

கல்கி

KALKI 29.1.84 நி.20

ஒரு இத்தியாசமான தாய்மூலம்

என் டி துணியும் ஆந்த சுதந்திர தாகம்

பொன்மணி கலாநிதி

புகழ்வாய்ந்த தந்தையே!
உனக்குப்
பூச்சூட்டி வணங்குகின்ற
வாரீசுகள் நாங்கள்.
வணக்கம்! ஐயா! வணக்கம்.

இந்த மண்ணில் வெள்ளையர்
கூடாரமடித்துக் கொண்ட
மடிக்கையில்

எங்கள் கைகளில்
திருவோடுகளேயிருந்தன.

உன்
வெள்ளைப் புரட்சியால்
சுதந்திரம்
விளைந்தபோது
திருவோடுகளைத்
தலைமேல் கவித்துக்
கிரீடங்களாகக் கிட்டுக்
கொண்டோம்.

அதன்பிறகு
சிலகாலத்திற்கு நாங்கள்
எல்லோரும் இந்நாட்டு
மன்னர்கள்!

சோம்பியிருந்த எங்கள்
கிழக்குச்சூரியன்—உன்
சத்திய ஒளிபட்டே
சுத்தப்பட்டான்.
துறவிகளில் நீ தனித்துறவி!
காதிலே வைரங்கள்
கண்கமணித் தாயத்து
பட்டுச் செருப்பணிந்து
பட்டாடைதானணிந்து
தங்கத்தடியூன்றி தருமத்தை
போதித்துத்
தனக்குமட்டும் சொர்க்கங்
கேட்டு
தவமிருக்கும் துறவிகளே

எதிர்ப்பக்கம் :

குளிகாலம் போய்க் கோடை
காலம் நெருங்குவதை உத
கைக் காட்சியை வண்ணப்
படமாக அளிப்பதன் மூலம்
நினைவுட்டுகிறார் புகைப்படக்
கலைஞர் டி.என்.எஸ்.மணி

பெரும்பாலும் துறவிகளாய்
பேசப்படுவதுண்டு.

ஆனால் நீயோ—
மூன்றுமுடி வேட்டியும்
ஒரு மூங்கிற் கைத்தடியும்
மூக்குக் கண்ணாடிக்குள்
முறுவலிக்கும் கண்ணாமாய்
எங்களுக்குச் சொர்க்கந்தர
தவமிருந்த தனித்துறவி!

உன்,
பொதுநலத்தை எண்ணி
எண்ணி
அதிகழ்கிறேன் ஐயா!
எதிர்வீட்டில்
இழவு மேளம் கொட்டு
கையில்

தன்வீட்டில்
இசைத்தட்டைச்சுழலவிட்டு
கொக்கரித்துக் கனிக்கின்ற
வக்கிரவர்கொண்டவர்கள்
வாழுகின்ற தேசத்தில்
எப்படி உனக்குள் மட்டும்
மூத்து முளைத்ததந்தப்
பொதுநலம்?
உன்
தியாகம்
என்கண்மணிகளைச்
சுடுகிறது காந்தி
ஒரு

திறப்பு விழாவிற்கு
ரிப்பன் வெட்டுவதற்கே.....
தனக்கு
செக்குவெட்டச்சொல்கின்ற
சிலருக்கு மத்தியில்
பாரத தேவியின்
கைவிலங்கையே, கழற்றி
வைத்தநீ

உன்
பொக்கை வாய்க்கு
ஒரு
பொய்ப்பல் வரிசையைக்கூட
கட்டிக் கொள்ளவில்லையே..
அரும்பாடுபட்டு நீ
வாங்கித்தந்த சுதந்திரம்....
ஐயா உன்
புத்திரர்களின் கையில்
புத்திரமாயில்லை.
அது உன் குழந்தைகளின்
கையில்
பொம்மையாயிருக்கிறது
போதுமான அளவிற்கு
மூளியாயிருக்கிறது!

வாய்மை இங்கே வாழவில்லை
ஒருவன்
முதுகுக்குப்பின்னே
இன்னொருவன்
சவக்குழிதொண்டுகிறான்.
மீண்டும் நாங்கள்
ஒருவருக்கொருவர்
அடிமைகள்.
தலைவிலிருந்த கிரீடங்களை
கவனமாய்க் கழற்றிக்
கைகளிலேந்திக்கொண்

டோம்
திருவோடுகளாய்.....!!
இன்னொரு சுதந்திரத்தை
எதிர்பார்த்துக் கொண்டு
இன்னொரு காந்தியை எதிர்
பார்த்துக் கொண்டு
மீண்டும்.....
நாங்கள் தவமிருக்கிறோம்.
என்று தனியும் இந்தச்
சுதந்திர தாகம்?

(காந்தி விழாவில் பாடிய
கவிதையின் சுருக்கம்).

(ராஜிகாவுக்குத் திருமணத்தன்று அவர் பரிசளித்தது) டி. வி.யின் மீது இருந்தது...

'மீண்டும் ஒரு காதல் கதை'யின் கதை என்ன? கருக்கமாகச் சொல்லி விடுகிறேன். மனவளர்ச்சி குன்றியவர்களின் இல்லத்தில் வளரும் ஓர் ஆணும் பெண்ணும் ஒருவரை ஒருவர் நேசித்துத் திருமணமும் செய்து கொள்கின்றனர். அதற்குப் பிறகு தான் அவர்கள் வெளி உலகம் என்றால் என்ன என்பதை உணர்கிறார்கள். சமூகம் எப்படி இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளுகிறார்கள். அவர்கள் எதிர்பார்க்கிறபடியோ, நினைக்கிறபடியோ அது அவர்களுக்குச் சாதகமாகவோ, அனுபவமாகவோ, ஆதரவாகவோ இல்லை என்ற சோகமான முடிவைப் போகப் போக உணருகிறார்கள். படம் முழுக்க 'சடையர்' பாணியில் தான் எடுத்திருக்கிறேன். சோகம் கடைசியில் அமுத்தமாகவே இருக்கும்.

மூன்று வருடங்களாகவே தம் மனத்தில் ஊழிக் கொண்டிருந்த கருதான் 'மீண்டும் ஒரு காதல் கதை'யாகப் படமாடுகிறது' என்றார் பிரதாப்.

கிண்டி போகும் வழியிலுள்ள ஸ்ரீநகர் காவலியை ஒட்டிய கிரேயஸ் அபார்ட்மெண்ட்'யில் இரண்டாம் மாடியில் தடிமனான சோபா செட்டுகள் போடப்பட்டிருந்த அறையில், பிப்ரவரியில் வெளியிடப்பட்டிருக்கும் தமது புதிய திரைப்படம் குறித்து உரையாடினர். முன்னீக்கு இப்போது சற்றுப் பகுத்திருக்கிறார். நிலநிற ஜீன்சும், பிரேளஸ் நிற சட்டையும், அணிந்திருந்தார். சமீபத்திய 'டைம்' இதழும், கின்னஸ் புக் ஆஃப் வேர்ல்ட் ரெகார்ட்ஸும்

எப்படி இந்த மாநிரி மனவளர்ச்சி குன்றிய (Mentally Retarded) கதாபாத்திரங்களை வைத்துப் படம் எடுக்க வேண்டும் என்று தோன்றியது? ஏதானும் வெளிநாட்டுப் படங்கள் பார்த்து அதன் தூண்டுதல் காரணமாக இதை உருவாக்கினீர்களா?

சரியாய்ப் போயிற்று! இந்த மாநிரிப் படம் எடுக்க வெளிநாட்டுப் படம் தான் பார்க்க வேண்டுமா என்ன? மற்ற கதைகளை விடுத்து மாறுபட்டு உருவாக்க வேண்டும் என்ற உந்துதல் தான் முக்கிய காரணம். என் மனசில் மூன்று வருடங்களுக்கு முன்பு தோன்றிய ஒரு வித்துத்தான் ஆரம்பம். மூன்று வருடங்களில் என் கற்பனையில் மெல்லக் கிளை விட்டு முழு உருவம் பெற்றது.

ஒரு வித்தியாசமான திரைப்படம்

மீண்டும் ஒரு காதல் கதை

நீங்கள் கதை கூட எழுதுவீர்களா?

ஓ, நிறைய நிறுகதைகள் எழுதியிருக்கிறேன். நடிப்பை விட, எழுத்தும் டைரக்ட் செய்வதும் தான் நான் மிகவும் விரும்புவவை. என்னுடைய இந்தக் கதைக்கு சோம சுந்தரேசுவர்தான் வசனம் எழுதியிருக்கிறார்.

இதில் வழக்கமான வில்லன் யாரும் உண்டா? வில்லன் என்று தனியே ஒரு கெட்ட அல்லது மோசமான பாத்திரம் கிடையாது.

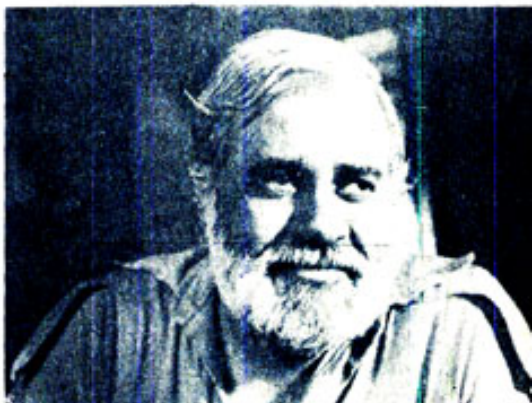
இந்த மாதிரி ஒரு படம் வரூல் ரீதியாக வெற்றி பெறுமா என்று யோசித்துப் பார்த்தீர்களா? ஏதோ ஆர்ட் பிலிம் பண்ணுவது மாதிரி அல்லது உயர்ந்த கருத்து உள்ளதை எடுத்துச் சொல்ல மட்டுமே இதை நீங்கள் உருவாக்குகிற மாதிரி இருக்கிறதே?

தோ, தோ. இது முழுக்க முழுக்க கமிர்ஷியல் படம்தான். ஒரு காதல் கதைதான் அதனால் தான் மீண்டும் ஒரு காதல் கதை என்று டைட்டில் வைத்திருக்கிறேன். ஆனால் பாத்திரங்களை வழக்கத்திலிருந்து மாறுபட்டவர்களாய்ச் சித்திரித்திருக்கிறேன். கதையை வழங்குவதில் ஒரு புதிய கோணத்தையும் கையாண்டிருக்கிறேன். இது நிச்சயம் மற்றப் படங்கள் விருந்து மாறுபட்டது. கச்சிதமான படம்.

மனவளர்ச்சி குன்றிய கதாநாயகனும் கதாநாயகியும் திருமணம் செய்து கொள்ளுவதாகப் படத்தில் வருகிறது என்பதீர்க்களை, இது நினைவாழ்கையில் சாத்தியமா? அப்படி அமைவு மானால் அவர்களுக்குப் பிறக்கும் குழந்தைகளின் நிலைமை என்ன? அவையும் மென்ட்டல ரிட்டார்டட் ஆகவே பிறக்காது? இதுபற்றி ஒரு நியூராலஜி நிபுணரிடம் ஆலோசனை கேட்டீர்களா? சிளிமா மீடியத்தின் வீக்க லிவாளது. தவறான கருத்து எதுவும் மக்களிடையே பரவ உங்கள் படம் காரணமாக இருக்கலாகாது அல்லவா?

இதைப் பார்ப்பவர்கள், மருத்துவ ரீதியாக ஆலோசனை செய்து இந்தப் படத்தை நான் உருவாக்கவில்லை. சடையர் பாணியில் தான் உருவாக்கியிருக்கிறேன். மென்ட்டல

ரிட்டார்டட் என்பதற்கு வார்த்தைக்குத் தமிழில் கருக்கமாக, நேரடியாகச் சொல்லும் 'பைத்தியம்'. கொஞ்சம் நாருக்காகச் சொன்னால் 'மனவளர்ச்சி குன்றியவர்.' இல்லையா? இன்றைய சமூகத்தில் உண்மையிலேயே மனவளர்ச்சி குன்றியவர்கள் யார்? நீங்கள் திரையில் பார்க்கும் இந்தப் பாத்திரங்கள் போன்றவர்களா? அல்லது ஒட்டுமொத்தமான இந்தச் சமூகமா? எந்த நோக்கில் இவர்களை மட்டும், மனவளர்ச்சி குன்றியவர்கள் என்று மற்றவர்கள் இவர்களைக் குறிப்பிடுகிறார்கள்? இந்தப் பாத்திரங்களை விடவும் மனவளர்ச்சி குன்றியவர்களாக அல்லவோ மற்ற எல்லோரும் வாழக்கையில் நடந்து கொள்ளுகிறார்கள்! இது தான் நான் எடுத்துக் கொண்டுள்ள கதையின் கரு. இந்தப் பாத்திரங்கள் மனவளர்ச்சி குன்றியவர்களாயிருந்தாலும், மற்றவர்களை விட மனிதாபிமானம் மிக்கவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதைப் படம் முழுக்கத் தெளிவாக்கியிருக்கிறேன். மனவளர்ச்சி குன்றியவர்களிடம் தங்கள் ரொம்பவும் சரியாக இருப்பதாக நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் மற்றவர்கள் எந்த மாதிரி நடந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறேன். உங்கள் இரண்

மாணியில் பூக்கும் மலர்கள் வாசகர்களுக்கு

● பிரிவைத் தாங்க முடியாத அன்பும், பாசமும் நிறைந்த மனத்தின் மெல்லிய உணர்வுகளை "மாணியில் பூக்கும் மலர்கள்" மணம் பரப்பி விட்டன! பெங்களூர்-16. இரா. நியாகராஜன்.

● தனிப்பட்ட முறையில் ஒரு பத்திரிகை ஆசிரியருக்குப் பொது மேடையில் அளிக்க வேண்டிய பதில்களைத் தொடரின் கதையோட்டத்துக்குத் தேவையில்லாது செருகி "கதையில் எழுத்தாளர் விவாதம்" ஒரு இடைச் செருகல் என்று காட்டிவிட்டார் கதாசிரியை. விவகாசி. வி. வசந்தகுமார்.

● விவசங்கரியின் "மாணியில் பூக்கும் மலர்கள்" மிக அருமையான, நேர்த்தியான, சுகந்த மல்லிகை. பெங்களூர்-21. ஜி. சந்திரசேகர்.

● 'மாணியில் பூக்கும் மலர்கள்' கதையா பிரிவையின் சுற்பனைப் பாத்திரங்களுக்கு உயிரூட்டி நம் கண்முன் நடமாட விட்ட ஒவியர் மாருதிக்குப் பறாட்டுக்கள்! சென்னை-5. எஸ். சம்பக்குமார்.

● பாலாஜி சாந்தி இருவரையும் இணைத்து, கௌரியின் ஆத்மாவுக்கு மாணியை தொடுத்து விட்டார் ஆசிரியை. தருமபுரி. ரக்மா குருராஜன்.

டாவது கேள்விக்கு வருகிறேன்: நல்ல அறிவுள்ள பெற்றோருக்கு ஏன் மனவளர்ச்சி குன்றிய குழந்தைகள் பிறக்கின்றன? இதற்குப் பதில் சொல்லுங்கள். கணவர் - மனைவி இருவருமே மென்ட்டலி ரிட்டார்ட்டட் ஆக இருக்கிற பட்சத்தில், அவர்களுக்குப் பிறக்கிற குழந்தையும் மனவளர்ச்சி குன்றியதாக அமையச் சாத்தியக் கூறுகள் அதிகமாக இருக்கின்றன என்று வேண்டுமானால் சொல்லுங்கள், நான் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன்.

படம் ஆக்குமுள் நீங்கள் ஏதானும் மனவளர்ச்சி குன்றியவர்கள் இல்லத்துக்குச் சென்று கவனித்தீர்களா? இல்லம் முழுக்க முழுக்க உங்கள் கற்பனையிலேயே செய்திருக்கிறீர்களா?

நான் எந்த நிலையத்திற்கும் சென்று பார்க்கவில்லை. என் கற்பனையில் உருவாக்கிய பாத்திரங்களின் செயல்களை என் போக்குப்படியே உருவாக்கியிருக்கிறேன். சமுதாயத்தில் மனவளர்ச்சி குன்றியவர்கள் பற்றி ஒரு படத் தயாரிப்பாளன் என்கிற முறையில் எனக்கு ஏதும் அதிகம் அக்கறை இல்லாவிட்டாலும், ஓர் எழுத்தாளன் அல்லது கதை சொல்லுகிறவன் என்ற முறையில் எனக்கு மிகுந்த பொறுப்பும், அக்கறையும் உண்டு. சினிமா மீடியம் எனக்கு வசதியாகக் கைகொடுக்கிறது.

சாகுஹாசன், ஸ்ரீபீரியா கூட இதில் நடிக்கிறார்கள் பேசியிருக்கிறீர்?

ஆமாம்: சாகுஹாசன், 'செயின்ட்மேரி மனவளர்ச்சி குன்றியவர்கள் காப்பக'த்தின் முதல்வராக வருகிறார். ஸ்ரீபீரியாவுக்கு ஓர் அருமையான சமூக சேவகி பாத்திரம். ஓய். ஜி. மகேந்திரா கூட வித்தியாசமாகச் செய்திருக்கிறார்.

● கதாநாயகன் - கதாநாயகிக்கு உதவியாக இருக்கும் ஜோசப் பாத்திரத்தில் மெட்ராஸ் பிளேயர்ஸ் குழுவைச் சேர்ந்த ரோனி பட்டேலை (கையில் கரண்டியுடன்) திரையுலகுக்கு இடப்படத்தின்மூலம் அறிமுகப்படுத்துகிறார் பிரதாப்.

● ஊட்டியிலிருந்து இருபது கிலோமீட்டர் தூரத்திலுள்ள போர்த்தி என்கிற இடத்தில் தான் ஷூட்டிங் நடைபெற்றது. "இந்த இடத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கச் சுமார் மூவாயிரம் மைல்கள் சுற்றி அலைந்தோம்!" என்றார் பிரதாப்.

● சிந்திக்கத் தெரிந்த கலைஞர்கள் திரைப் படம் எடுக்கிற போதுதான், அவை வழக்கமான மசாலா, ஃபார்முலா படங்களிலிருந்து மாறுபட்டிருக்க வாய்ப்பு உண்டு. 'மீண்டும் ஒரு காதல் கதை' வழங்க முன்வந்திருப்பதன் மூலம் பிரதாப் அவர்களில் ஒருவர் என்று நினைக்க இடமிருக்கிறது. படம் எப்படியிருக்கப் போகிறது?

● பார்க்கப் போகிற ரசிகர்களும், ஜெயமன் மதன்களும் தான் சொல்ல வேண்டும்!

-சாகுசேகரி

கொதிநீல 50°C க்கு மேலே
போகும்போது ஒரு ப்ரஷர்
குக்கரின் பாதுகாப்புக்கு
நீங்கள் உண்மையிலேயே
உத்தரவாதம் தரமுடியுமா?

சிதற்கு நாங்கள் வாக்குறுதி அளிக்கிறோம்

பெரும் கொதிநிலைப் தாண்டும்போது எத்தனைபோது நடக்கலாம். கோபம் உச்சத்தை அடைவதும், ப்ரஷர் குக்கரே செய்கிறது விடலாம், காங்கள் ஏற்படலாம். இந்த ஆபத்துகளைத் தவிர்க்க ஒரே வழி, ப்ரஷர் குக்கர் வாங்க ஆலோசிக்குமான்றே நம்பக் கமான பெயர்ச சின்னத்தைத் தேடுகின்றோம்.

உதாரணத்திற்கு ஒரு பெயர் ப்ரஷர்.

இந்தியாவில் காம் துறையினருக்கும் மேற்பட்ட அனுபவத்தைப் பெறலாகக் கொண்ட ஒரு சில கம்பெனிகளில் ஒன்று ப்ரஷர். இந்த அனுபவ ஒத்தினை ஒவ்வொரு ப்ரஷர் படைப்பிலும் பதிந்துள்ளது. அதோடு, காட்டிலேயே விகிதப்பரவான பலரக அபினைகளின் வழங்கும் எங்களுடைய எல்லாப் படைப்புகளிலும் இதனைக் காணலாம். ஆதும்ட்டுமா? 3500க்கும் மேற்பட்ட கிற்பனை மற்றும் காலை நிலையங்கள் கொண்ட ஒரு மாபெரும் கிற்பனையாளர் அணிகையப் பெறலாகக் கொண்டது.

அபினைகளையப் பொறுத்தமட்டில், நாம், சீடித்த உகழ்ப்பு மற்றும் ப்ரதுகாப்பிற்கு எந்தவிதமான கந்தாரத்திற்கும் கிடையாது. ப்ரஷர் என்றும் பெயரைத்தரிர்.

சிறந்ததையே வாங்குவீர்...
ப்ரஷர் வாங்குவீர்

மேவார் மீரா

ஒளிப்படம்: கறுவே, சாம்

ரஈஜஸ்தானத்து பக்த மீராவுக்குச் சென்னை திருவான்மியூரில் ஓர் ஆலயம் உருவாகியுள்ளது! கலாக்ஷேத்திரா குழுவினர் மீராவுக்கு ஒரு கலைக் கோவில் எழுப்பியுள்ளனர். ரம்மியமான இசையும் நவீனமான நடனமும் கச்சிதமான உடைகளும், எளிய மேடை அலங்காரமும் அமையப்பெற்ற இப்புது முயற்சி ஒரு கைதேர்ந்த ஒவியர் திட்டிய ராஜஸ்தானிய வண்ண ஒவியம் போல் பொலிவினது. ஏற்கனவே பலர் பாடிப் புகழ் பெற்றுள்ள மீரா பஜன்களை மனதிற்கிசைத்த புதிய மெட்டுக்களில் அமைத்து அவற்றுக்கு ஏற்ப நாட்டிய நாடகம் உருவாக்குவது என்பது சாமானியமான காரியம் இல்லை. வடக்கையும், தெற்கையும் முறணின்றி இணைய வைத்துப் புதுப் பெருமை அடைந்திருக்கிறார் திருமதி குக்மணிகேள். ஹிந்துஸ்தானி பாணியில் ஃபல்குனி மித்ரா அடையத்த இசைக்கு ஏற்ப இந்நாட்டிய நாடகத்தில் பரதத்துக்குரிய வேகமான ஜிதிகளையும் திருத்ததையும் தளர்த்து, அபிநயங்களையும், தில்லாளுக்களையும், கோலாட்டங்களையும் (டாண்டியா ராஸ்) ஆங்காங்கே புகுத்தி, பக்தி ரஸம் கதும்பத் தயாரித்துள்ளார். பால மீரா முதல் டொகி மீரா வரை எல்லோரும் அவரவர் பணிகளைச் செய்வனே செய்திருக்காலும் ராஜ மீரா வாகத் தோன்றி ரசிகர்கள் கண்களில் நீர் மல்கச் செய்த கமித்ரா கௌதமம் சிறப்பாகக் குறிப்பிட வேண்டும். ஃபல்குனி மித்ராவின் இசையமைப்புக்குக் குரல் கொடுத்த குழுவினருக்கு ஒரு சபாஷ்

எல்லா கைங்களிலும் சிறப்பாய் அமைத்த இத்திகழ்ச்சி அளவில் அரை மணி நேரம் குறைவாய் இருந்திருந்தால் மேலும் கவையாய் இருந்திருக்கும். பாடப் பாட ராகம் என்பது போல் அரங்கில் ஏற ஏற ஆடல் சிறக்கும் என்பதை குக்மணிகேளியே தொடக்கத்தில் முன்னுரையாகக் கூறினார். எனவே, சிறு பிசறுகள் நீங்கி மீரா, கலாக்ஷேத்திரத்தின் இதர தயாரிப்புகளுக்கு இணையான இடம் பெறும் என்று நம்பலாம்.

தமது மீரா இரையப்படம் மூலம் வட்சோப வட்சம் மக்கள் மனங்களை உருக வைத்துப் பாட நாடெங்கும் பக்தி இடச்சுத்தைப் பரவச் செய்து பெரும் புகழ் பெற்ற ஸ்ரீமதி எம். எஸ். அரங்கேற்றக்கன்று இறுதி வரை இருந்து பிறகு மேடைக்குச் சென்று அலைவரையும் வாழ்த்தினார். இதைவிடப் பெரிய டாராட்டும் ஆசியும் உார் வழங்க முடியும் இத்தக் கலைஞர்களுக்கு?

ஒரு சின்ன சந்தேகம். ஹிந்தி நாட்டிய நாடகத்துக்கு Meera of Mewar என்று ஆங்கிலத்தில் நாமகரணம் செய்தது ஏனோ?

-ரசிகை.

கவிதைப் போட்டி

கற்பனை சிறகடித்துப் பறக்க ஊஞ்சல் பெரிதும் உதவுமாம். எங்கே அதை நிரூபித்துக் காட்டுங்கள், பார்க்கலாம்! மூன்றாவது அட்டையில் இடம் பெற்றுள்ள ஊஞ்சலையும் அதை அவலங்கரிக்கும் நங்கையையும் நயமாக இணைத்துப் பக்கத்தில் உள்ள வெற்று இடத்தில் எட்டு வரிக்கு மேற்படாத கவிதை எழுதி, இந்த அரைப்பக்கத்தைக் கத்தரித்து அனுப்புகள். பிரசுரமானால் பரிசு உண்டு. முடிவு தேதி: சிப்ரவரி 15, உறையின்மேல் 'கவிதைப்போட்டி' என்று குறிப்பிட வேண்டும்.

பெயர்:

விலாசம்:

தமிழ்நாடு
எங்கும்
கிடைக்கும்.

உங்களுக்கு ஏற்ற
ஆயுள் காலத்துணை...

எஸ்காட்
குவார்ட்ஸ் டிஜிட்டல்

ஜப்பானிய இட்டாச்சி (HITACHI) தொழில் நுணுக்கமும், தமிழகத்தின் எல்காட் தனித்திறனும் இணைந்து உருவாக்கிய கட்டழகுப் பெட்டகம், எல்காட் குவார்ட்ஸ் டிஜிட்டல் கடினாரம், பளிங்கு போன்ற கண்ணாடி முகப்பு, நீடித்து உழைக்கும் பாட்டரி, தூலலியமான செயல் திறன், தேதி, கிழமை, அலாரம், ஸ்டாப் வாட்ச் காலண்டர் போன்ற 12 வகை செயல் திறன்கள் கொண்டது. தேர்ந்தெடுக்கப் பல மாடல்கள்.

வழங்குவோர்:

தமிழ்நாடு மின் அணு நிறுவனம் 735 அண்ணா சாலை,
சென்னை 600 002

பம்பாயில் படஜூரா

அன்புள்ள வாசகருக்கு.

இந்த 'சிபிமோத்சவ்' என்ற வார்த்தையை எடுத்துக் கொள்ளுகளேன். ஆய்த எழுத்துத் துவக்கத்தைப் பார்த்தால் ஆங்கிலம் மாதிரி ஒரு உணர்வு. நடுவில் வருகிறதே ஒரு ஓ காரம்: அதைப் பார்த்தால் - அடேடே - நம்ம தமிழ்லுப்பா - என்கிற உணர்வு. கடைசியில் 'வ்' என்கிற ஒரு எழுத்தைப் பார்த்தால் உஹ் வலிந்திணை என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது. மொத்தத்தில் இந்த கீழா புதுப்புதுத் தமிழ்ப் படங்களை 'பா' வரிசை டைரக்டர்கள் மூலமாகவோ 'வி' வரிசை டைரக்டர்கள் மூலமாகவோ தருகிறதோ என்னவோ - அவை உவக ஒருமைப்பாட்டைப் போதிக்கிற மாதிரி தெரியவில்லையா?

'சொத்' - 'இது என்ன அழகிய தக்காளி மேலே வந்து விழுந்தது?'

'பொட்' - 'அடுத்ததாக அழகியமுட்டை'

'ஸ்டாப் ஸ்டாப்' - இதற்குமேல் அறுக்கவில்லை. ஒழுங்காய்க் கதைகளைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்லி நிறுத்திக் கொள்ளலாம்.

ஆதி சங்கராச்சார்யா:

(இந்தியா - சமஸ்கிருதம்):

- கன்னடக் கலைச் சிற்பியான ஜி. வி. ஐயர் இயக்கியுள்ள சமஸ்கிருத மொழிப் படம்.
 - ஆதி சங்கரராகத் தோன்றுபவர் சிபிமில் இன்ஸ்டிடியூட்டில் நடிப்புக்காகப் பட்டம் பெற்ற சர்வதாமஸ் பானர்ஜி.
 - இசையமைத்து, சமஸ்கிருத ஸ்வோகங்களை ஸ்பஷ்டமாகப் பாடியுள்ளவர் டாக்டர் பாலமுரளி கிருஷ்ணா.
- உடனுக்கு மட்டுமே அழிவு - ஆத்மாவுக்கு அவ்வ என உணர்ந்த சங்கரர் அன்னைவின்

ஆரியுடன் காலி உடை தரித்து வெளிக் வாழ்வில் ஈடுபடாது 'உண்மை'யைத்தேடி அலைகிற நேரத்தில் - காமிரா தன் பங்குக்குப் பசுமையான வயல்கள், பனி படர்ந்த மலைச்சிகரங்கள், ஆழமான பள்ளத்தாக்குகள் அபாயமான கணவாய்கள் என்று பார்வையை அலை விடுகிறது. இயற்கையின் இத்தனை முரண்களையும் மனித எண்ணங்களிலும் கண்டு மனம் பொருமி. தனக்கென ஒரு குருவைக் கண்டுபிடித்து அவர் ஆணைப்படி மக்களுக்கு அறிவுரைகள்: சான்றோருடன் வாதங்கள். கடைசியாகச் சீடர்கள் குழ இமடமலை அடிவாரத்து தூய ஆறுகளில் நீராடல். அப்புறம் அனைவரையும் விட்டுவிட்டுத் தான் மட்டும் தனியாக இமய மடியில் சரணடைந்து மேல்வமேலேறுகிறார். பரமாத்மாவைத் தேடி, அங்கே நிற்கிறது படம்.

WARRIORS TWO: (ஜப்பான்)

கறுகறுப்பான ஐந்தடி ஜப்பானியர்கள் எழும்புகளாய் உலாவுகிற டோக்கியோ நகரின் இதயம். நடுவில் புகுந்து புகுந்து ஒருகிற 'சோனி' என்னும் பயங்கரவாதி. போலீஸ் துரத்த சோனி துப்பாக்கிக் கடை ஒன்றில் புகுந்து பாதையில் செல்வோர்களை - டிஷ்யூன்ட்க் - டிஷ்யூன்ட்க். சட்டென்று அந்த நேரத்தில் துப்பறியும் அதிகாரி 'நாகப்பாம்பு' எனப் பிரசித்தி பெற்ற கொமுரா உள்ளே நுழைந்து - ஏகப்பட்ட சண்டைகளுக்குப் பின்னால் சோனியைப் பிடித்து அழைத்து வர யாரோ குறுக்கில் புகுந்து சோனியை டப்பக் என்று கட்டுக் கொன்றுவிட - மேலும் சண்டைகள். மேலும் சண்டைகள்.

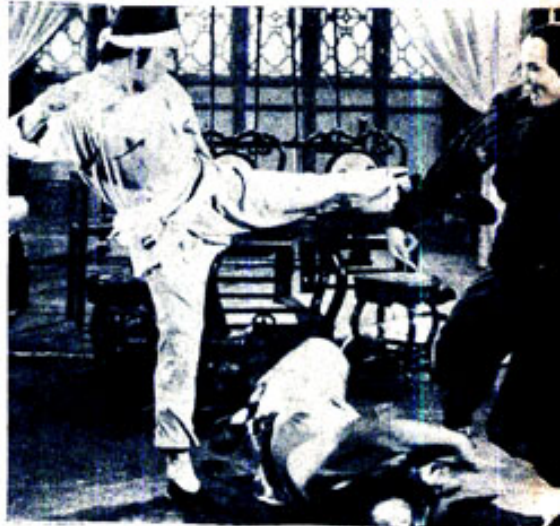
ஜிரோ தமியா, கிரோ கனியி, குமி டகுச்சி - எழுத்து கூட்டிப் படித்துக் கொள்

னங்கள். இவர்கள் இப்படத்தில் மின்னும் நட்சத்திரங்கள். இதில் யார் ஆண் - யார் பெண்? என்று கேட்டால் 'திருதிரு' என்று விழிக்கவேண்டும் என எதிர் பார்க்கப்படுவதால்... ட்ரய்ங் என்று தாவி ஜப்பானிலிருந்து, ஸிப்ரான்ஸ் தேசத்திற்குப் பயணம்.

ACE OF ACES: (பிரான்ஸ்)

ஒரு குத்துச் சண்டை வீரன் பாரீஸிலிருந்து பெர்லினுக்குச் செல்லும் துரித ரயிலில் பயணிக்க உடன் அவனிடம் பயிற்சி பெறும் சகாக்கள். போது குத்துச்சண்டை வீரனுக்கு நண்பரான ஒரு ராணுவ அதிகாரியைச் சந்திக்க நேரிடுகிறது. பேகெரூர்கள். மேலும் பேகெரூர்கள், கிண்டிணி சத்தத்தைக் கொடுக்கும் ஸிப்ரெஞ்சு மொழியில். நடுவில் சைமன் என்ற பெயர் அவர்கள் கவனத்தைக் கவர்கிறார். பெயரின் பார்வையில் கவரப்பட்டு அவனைத் தங்களுடன் இணைத்துக் கொள்ள, பெர்லினில் அந்தப் பத்துவயதுப் பெயரின் அழைத்துப் போகப் பெற்றோர் வரவில்லை. நம்மூர்ப் பெயர்கள் என்றால் ஆட்டோவில் ஏறி ஜம்மென்று வீடு வந்து சேர்ந்து ஆட்டோ சத்தத்தைக் கொடுக்கச் சொல்லி அதி'கார'ச்சத்தமும் போடுவார்கள் இல்லையா? இந்தப் பெயன் கொஞ்சம் பயம், கொஞ்சம் சாதுத்தனம் ஆகியவற்றின் கலவை. ஏன் என்ன ஆயிற்று என்ற கேள்விகளுடன் ராணுவ அதிகாரியும் குத்துச் சண்டை வீரரும் விஷயத்தில் இறங்கி, சில பல சாகசங்களைச் சந்திக்க நேர்வதை விரிவாகச் சொல்லும் படம்.

ஜீன் பால் பெல்மாண்டோ, ஸிப்ரான்க் ஹாஸ்ப்மான் ஆகியோர் நடத்திடுக்கும் இப்படத்தில்.....

(என்னது ஹோட்டலுக்கா - இதோ வந்தாச்சு.)

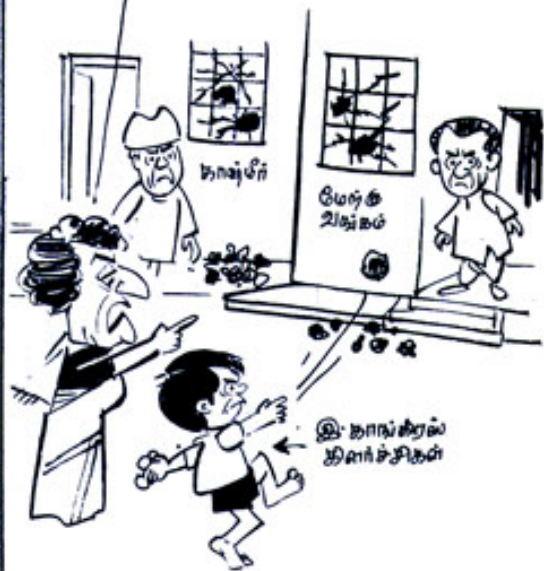
ரொம்ப ரொம்ப மன்லீச்சிடுங்க சார். ஒரு முக்கியமான அவசர வேலை இருப்பதினால் மிச்ச விஷயங்களை அடுத்த வாரத்தில் பார்க்கலாம். சரியா? வந்தனங்களுடன்.

?

Filmotyaav 84

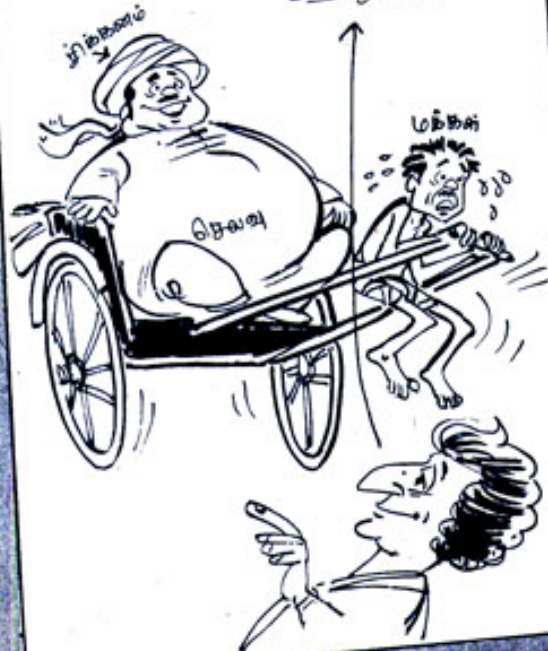
விடை கொடுக்க நிர்வாகம் பண்ணத்
 தெரியவேண்டு காவி பண்ணிடும்
 சும்மா:

ஓ, மந்திரி காவி, ஆக்கம்மா!..
 இந்த ஜெயக்கொண்டை கட்டு மாநாடு
 பொடியன் சூதாட்டிதான், பார்-

பிந்த சின் சூதாட்டி
 எடுத்ததெல்லாம் பாரம்
 குறைந்ததும்!

பயணம் முடியவில்லை!

இ. காங்கிரஸ் மத்தியில் ஆட்சிக்கு வந்து நான்கு ஆண்டுகள் ஆகியிருப்பதையொட்டி பிரதமர் வாஜ்ஜெயியில் உரையாற்றி; சாதனைகளை விளம்பரப்படுத்த அ. இ. ரே. யை ஒரு சாதனமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டது அதிகார-துஷ்பிரயோகமே. பிரதமரின் பேச்சை வாஜ்ஜெயியில் விமர்சிக்க எதிர்க்கட்சிகளுக்கு வாய்ப்புத் தரப்படவில்லை. அ. இ. ரே, ம. வி. ஆகியன அரசாங்க இலாகாக்களாக இயங்காமல் சுதந்திரம் பெறவேண்டும் என்பது இதற்காகத்தான்.

இது ஒருபுறமிருப்பினும் பிரதமர் சிக்கன நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளப்போவதாக அறிவித்ததை மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கலாம். இருப்பினும் சரியான திசையில் நடக்கும் தவறான சிந்தனைகளால் பலனிராது என்று எச்சரிக்கவும் வேண்டியிருக்கிறது. ஐ. எம். எஃப் என்ற சர்வதேச நிதி நிறுவனம் வழங்கிய கடனில் கடைசித் தவணையை வேண்டாம் என்று பாரதம் மறுத்து விட்டதாகப் பிரதமர் அறிவித்துள்ளது மிக நல்ல செய்தி. நமது அந்நியச் செலாவணி நிலைமையில் கணிசமான அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருப்பதே காரணம் என்று கூறியுள்ளார். உள்நாட்டில் பெட்ரோலியப் பொருள்களின் உற்பத்தி அதிகரித்திருப்பதும் இதன் இறக்குமதி குறைந்திருப்பதுமே இந்த அணுகல் நிலையைத் தோற்றுவித்துள்ளது. அயல் நாட்டில் வாழும் இந்தியர் இங்கே முதலீடு செய்ய ஊக்குவிக்கப்படுவதும் அதற்கு அதிக வட்டி தரப்படுவதும் உதவியிருக்கிறது. மேலும் இந்தக் கடனைத் தந்த போது சர்வதேச நிதி நிறுவனம் விதித்த சில பொருளாதாரக் கட்டுப்பாடுகளைப் பாரதம் ஏற்று அதன்படி நடந்து கொண்டதும் ஒரு காரணம்.

சிக்கன நடவடிக்கை என்று கூறி அரசுச் செலவினங்களைக் கட்டுப்படுத்தப் பிரதமர் முன்வந்ததைக் கண்டு களிப்படையலாம். ஆனால் உற்பத்திக்கு உதவாத இனங்களில் மூன்று சதமே வெட்டு, உற்பத்திக்கு உதவும் திட்ட இனங்களிலோ ஐந்து சதம் வெட்டு என்ற முடிவு புரியாத புதிராக விளக்குகிறது.

வேலைக்கு உணவுத் திட்டம் என்ற அடிப்படையில் கோதுமை இனி கிலோ ஒன்றரை ரூபாய்க்கும் அரிசி ரூ. 1.85-க்கும் கிடைக்கும் என்று அறிவித்துள்ளார் பிரதமர். அரசின் கிடங்குகளில் குவிந்துள்ள தானியங்களைக் குறைப்பதற்கு இது உதவும் என்று கூறப்பட்டாலும் வோட்டுப் பிடிப்பதற்காகவும் இந்த ஏற்பாடு என்பது தெளிவு. தானியங்களை இவ்வாறு குறைந்த விலைக்குக் கொடுப்பதால் ஏற்படும் நஷ்டத்தை எல்லா மக்களுமே பட்ஜெட்டில் உயர்த்தப்படவிருக்கும் வரிகள் மூலம் தாங்கப் போகிறார்கள்.

பொதுத்துறை நிறுவனங்களில் ஏற்படும் நஷ்டங்களை பட்ஜெட் மூலம் அரசு ஈடு செய்யாது என்றும் அவை சுயமுயற்சியால் சீர்ப்பட வேண்டியது தான் என்றும் கொள்கை வகுப்பதில் ஒரு தொடக்கம் ஏற்பட்டிருப்பது பாராட்டுக்குரியது.

சரியான திசையில் அடியெடுத்து வைத்துள்ளார் பிரதமர் எனினும் நேருஜிக்குப் பிடித்தமான ராபர்ட் ஃப்ராஸ்ட் கவிதை வரிகளைத் தான் இவருக்கும் எடுத்துக் காட்ட வேண்டியுள்ளது.

படர்ந்த பல துறைகளிலென்
 பணிகளினும் முடியவில்லை:
 தொடர்ந்துவளர் பெருவழி-நான்
 துயிலுமுனர்ச் செலவுளதே!

பெரிய மாணவன்

க.ராஜேந்திரன்

செந்திரன்

குறளப்பர்

திருவெறும்பூரில் சிற்பிகளும் கட்டடக் கலைஞர்களும் இதர பணியாட்களும் ஏறும்பு களைப் போலவே கறுகறுப்பாகச் செய்வாற்றி வந்தனர். ஏறும்பீசர் திருக்கோயிலைக் கற்றளியாக மாற்றும் திருப்பணி ஆதித்தன் கட்டளையின் பேரில் நடந்து வந்தது. அதைப் பார்வையிட நம்பியாண்டார் நம்பி தமது சீடர்கள் சிலருடன் வருகிறார் என்ற செய்தி எட்டியதுமே அறங்காவலரும் ஒதுவார்களும் மற்றவர்களும் பெரும் பரபரப்பு அடைந்தார்கள். வெண்கொற்றக் குடை விரித்து மலர் மாலை அணிவித்து பூரண சூழ் மரியாதை செய்து பழம், கற்கண்டு, சத்தணம், குங்குமம் நிரம்பிய தட்டுக்களுடன் எதிர்கொண்டழைத்தார்கள். வீரர்கள் அணிவகுத்து திக்க சிற்பிகள் தாற்காலிகமாகத் தங்கள் பணிகளை நிறுத்திக் கைகட்டி வணக்கமாய்க் காட்சியளித்தனர்.

“எனக்கெதற்கு இந்த ராஜோபசாரம்? கையெடுத்துக் கும்பிட்டுவிட்டு கூச்சமுடன் குறுகினார், அடக்கமே உருவான நம்பியாண்டார் நம்பி.

“அதென்ன அப்படிக் கூறி விட்டீர்கள்?” என்று கேட்டார் தலைமைச் சிற்பி. “தங்களுக்கு மாமன்னரிடம் உள்ள நெருங்கிய நட்பும் செல்வாக்கும் தெரியாதா எங்களுக்கு? அது மட்டுமின்றித் தனிப்பட்ட முறையில் தங்களுக்கு உள்ள தகுதியும் ஆற்றலும் அறிவும் உணராதவர்களா நாங்கள்?”

சிறப்புக் குறுக்கல்!

பரிசுச் சீட்டு வாங்கினும்தானா? பேருத்தில் பயணச்சீட்டு வாங்கிப் பயணித்தாலே இந்த... மேடு பள்ளச்சாலைகளில்தான் எத்தனை 'சிறப்புக் குறுக்கல்'கள்!

-பழ. பாலசுத்தரம்.

“எல்லாம் அவன் செயல்” என்றார் நம்பி. “சிற்பியாரே! மன்னப்பிரான் என்னிடம் அன்பு செலுத்துவது என் பாக்கியம் எனில் அதைவிடப் பெரிய பேறு, இறைப் பணியிலும் அதனுடன் இணைந்த தமிழ்ப் பணியிலும் அவர்என்னை ஈடுபடுத்தியிருப்பது தான். இதற்காக ஆதித்தனுக்கு நான் கடமைப்பட்டிருப்பது ஒருபுறமிருக்கட்டும். அதற்கும் மேல் மன்னரின் நட்பை எனக்குப் பெற்றுத் தந்த இறைவனுக்கு நான் என்ன கைம்மாறு செய்ய முடியும்?”

“இப்படி அடக்கமாக நீங்கள் பேசுகிற அழகே போதுமே” என்றார் அறங்காவலர். “நான் அழகாகப் பேசுகிறேன்; ஆனால் கவியோ உருகி உருகிப் பாடுகிறார்” என்ற நம்பி ஒரு சில கணங்கள் கண்முடி தியானத்தி லிருந்தார். பிறகு கம்பீரக் குரலெடுத்துப் பாடினார்:

“யாவார்க்கும் மேலாம்
அளவிலாச் சீருடையான்
யாவார்க்கும் கீழாம்
அடியேனை - யாவருமே
பெற்றறியா இன்பத்துள்
வைத்தான்அப் பெருமாற்கு
மற்றறியேன் செய்யும்கைம்
மாறு!”

கைம்மாறு அறியாத நிலையில் கண்ணீர் பெருக்கி நின்றார் நம்பி.

குழ இருந்தவர்களோ இந்த அற்புதப் பாடலின் பொருள் நயம் வெளிப்பட நம்பி பாடக் கேட்டுத் தம்மை மறந்த ஆனந்தத்தில் லயித்து ஆகாகாரம் செய்தனர். “ஐயா! பரவசமானேன்! யார் இயற்றிய பாடலோ?” என்று கேட்டார் அறங்காவலர்.

“நான் செல்லும் தலங்கள் பலவற்றிலும் மாணிக்கவாசகர் என்ற சிவனருட்செல்வர் பற்றி அடிக்கடி கேள்விப்படுகிறேன். பாண்டியன் சபையில் அமைச்சராயிருந்தும் ஆண்டவன் சன்னதியில் அடிமை செய்யவே ஆசைப்படுகிறவர். அப்பர், சுத்தரர், ஞானசம்பந்தர் ஆகியோருக்கு இணையாக வைத்துப் போற்றத் தக்க அளவில் பாக்களைப் புனைந்துள்ளார். அவற்றுள் ஒன்றுதான் நான் பாடியது” என்று நம்பி மேலே நடக்கவும் அறங்காவலரும் மற்றவரும் முன்னே சென்றனர். ஏறும்பீசரின் திவ்விய தரிசனம் முடித்துப் பிரசாதங்கள் பெற்றுக் கொண்ட நம்பி திருப்பணிகளைப் பார்வையிட்டார். சில ஐயங்களை வெளிப்படுத்தி விளக்கங்களைப் பெற்றார். பல யோசனைகளைக் கூறினார்.

பின்னர் திழை அடைந்து, “அறங்காவலரே! சிவலோகநாதர் திருவெறும்பூரில் எழுந்தருளியிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். மெய்தானா?” என்றார்.

“யாரைக் குறிப்பிடுகிறீர்கள்?” என்று நெற்றி சுருங்கச் சந்தேகத்தை வெளிப்படுத்திய அறங்காவலர் திடீரென்று புரிந்து கொண்டவர் போல் பலமாகத் தலையாட்டி, “ஓ! குறளப்பரைச் சொல்கிறீர்களா? ஆமாம். அவர் மறுபடி இந்த ஊருக்கு

வந்திருப்பதாகத்தான் பேசிக் கொண்டார்கள்" என்றார்.

"குறளை அவர் அடிக்கடி எடுத்துக் காட்டாகக் கையாண்டு தம்மிடம் வருவோரின் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு கூறுவதால் குறளப்பர் என்ற பெயரே பிரபலமாகிவிட்டது. இப்பெயரைச் சொன்னால் சட்டென்று புரிவதில்லை" என்றார் தலைமைச் சிற்பி.

"ஆம் ஐயா, அவர் வந்திருந்தால் வழக்கம் போலக் குன்றின் அடிவாரத்தில் தெற்கு நோக்கியுள்ள சிறு குகையைத்தான் தம் இருப்பிடமாகக் கொண்டு தவமிருப்பார்."

"அவரைச் சந்திப்பதெனில் சீக்கிரமே செல்வது நல்லது. திடீரென்று நினைத்துக் கொண்டு வேறு ஒரு தலத்துக்குக் கால் நடையாகக் கிளம்பி விடுவார்."

"அதுவும் நல்ல யோசனைதான். இப்போதே போகிறேன். இதோ, எனது இந்தச் சீடனுடன் அவரைத் தனிமையில் சந்தித்துப் பேச வேண்டியதிருக்கிறது. இவனது சஞ்சலங்களைப் போக்கி ஆசி வழங்கக் கோர வேண்டும்."

"சுவாமி! தங்களால் தீர்க்க முடியாத மனத்துயரையா அவர் துடைக்கப்போகிறார்?"

"அப்பினை! நான் அறிந்தது பக்திமார்க்கம் ஒன்றே. ஆனால் குறளப்பரோ பக்தி

யுடன் ஞானத்தையும் இணைக்கும் குறள் பாக்களை உபதேசிப்பவர். நமது வாழ்க்கையில் ஏற்படும் பல சிக்கல்களுக்கு யதார்த்தமான நல்ல யோசனைகளை அருளக் கூடியவர். ஆனால் தவக்கொலத்தில் இருந்து அபூர்வமாகவே தென்படுகிறார்; அதைவிட அரிதாகவே வாய் திறக்கிறார். அதனால் அவர் பெருமை பலருக்குப் புரிவதில்லை."

"தங்கள் மதிப்பில் உயர்ந்துள்ள அவர், இனி எங்கள் மரியாதைக்கும் உரியவராகிறார். சரி, சென்று வாருங்கள். தனிமையில் நீங்கள் பேச விரும்புவதால் நாங்கள் பின் தங்குகிறோம்" என்றார் அறங்காவலர்.

நீண்டதடத்தில் கரம் ஊன்றி, மணிமாலை உருட்டிக் கொண்டு, கமண்டலம் அருகி விரக்க, மாள் தோலைத் தரையில் பரப்பி அமர்ந்திருந்தார் குறளப்பர் என்னும் சிவலோகநாதர். ஜடாமகுட தாரியாகவும் கோவணுண்டியாகவும் திகழ்ந்த அவர் உடலெல்லாம் திருநீறு வெள்ளெரென்று பூசியிருந்தது. மாட்பில் குத்திராக்க மாலைகளை ஒன்றில் சிவலிங்கம் கட்டித் தொங்கியது. முடியிலும் நீண்ட தாடியிலும் சடை விழுந்திருந்தது.

கையோடு எடுத்து வந்திருந்த பழங்கள் சிவவற்றைச் சமர்ப்பித்து விட்டு வணங்கி நின்று நம்பி, விக்ரியண்ணன் என்சான் கிடையாக விழுந்து எழுந்தான். ஆசி நல்கும் முறைவில் கரம் உயர்த்தினார் குறளப்பர். பின்னரே இமை திறந்தார். "நம்பியா! அமருங்கள். பாறை மீதுதான் பத்மாசனமிட வேண்டும். ஆதித்தன் போல் அரியாசனம் வழங்கும் தகுதி எனக்கில்லை!"

"குறளப்பரே! தரையாசனமென்றாலும் இது சம ஆசனமாயிற்றே! அரசவையில் இதை எதிர்பார்க்க முடியாதே" என்றார் நம்பி.

சிவலோகநாதர் ஓசைவின்றிச் சிரிப்பதை அடர்ந்த அவரது தாடி மீசையாலும் மறைக்க முடியவில்லை. "மன்னரும் மற்றவர்களும் கசும்புகளே? தாங்களும் நலம் தானே?" என்றார்.

"ஆதித்தன் அருளாட்சியில் யாருக்கும் ஒரு குறையுமில்லை சுவாமி."

"இந்த ஒரு பிள்ளையைத் தவிர... திருக்கிட்டு நிமிர்ந்தான் விக்ரியண்ணன். கண்களில் மதிப்பும் மரியாதையும் மிக முனிவரைப் பார்த்தான்.

"ஐயா! நான் உபசாரமாகச் சொன்னவாற்றைகளை ஊடுருவிப் பார்க்கும் ஆற்றல் தங்கள் ஞானக்கண்ணுக்கு இருக்கிறது" என்றார் நம்பி. "இந்த இளைஞன் ரொம்ப மனம் தொத்து போயிருக்கிறான். தங்களைச் சந்திப்பதே உபாயம்" என்று கூறி அழைத்து வந்தேன்."

மனம் விட்டுப் பேசுமாறு விக்ரியண்ணனுக்குச் சைகை காட்டினார் குறளப்பர். நம்பியும் தூண்டவே விக்ரியண்ணன் தன் மனக் குறைகளை எல்லாம் கொட்டித் தீர்த்தான். பேசப்பேச அவனுக்கு அடிக்கடி தொண்டையை அடைத்தது. கண்களில் நீர் தளும்பியது. கேட்டுக் கொண்டவரோ சிவியாக இருந்தார். விக்ரியண்ணனுக்குத்

ராமவர்மா வீறதும் ரூ. 20,000 பரிகம் பெற்ற மலையாள எழுத்தாளர் எம். கே. மேனன் பிறும்மச்சாரி. 7000 பக்கங்கள் அடங்கிய கையெழுத்துப் பிரதியை ஆறரை வருஷங்கள் பாடுபட்டுத் தயாரித்திருக்கிறார். 'அவகாச' என்னும் நாவலை எழுதிய எம். கே. மேனன் செய்தி நிறுவனத்திலும் சில காலம் மலேசியாவில் பணிபுரிந்திருக்கிறார். மலேசியப் பின்னணியைக் கொண்டது இந்நாவல்.

கேரள எழுத்தாளர் கூட்டுறவு சங்கம் 5000 ரூபாய் பங்குகள் வாங்கிய இவருக்கு அதில் தயாராகும் ஒவ்வொரு புத்தகத்தையும் இலவசமாக அனுப்பி வைக்கிறதாம். இந்தக் கூட்டுறவு சங்கத்தில் 'ஷேர்' கிடைப்பது. இப்பொழுது குதிரைக் கொம்பாம்.

—ராஜாஜி நூலகத்தில் கிடைத்த செய்திகள் —பி.எஸ்.எம்.

வில்லியம்ஸ்!

கதை: ஆனந்தி படம்: வீணு

கருணை ஷரூகள்

- ஆர். பொன்னம்மாள்

எழுதிய

பரிசு நாவல்

ஆரம்பம்

தான் கூறவது அவர் காழில் விழுமிறதா அல்லது தம்மை மறந்து நியானத்தில் ஆழ்ந்து விட்டாரா என்றே சந்தேகமாகி விட்டது. ஆனால் நம்பி தொடர்ந்து பேச மாறு பணித்தார்.

நடந்த விருத்தாந்தங்களையும் தன்உள்ளக் குழறல்களையும் கூறி முடித்த போது விக்கியண்ணன் விக்கி விக்கி அழுது கொண்டிருந்தான். நம்பி அவனைக் கட்டி அணைத்து முதுகைத் தட்டித் தடவி விட்டுக் கொண்டிருந்தார். 'சில'யோ அசையவில்லை!

'வேகுநேரம் சென்று குறளப்பர், 'பிள்ளாய்' என்று அழைத்தபோது அவர் குரல் சற்றே கம்பி கரகரத்ததானது அம்முற்றும் துறந்த முனிவரையும் விக்கியண்ணனின் துயரம் உலுக்கி விட்டிருப்பதை உணர்ந்தியது. 'அப்பனே! ரத்தினச் சுருக்கமாக உன் நிலையைக் கூறவதெனில் ஆதித்தன் உனக்கு அநீதி இழைத்து விட்டதாக எண்ணுகிறாய்; அவர் நன் மதிப்பில் மீண்டும் உயர விரும்புகிறாய் - இவ்வளவுதானே?'

'ஆம் ஐயா!'

குறளப்பர் தம் அருகே இருந்த கவடிக் கட்டைப் பிரித்துத் தேடிக் கொண்டாராமல் விரித்தவுடன் நம்பி பக்கமாக நீட்டினார்.

கவடிகளை மொத்தமாகப் பயபத்தியுடன் வாங்கிக் கொண்ட நம்பி, மேலாகத்தெரிந்த ஏட்டில் எழுதப்பட்டிருந்த குறளை உரக்கப் படித்தார்:

'இன்னு செய்தாரை ஒருத்தல் அவர்நான் நன்னயம் செய்து விடல்.

ஆகா! என்ன அற்புதமான கருத்து!'' என்று உடல்சிலிர்த்தார் நம்பி.

விக்கியண்ணனுக்குக் கோபம் வந்தது. அடக்கிக் கொண்டு பேசினான்: 'ஐயா! குறள் ரொம்ப அழகாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் அதை பப்படி காரிய சாத்தியமாக்குவது? எனக்குக் கெடுதல் செய்த ஆதித்தனுக்கு நான் நன்மை செய்ய விரும்பினாலும் அதை அவர் ஏற்க வேண்டுமே! கொலைக் குற்றம் தவிர சிறையிலிருந்து தப்பி ஓடிய குற்றமும் சேர்ந்திருக்கும் போது என்னைக் கண்டதுமே விலக்கல்லவோ பூட்டுவார்! மேலும் கொடிய தண்டனையல்லவோ வழங்குவார்!'

'யோசி' என்றார் தவமுனிவர்.

நம்பியும் சிந்தித்தார். சற்று நேரம் கழித்து, 'விக்கியண்ணா! 'சோண்டடை' விட்டு பாண்டி நாட்டுக்கோ, பல்லவ தேசத்துக்கோ சென்றாலும் எனக்கு மன அமைதி எங்கே கிடைக்கப் போகிறது!' என்று என்னைக் கேட்டாயே நினைவிருக்கிறதா? ஆனால் சேர நாட்டைப் பற்றி நீ பேசவில்லையே! சில காலம் தானூரவிக்குக் கீழ் பணியாற்றி நற்பெயரெடுத்திருக்கிறாய். உன்னை அவருக்கு நன்றாகத் தெரியும். உன் ஆற்றலை உணர்ந்தவர்.....'

'ஐயா, தானூ ரவி, ஆதித்தனின் ஆசிரிர் நண்பர். அவரிடம் நான் அடைக்கலம் புகுந்தாலும் அவர் சம்மதிப்பாரா? அப்படியே பாதுகாப்பு தந்தாலும் எனக்காக ஆதித்தனிடம் பரிந்துரைப்பாரா? பரிந்

துரைத்தாலும் ஆதித்தன் அதை மதிப்பாரா?"

"நியாயமான ஐயப்பாடுகள் தாம்" என்றார் நம்பி. இருவரும் முனிவரை ஏறிட்டுப் பார்க்க, அவரோ ஏதோ ஆழ்ந்த சிந்தனையில் இருப்பவர் போல் கண்களை மூடித் தமது சடை விழுந்த தாடியைத் தட்டிக் கொடுத்துத் தடவி விட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

சில கணங்கள் அவரையே உன்வி நோக்கிய விக்ஷியண்ணனும் நம்பியும் ஒரே சமயத்தில் "மாறு வேடம்!" என்று ஒரே குரலாகச் சொன்னார்கள். தொடர்ந்து ஒரு வரையொருவர் வியப்பு மீதுறப் பார்த்துக் கொண்டார்கள்.

"ஐயா! மிசை தாடியெல்லாம் வளர்த்துக் கொண்டு வேறு பெயரையும் சூட்டிக் கொண்டு சேரமான அணு அவர் உதவியுடன் ஆதித்தனை நெருங்குவதும் என் ஆற்றலை நிரூபித்து அவர் நன்மதிப்பில் உயர்வதும் ஒருவேளை சாத்தியமாகலாம். ஆனால் அது மன்னரை ஏமாற்றுவதாகாதா? பொய் கூறி என் ஆண்டையையே வஞ்சிப்பது தர்மமா?"

சிவலோகநாதர் நம்பியிடமிருந்து கவடிக் கட்டை வாங்கி வேறு ஓர் ஏட்டைப் பிரித்துத் தாம் தேர்த்தெடுக்க விரும்பிய குறள்தானா என்று கண்ணோட்டம் கூடச் செலுத்தாமல் விக்ஷியண்ணன் பக்கமாக நீட்டினார். அவன் பெற்றுப் படித்தான்:

"பொய்மையும் வாழ்மையிடத்த புரை தீர்த்த

நன்மை பயக்கு மெனின்."
படித்து முடித்ததும் விக்ஷியண்ணன் மறுபடி விம்மி அழுது கண்ணீர் பெருக்கினான் - இம்முறை ஆனந்தம் தாங்காமல்.

தூரத்தில் நெடுஞ்சாயலில் சில குதிரைகள் வாயுவேக மனுவேகமாக முன்னேறி வருவதைக் குளத்தில் சற்று உயரம்க அமைந்திருந்த குகையிலிருந்தபடி பார்க்க முடிந்தது. புலிக்கொடி கம்பீரமாகப் பட்டொளி வீசிப் பறப்பதையும் கண்டனர்.

"ஒருவேளை என்னைக் கைது செய்யத்தான் வருகிறார்களோ! நம்பியின் சீடனாக நான்

தஞ்சையிலிருந்து வெளியேறியது தெரிந்து போயிற்றோ?" என்று கவங்கினான் விக்ஷியண்ணன்.

"அவர்கள் இங்கு வந்து சேரும் முன் இவன் காதலைப் பற்றியும் எச்சரித்து விடுவது நல்வது" என்றார் முனிவர்.

"கவாமி! காதலிப்பது தகாத செயல் அல்லவோ?" என்றான் விக்ஷியண்ணன்.

"யோசி" என்றார் குறளப்பர்.
நம்பியும் சிந்தித்தார். "ஆம் விக்ஷியண்ணா! ஆதித்தனின் நன்மதிப்பில் உயர்ந்து உன் வேடம் கலைத்து அவர் மன்னிப்பையும் பெறும் வரை நீ அபிமான வல்லியை நெருங்காமலிருப்பதே நலம்."

"புரிந்தது ஐயா! பழைய நினைவில் காதலியுடன் ஒட்டி உறவாட நினைத்தால் நான் யானென்பது அவளுக்கு உடனே புரிந்து போகும். தெரிந்து கொண்டதை அவள் ரகசியமாகப் பாதுகாப்பதாக உறுதி அளித்தாலும் அடிக்கடி நிகழும் எங்கள் சந்திப்பே மன்னர் மனத்தில் சந்தேகங்களைக் கிளர்ந்தெழுச் செய்யும்."

"காலம் கனிவதற்கு முன் உன் வேடம் கலைத்தால் உன் நோக்கமே நிறைவேறும் போகும். விக்ஷியண்ணா! மன்னரின் மதிப்பில் நீ மறுபடி உயர்ந்த பின் காதலியையும் அடைவது சாத்தியமே. ஆனால் காதலியை முதலில் அடைய எண்ணினால் மன்னரின் நன் மதிப்பில் உன்னால் உயர முடியாமலே போய் விடும்."

"கவாமி! இவரைப் போல் துறவியாகவும் தவசியாகவும் சமூகத்திலிருந்து ஒதுங்கி வாழ்ந்து விடுவது கூட எளிது. ஆனால் எனக்கோ காதலியின் அருகேயே இருந்தும் அவளை நெருங்கக் கூடாத பெரும் சோதனையை அளிக்கிறீர்கள்!"

"அப்போ! ஆதித்தனிடம் வரம் பெற நீயும் ஒரு தவமியற்றுப் போவதாக எண்ணிக் கொள். துன்பம் தாங்கி நோன்பிடு" என்றார் நம்பி. சிவலோகநாதரின் கரத்தில் ழ இன்னொரு குறள் மலர்ந்தது:

"கடச்சகடரும் பொன்போல் ஒளிநீரும், துன்பம்

கடச்சகடநோற்றிப் பவர்க்கு."
அபிமானவல்லியின் பொன்னெனின்மேனியும், தின்மையும் மென்மையும் ஒருங்கே அமையப்பெற்ற அங்க லாவண்யங்களும், எழில் வதனமும் மயக்கும் விழிகளும், மங்கலப் புன்னகையும் விக்ஷியண்ணன் மனக் கண் முன் வீரித்தன. "பின்னால் அவளை அடைவதற்காகவே இப்போது அவளைத் துறக்க வேண்டும்; பின்னால் பெறப்போகும் பேரின்பத்துக்காக இப்போது இந்தப் பெரும் துன்பத்தைச் சகித்துக் கொள்ளவேண்டும்" என்று தீர்மானித்தான்.

குகையைச் சிலர் நெருங்கி வரும் காலடியோசை கேட்டது.

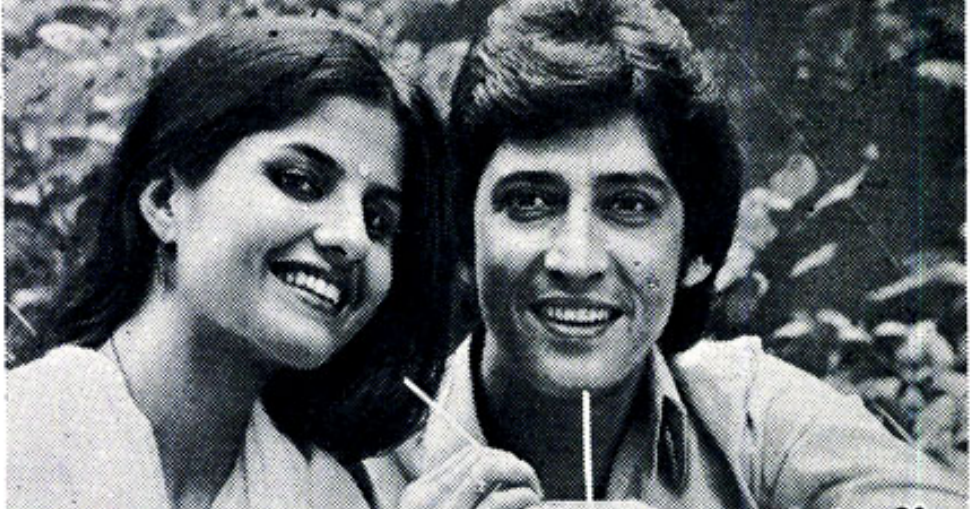
"இடைபூறுக்கு மன்னிக்க வேண்டும்; மன்னரிடமிருந்து அவசரச் செய்தி" என்றான் தூதர்களில் முன்னதாக வந்த தலைமை வீரன்.

தேவையென்றால் தப்பியோடச் சித்தமானான் விக்ஷியண்ணன்.

(தொடரும்)

ஆழ்ந்த சிந்தனைகளே கவலையைத் தருகின்றன. அதற்காகக் கலங்காத நிலையையும் அவைகளே அருள்கின்றன.
-விசயதாசன்.

வாய் துர்நாற்றத்தை தடுத்தீடுவீர்...
பற்சிகைவை எதிர்த்தீடுவீர்

கோல்கேட்டின் நம்பகமான
பார்முலா, சிறப்புடன்
செயல்பட்டு நீங்கள்
பல்துலக்கும் ஒவ்வொரு
முறையும்
உங்களுக்கு புத்துணர்ச்சிதரும்
தூய கவாசம் அளிக்கின்றது.
பற்களுக்கு ஆரோக்கியமும்
உறுதியும் தருகிறது.

எப்படி எள்ளும்...

உணவுத் துணுக்குள் பற்களுக்கிடையே சிக்கிக்
கொள்வதால் தூர்நாற்றத்தையும் பற்சிகைவை
யும் உண்டாக்கும் பாக்டீரியாக்கள் வளரு
கின்றன.

கோல்கேட்டின் ஒப்பற்ற செயல்புரியும் தூர்
ஆடினாடுகளைச் செய்து உபயோகம் தரும் உணவுத்
துணுக்குகளையும் பாக்டீரியாக்களையும் அகற்றி
விடுகிறது.

பயன்: நன்னம்பகமும் இனிமையான,
பற்சிகைக்கு எதிராகப் பாதுகாப்பு,
உறுதிமிக ஆரோக்கியமான பற்கள்.

ஆகவே, எப்பிட்டு முடிந்தவுடனேயே மக்களால் கோல்கேட்
டென்டல் க்ரீம் உபயோகித்து நிரல் செய்யுங்கள்.

கோல்கேட்டின் புத்துணர்ச்சி தரும்
வெப்பர்மென்ட் கவை உங்களுக்கு விருப்பமானது!

எத்திராஜ். இன்ஸ்பெக்டர் முன் உடம்பை நெளித்து, வளைத்து, கும்பிடு போட்டுக் கொண்டிருந்த அதே நேரத்தில்...

ஆழ்வார்பேட்டையின் அமைதியான, பெரிய தோட்டமும், தோட்டத்தை விடவும் பெரிய பங்களாவுமாய் நிறைந்திருந்த அந்தப் பகுதியில்...

சாம்பல் நிற ஸ்தோலமும் பூசிய அந்தப் பங்களா... முன்புறம் போகன் வில்லாவின் நாகரீக முடிவேட்டலுக்கும், போர்டிகோவில் கம்பிரமாய் மீன்றிருந்த புது அம்பாவிடர் காருக்கும் துனிக் கடப் பொருத்த மில்லாத பின்புறத் தோட்டம்.

பங்களாவின் முன்புறத்துக்கு உள்ள தேஜஸ்ஸும், ஸ்டீக்மீசுரமும், பின்பகுதியில் இல்லை...

பங்களாவின் காம்ப்லெண்டு கவரில் பெரிக பெரிசாக பேனர்கள்... பேனர்களில் சிவாஜிகணேசனும், ரஜினிகாந்தும், சிரலாணைம் செய்து கொண்டிருப்பது - இந்த இருட்டில் தெரியாது... பொழுது விடிந்தால் தெரியும்...

பாதி சந்தைக் கடந்ததுமே நீண்ட, கொக்கிகள் நிரம்பிய சாக்கடை... சாக்கடையைத் தாண்டிய பத்தடி போளூக்-கார்ட்ஷெட் பாதிர் ஓர் அவுட் ஹவுஸ்.

பூர்வாசிரமத்தில் அது கார்ட்ஷெட்டாகத் தான் இருந்தது. வாடகைக்கு ஆசைப்பட்ட வீட்டுக்காரர்கள் அதை அவுட் ஹவுஸாக மாற்றி விட்டார்கள்...

கதவைத் திறந்தவுடன் எடுத்த எடுப்பில் ஓர் அவந்தோலமான வரவேற்பறை நம்மை அதிரச் செய்யும்... அதையொட்டிய வராத்தாதான் சமையலறை... புகையும் இருட்டுமாய்... வரவேற்பறையை ஒட்டிய எட்டடிக்கு எட்டடியே உள்ள படுக்கையறையில்...

தூக்கம் வராத தாரா - படுக்கையிலேயே புரண்டு, புரண்டு படுத்து, கடைசி

யில் எழுந்து உட்கார்ந்து. கண்ணுக்குத் தெரியாத கடவுளிடம் மனமுருகிப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருந்தாள்...

'கடவுளே, என்னைக் காட்டிக்கொடுத்து விடாதே...'

அவள், அவசரமாய்ப் பக்கத்திலிருந்த மண் கூலாவிலிருந்து தண்ணீரை எடுத்துக் குடிக்கிறாள்...

"உ.ம்..."

பக்கத்தில் புரண்ட கணவனின் முகக் கட அவளைத் தூக்கி வாரிப் போடச் செய்வதாய்...

நெஞ்சுக்குள் மாலையில் நடந்த சம்பவம்...

ராஜா - அவளுடன் வேலை பார்ப்பவன்... அவளை விடவும் முந்தாறு ரூபாய் அதிகமாய் வாரங்கும் ஸீனியர்...

உ.ம். டி யின் மகன் கிரிதருடன் மூர்க்க மாய்ச் சண்டை போடும் காட்சி...

இரண்டு முட்டைக் காளைகள் ஒன்றுடல் ஒன்று நோதிக் கொள்வதாய்...

ஏர்கண்டிஷன் செய்யப்பட்ட அரைவிலும் தாரா உடல் வியர்க்க தின்னாள். மார்புடன் அணைத்திருந்த லிபைல்தான், அப்போதைக்கு அவளது மானத்தைக் காக்கக் கூடிய மோலாக்காய்...

சத்தியமாய் அன்று காலையில் அவள் யார் முகத்தில் விழித்தாளோ - அந்த முகத்தில் மறுபடியும் விழிக்க மாட்டாள்...

கிரிதரைப் பற்றி அவளுக்குத் தெரியும்... ராலலீலைகளில் பிரியமுள்

எவன். சற்று கறுத்த, வலு வான தேகமுடையவன். கண்களில் போகை நிரந்தர மாய்க் குடிக்கொண்டிருக்கும்... உதட்டில் சிகரெட்டைத் தொந்த வைத்தபடி, பெண்

ருமாஸ்தாக்களிடம் இடித்து. இடித்துப் பேசும் அவனைக் கண்டாலே வயிற்றுக்குள் குப்ரெஸை குடு பரவும் காராவுக்கு...

பெண்களிடம் ஏதாவது சாக்கு வைத்து அவரை குனிந்து பேசும்போது... முதலிரண்டு பொத்தான்கள் போடப்படாத 'ஷர்ட்டி'யின் வழியே தங்கள் சங்கிலி ஊசலாகும்... சங்கிலியின் டாலராக - ஒரு பெண்ணின் சிவந்த உதடுகள்... தங்கத்தில் சிவப்பு எனும் பூசப்பட்டு, அது முன்னும் பின்னுமாக ஆடும் கவர்ச்சி...

"அப்பன் சம்பாதிக்கிறதை அழிச்சிட்டு, வெளியிலே சுத்தறதோட இருக்கப்படாதா.. இவனெல்லாம் எதுக்காக ஆபீசுக்கு வரணும்..." - தாரா தன்னுடன் வேலை பார்த்தும் ரமாமணியிடம் முன்கூறாள்.

"அப்படி ஏதாவது ஒரு பொறுப்பை ஒப்படைச்சாலாவது இவன் திருந்த மாட்டானுங்கறதுதான் எம். டி. யோட ஆசை... எங்கே... இவன் திருந்தறதே இல்லையோ... இவனுலே ஆபீசல வேலை பார்த்து மத்தப் பொண்ணுங்கதான் கெட்டுப் போறாங்க..."

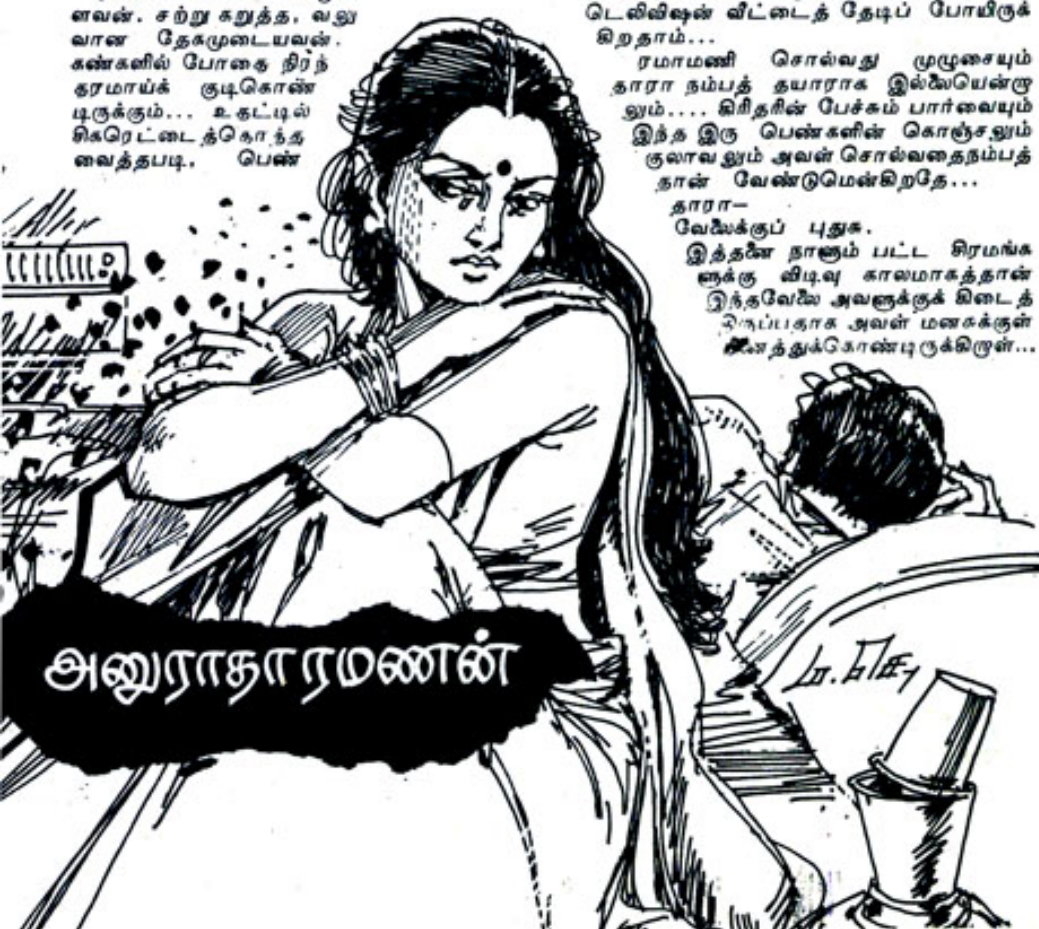
ரமாமணி சுற்றுமுற்றும் ஒரு முறை பார்த்துவிட்டுத்தாராவின் காதோடுசொல்லுவாள்:

ஹெட்கிளார்க்பங்கஜம் மொபெட் வாங்கி இருக்கா - அதாவது தானே வாங்கியிருப்பதாகச் சொல்லு!....

டைப்பிஸ்ட் மீதுவுக்கு நேற்று கவர் டெலிவிஷன் வீட்டைத் தேடிப் போயிருக்கிறதாம்...

ரமாமணி சொல்வது முழுசையும் தாரா நம்பத் தயாராக இல்லையென்றாலும்... கிரிதரின் பேச்சும் பார்வையும் இந்த இரு பெண்களின் கொஞ்சனும் குலாவலும் அவள் சொல்வதை நம்பத் தான் வேண்டுமென்றதே...

தாரா - வேலைக்குப் புதுசு. இத்தனை நாளும் பட்ட சிரமங்களுக்கு விடிவு காலமாகத்தான் இந்தவேலை அவளுக்குக் கிடைத்திருப்பதாக அவள் மனசுக்குள் சொத்துக்கொண்டிருக்கிறாள்...

அலுராதா ரமணன்

Mr. J. J.

வேலைக்குப் போக வேண்டிய அவசியமில்லை: அப்பா அம்மா பார்த்துக் கல்யாணம் செய்து வைத்திருந்தால்... தான் தேடிக்கொள்ளும் தாலியென்றால்... பிறகு என்ன வந்தாலும் வெளியில் முச்சு விடக் கூடாது...

புருஷன் பொல்லாதவன் என்று இனிமேல் போய்ப் பெற்றவர்கள் எதிரில் கண்களைக் கசக்க முடியாது... புருஷனைச் சேர்ந்த மனிதர்களிடமும் சிபாரிசுக்குப் போக முடியாது.

செல்வத்திலும், படிப்பிலும் குறைவில்லாமல் வளர்ந்தவள்தான் தாரா... கல்யாணத்துக்கு முன் வரையில் புடவை கட்டவே தெரியாது... எல்லாமே நவநாகரிக உடைகள் தான்... அத்தனை சுதந்திரம் கொடுத்து வளர்த்த பெற்றோரின் முகத்தில் கரியை வாரிப் பூகுவது போல...

தனது படிப்புக்கோ, அந்தஸ்துக்கோ துளியும் பொருத்தமில்லாத பாபுவை ரகசியத் திருமணம் செய்து கொண்டாள்.

பாபு- இவள் அப்பாவின் கடை ஒன்றில் சிப்பந்தியாக இருந்தவள்...

பல ரென்று இருப்பான். இனமும் வெள்ளையும் சன்னையும் உடுத்திக்கொண்டு வருவான். சிரிக்கச் சிரிக்கப் பேசுவான்...

பதினெட்டு வயசு தாராவுக்கு இதெல்லாம் தான் கண்ணில் தென்பட்டதே தவிர- இவளை மணப்பதால் வரக் கூடிய பின்விளைவுகள் அல்ல...

அவளை, அவளுடன் சேர்த்துப் பார்த்த, அவளது சினிமாதிகள் எல்லோரும் கமலும் ஸ்ரீதேவியும் மாநிரி இருப்பதாகச் சொல்லி ஏற்றி விட்டார்கள்...

தாராவும் - இல்லாழ்க்கை என்பது சினிமாவில் வரும் அவங்கரிக்கப்பட்ட படுக்கையறைக் காட்சியாகவும், ஊட்டி, சிம்லாவில் காதலர் ஆடிப்பாடும் 'ரூயட்'

காட்சியாகவும் தான் கற்பனை செய்துபார்த்தானே தவிர...

இதுமாதிரி நாற்றமெடுத்த அவுட் ஹவுஸையும் காற்றே புகாத படுக்கையறையின் முட்டைப் பூச்சிக் கடியையும் கற்பனை செய்ததேயில்லை...

அவள் பார்த்த சினிமாக்களில் எல்லாம் இதுபோன்ற காட்சிகள் இல்லையே... நிஜ வாழ்க்கையில் மட்டும் ஏன்...?

இந்த ஏழு வருடங்களாக - அவள், அவனுடன் பட்ட கஷ்டங்கள் கொஞ்ச நஞ்சு மில்லை...

தாராவைப் பெற்றவர் - எப்பொழுது தன் பெண் இதுமாதிரி ஒரு சகனியில் மாட்டிக் கொண்டாளோ - அது முதலே அவளுக்கும் தனக்கும் முகாவோபணம் இல்லை யெனத் தீர்மானித்து விட்டார்.

ஆனால், வெறுங்கையுடன் அவளை அணுப்பவில்லை.

"இந்தா உனக்காக நான் செஞ்சு வச்சிருக்கிற நகையெல்லாதையும் எடுத்திட்டுப் போ... உன் கல்யாணச் செலவுக்கான வட்ச ரூபாயை உன் பேரூல பாய்க்ருவ போட்டிருக்கேன்... அதை வச்சுக்கிட்டு எப்படியோ பிழைச்சுக்கோ... ஆனா, மறுபடியும் எங்கிட்டே வராதே... உன் தங்கை, தம்பி இவங்களுக்காக நான் கேட்டுக்கற ஒரையொரு வேண்டுகோள் இது..."

பெற்றவள் பிழியப் பிழிய அழுதாள்...

'உங்க அப்பாவோட அந்தஸ்து எனக் கில்லை'கறதுலுத்தானே இப்படி விரட்ட ரூ... பாரு, நான் அவரை விடவும் பெரிய பிளீஸஸ் யேனா ஆகல்வே... என் பேரு பாபு இல்லே... ஆனா, கண்ணம்மா, அதுக்கு நீதான் எனக்கு உதவணும்..."

பாபு, முதலில் அவளின் சீதனப் பணமான வட்ச ரூபாய்க்கும், பிறகு அவளது நகை நட்டுகளுக்கும் வேட்டு வைத்தான்...

ஆரம்பத்தில் படமெடுப்பதாக... பிறகு டைரக்ட் செய்யப் போவதாக... இதற்குப் பின் திரைக்கதை வசனம் எழுதப் போவதாக... கதாநாயகனாக நடிக்கப் போவதாக, ஸ்டண்ட் நடிக்கக் கூடப் போவதாக... கடைசியில், தற்சமயம் தினசரி ஸ்டூடியோ, ஸ்டூடியோவாக ஏறி இறங்கிக் கொண்டிருக்கிறான்...

எந்த வேலையும் திரந்தரமில்லை. பணமெல்லாம், போனது தான் மிச்சம்... இப்பொழுது இவன் இருக்கும் இந்த அவுட் ஹவுஸ் கூட ஒரு பட வீதியோகஸ்தரின் தயவில்தான்.

"நீ இப்படியே பட சான்ஸ் தேடி அடையற துக்கு, பேசாம உன் பெண்டாட்டிய சினிமாவுல நடிக்க விடலாம். நல்லாயிருக்கா, களதன்னனு தக்காளிப்பழமாட்டம்..."

இப்படியொரு காமிராமேஸ் சொன்னதற்காக - தாராவைத் தாறுமாறாக அடித்து நொறுக்கியிருக்கிறான் இந்த பாபு...

"நீ ஏன்டி அவன் எதிர்த்தாப்பவே வந்தே, அவளை மயக்கணுமனு ஆசையா... ஏன், நான் அலுத்துட்டேனா..."

உனக்கு சாப்பிடுவதால் மாரடைப்பு ஏற்படுவதைத் தடுக்கலாம் என்று கேரள பல்கலைக் கழக பியோகெமிஸ்டரி டிபார்ட்மெண்ட் நடத்திய ஆய்வில் தெரிய வந்துள்ளது. ரத்தத்தில் உள்ள கொழுப்பைப் பெருமளவில் குறைத்து விடும் திறன் உனக்கு இருக்கிறது என்று டாக்டர் பி. கே. குரூப் கூறிவிடுக்கிறார்.

-ஆர். எஸ். சுப்பிரமணியன்.

டெபாசி்ட்தாரர்களுக்கு

24%

வட்டி வழங்கப்படுகிறது

மேற்படி கூடுதல் வட்டி

பேன்ஷனர், மகளிர், மைனர்களுக்கு மட்டும்

V.I.P. BRIEF CASE அன்பளிப்புடன் வழங்கப்படும்

கவர்ச்சிகரமான வட்டி விகிதங்களில் பிக்சட் டெபாசிட்டுகள்
ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன

1-வருடம்

17%

2-வருடங்கள்

18%

3-வருடங்கள்

19%

5-வருடங்கள்

22%

பாலாஜி டீமோட்டர் & ஜெனரல் பைனான்சியல்

(Hire Purchase Financiers for Motor Vehicles)

- சென்னை : 91, உம்மாள் ரோடு (சிவா-விஷ்ணு கோயில் அருகில்)
தி. நகர், சென்னை-600 017
போன் : 447186
- பெங்களூர் : 24/1-A, மார்கோஸா ரோடு (10வது கிராஸ்)
மல்லேஸ்வரம், பெங்களூர்-560 003. போன் : 366971
- திருச்சி : 22 மதுரை ரோடு (முதல் மாடி)
திருச்சிராப்பள்ளி-620 008
- பாண்டிச்சேரி : 11, நேரு தெரு (கனரா வங்கி எதிரில்)
பாண்டிச்சேரி-605 001
- தஞ்சாவூர் : எண் : 2 & 3, முதல் மாடி, ஜி. ஏ. கனல் ரோடு,
தஞ்சாவூர்-613 001 போன் : 1826
- திருவண்ணாமலை : 14/A, ஆனைக்கட்டி தெரு, திருவண்ணாமலை-606 601
போன் : 483
- பட்டுக்கோட்டை : 9-A, தளையாசி தெரு, பட்டுக்கோட்டை-614 601
போன் : 453

“வாயைக் சமுவுக்க... காயப் போட்டதுணியெல்லாம் மழையிலே நனைத்தென்னு வெளியே வந்தென்... இது ஒரு கப்பா...”

“நீ என்ன வேலை செய்வடி... பதினெட்டு வயசுலையே, டயவுலே இறங்கினவளாச்சே... பெத்தவங்களை விட்டுட்டு என் பிள்ளை ஒடி வந்த மாதிரி - இன்னும் எவன் கூடவாவது ஒட மாட்டேன்னு என்ன நிச்சயம்...”

அவ்வது வார்த்தைகளில் குன்றிப்போய் விட்டாள் அவள்...

இதுமாதிரியான வார்த்தைகளைடெல்லாம் கேட்டுப் பறக்கவில்லை. என்ன செய்வது... உரலுக்குள் தலையைக் கொடுத்துவிட்டு, மலியமாட்டேன் என்றால் முடியுமா...?

இந்த ஏழு வருஷத்தில் நாலு கம்பெனிகளில் வேலை பார்த்து விட்டாள் அவள்... பாபுக்குத் தன் வளரையில் எல்லாம் சம்பிரமமாக இருக்க வேண்டும். மாமனாரின் லட்ச ரூபாயும், மனைவியின் நகைகளும் அவளைச் சுகவாசியாக ஆக்கிவிட்டது...

இப்பொழுது பணமெல்லாம் கரைந்த பின்பும் அந்த சொகுசை விட மனசில்லை... அதே சமயத்தில் பெண்டாட்டியை வேலைக்கு அனுப்புவதால் நெஞ்சிலே அடிக் கும் சந்தேகத்தைதான் உதற முடியவில்லை...

அவள் ஒவ்வாடம் செய்து சம்பாதித்த காசில் சிகரெட்டை வாங்கிப் பற்ற வைத்துக் கொண்டே - இந்தப் பணத்தைச் சம்பாதிக்க தன் மனைவி எவனுடன் படுத்தாளோ என்கிற வக்கிர கற்பனையை மனசுக்குள் வளர்த்துக் கொண்டு நெருப்பாய் வார்த்தைகளைக் கொட்டுவான்... இவளும் ஆவேசமாய் பதில் கூற...

“இரு... இப்ப நான் என்ன சொல்லிட்டுன்னு இப்படிச் சுத்தறே... ஒண்ணுயில்லாத விஷயத்துக்கு இப்படி ஒரு பொம்பளை சுத்தினு அல ஏதோ தப்பு செஞ்சிட்டு வந்திருக்காணு அர்த்தம்... போதும். அந்த வேலைக்கு முழுக்குப் போட்டு...”

“உங்களுக்கென்ன பைத்தியமாப் பிடிச் சிஞ்சு... வேலை விட்டுட்டா, சோத்துக்கு என்ன பண்ணு...?”

“பட்டினி கிடப்போம்... இந்த வேலை வேணும்...”

அவள் “ஓ”வெனக் கத்துவாள். கையில் கிடத்ததை அவள் மீது வீசியெறிவான்... அவள் வேலையை விட்டுவிட்டு வீட்டோடு இருந்தாலும் நான் முழக்க சண்டைதான். இந்த வேலையில் இவள் சேர்ந்து நாலு மாதங்கதாளுகிறது...

முன்பு நல்ல இடங்களில் வேலை செய்த பொழுதே சந்தேகித்த கணவன் - கிரிதரைப் பற்றி அறிந்தால்?

எப்படியும் இந்த வேலையை விடக்கூடாது என்பதில் தாரா வாயை இறக்க மூடிக்கொண்டிருக்க...

இயல்பிலேயே நாகரீகமும், படிப்பும், வாலிப்பான தோற்றமும், மனசுக்குள் நடக்கும் போராட்டங்கள் வெளியே தெரியாத வண்ணம் அவள் போடும் வேஷமும்... கிரிதரை ஒரு கலக்கு கலக்கியது...

காஷ்மீரில் ஆரீஷா என்ற 60 வயதுப் பெண்மணிக்கு அடிக்கடி வயிற்று வலி ஏற்பட்டது. அவருக்கு எ.கே. கார் என்ற டாக்டர் சிகிச்சை அளித்தார். ஆபரேஷன் நடந்தது. வயிற்றில் இருந்த 190 நகங்களை டாக்டர் அகற்றினார். நகத்தைக் கடிக்கும்போது அவை வயிற்றுக்குள் போயிருக்கலாம் என்று டாக்டர் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார்.

-ஆர். என். கப்பிரமணியன்.

ஒருமுறை அவன் பிடித்த கையை, தாரா உதற... அவன் சிகரெட்டைக் கடித்த படியே அவளிடம் சிரிப்பு மாறாமல் கேட்ட கேள்வி...

“பத்தினி வேஷம் போடணும்னு ஆசை யிருக்கிறவ - எதுக்கு ஸ்வீஸ்வெஸ்டும், ஷிபான் ஸாரியூமா வர்டே... உம்?” தாரா, இருட்டில் விழிநீரைச் சண்டி விடுகிறாள்...

அவளது உடையவங்காரமும், மேக்கப்பும் கொஞ்சம் மிகைதான்... ஆனால், அவள் பாரக்கும் வேலைக்கு இது தேவையாயிற்றே... வெளிநாட்டு வர்த்தகத் தொடர்புடைய அலுவலகத்தில் பெண் வரவேற்பாளராயிற்றே...

மேலும்... செழிப்பும், பரந்த மனப் பான்மையும் கொண்ட குடும்பத்தில் பிறந்து வளர்ந்தவளான அவளால் - தனது சுபாவத்தை மாற்றிக் கொள்ள முடியவில்லை...

பாபுவும் எத்தனையோ முறை இதற்காகக் கத்தியிருக்கிறான்...

“நான் சாதாரணமாதான் டிரஸ் பண்ணிக்கிறேன். உங்க கண்ணுலதான் கோளாறு...”

“போ... போ... ஒருநாள் எவ்வளவு ஒருத்தன் எசுகுப் பிசுகா நடந்துக்கப் போறான்... அப்பத் தெரியும். ஆனா, உனக்கென்ன... நீதான் எல்லாத்தையும் துடைக்கப் போட்டவளாச்சே...”

பாபு எரிச்சலுடன் அடிக்கடி சொன்னது நடந்தே விட்டது... அது மட்டுமில்லை... கிரிதர் கொடையுண்டதற்கு இவள் முக்கிய காரணமாய் விட்டாளே...

ராஜா மாதிரும் போலீஸிடம் பிடிபட்டால்...

தாரா, பயத்தில் கண்களை இறக மூடிக்கொண்டிருள். (தொடரும்)

இலவசம்!

5 மீட்டர் நைலான் துணிக் கயிறு*
இரண்டு பாருடன்

*ரூ. 2/- மதிப்புள்ள

சலுகையில்லாமலும்
கிடைக்கும்

முத்துங்கள்!
இச் சலுகை
கைகிரப்பு உள்ள
வரை மட்டுமே

டோட்டல்

நீலநிற டீட்டர்ஜெண்ட் சலவை பார்

எளிதான
சலவைக்கேற்ற
ஐந்து பகுதிகளை
கொண்டது

தயாரிப்பவர்கள்: கர்சடாக் சோப்ஸ் அண்ட் டீட்டர்ஜெண்ட்ஸ் லிமிடெட் பெங்களூர்
விற்பனையாளர்கள்: அமலர் சேவல் இண்டர்நேஷனல் லிமிடெட் பெங்களூர்

“ராணி...!”

சவாரிக்குப் போன புருஷன் வாசலில் ரிக்ஷாவில் குத்தியபடி கூப்பிடுவது ராணிமேரிக்குக் கேட்டது. அடுப்படியில் ஈரச்கள்ளியுடன் மல்லுக்கு தின்றறில் கண்ணுக்கு ஏற்பட்ட எரிச்சல் மனத்துக்குப் பாய்ந்தது.

“ஏ... ராணி... நான் அவசரமா சவாரிக்குப் போகணும். சீக்கிரமா வா புள்ளே...” ரிக்ஷா மணி கிணுகிணுத்தது.

“ச்சை...!” ராணிமேரி சிடுசிடுவென்று வாசலுக்கு வந்தாள். “மகாராணிக்கு என்ன வச்சிருக்குன்னு இந்த நேரத்தில இப்பிடி வந்து கூவுறே...?”

டேவிட் சிடுசிடுக்கும். செழிப்பான தன் இனம் மனைவியைச் சிருங்காரமாய்ப் பார்த்தான். “வைச்சிருக்கேன் புள்ளே... வா இப்பிடி பக்கத்திலே...”

“ஏ... உனக்கென்ன விளையாட்டா இருக்குதா...? நான் ஒருத்தி ஒவ்வியலகெடந்து உகரோட வேகறேன்... நீ குப்பத்துக்காரங்க கூடிப் பக்கற மரூதிரி குலாவக் கூப்பிடறியே...”

“ம்... உனக்கு மூட் சரியில்லே...! இந்தா... இந்தச் சேலையைப் பிடி... கிறிஸ் டிமன் சேலை... தூறு ரூபாயாக்கும்...!”

போட்டலத்தைத் திணித்து விட்டு டேவிட் விருட்டென்று போய் விட்டான்.

ராணிமேரி திகைத்து விட்டாள். விவப்பும், மகிழ்ச்சியும் குரீரென்று பொங்கின. புருஷன் முதன் முதலாக வாங்கித் தரும் சேலை...

சேலையைப் பிரித்தாள். சிலப்பிலும், மஞ்சளிலும் பெரிது பெரிதாய்ப் பூப் போட்டு... ஏ அம்மாடி... இந்தச் சேலை தூறு ரூபாயாமே...?

ராணிமேரிக்குப் பெருமை தாங்கவில்லை. பாவம் டேவிட்...! எவ்வளவு ஆசையாய் வாங்கி வந்த சேலை... குடிசைக்குள் வந்து திதானமாய் விஷயத்தைச் சொல்லிக் கொடுத்திருந்தால் சின்னதாய் ஒரு முத்தம் கொடுத்திருக்கலாம்...

டேவிட்டுக்கும், ராணிமேரிக்கும் திருமண
 மாகி இரண்டு மாதம் தான் ஆகிறது.
 காதல் திருமணம். ராணிமேரியின் தகப்ப
 னார் கான்வென்டிஸ் பியூனாக இருக்கிறார்.
 வீட்டில் காதலுக்கு எதிர்ப்பு உண்டாகவும்
 ராணிமேரி வீட்டை விட்டு வெளியேறி
 விட்டாள். பதிவுத் திருமணம் முடிந்து
 வாழ்க்கை என்னவோ இனிமையாகத்தான்
 தொடங்கியது.

ஆனாலும் டேவிட்டுக்குப் பொருளாதார
 வசதியில்லை. தங்கை கல்யாணத்துக்கு
 வாங்கிய கடனுக்கு வட்டி கட்டுவதிலேயே
 பாதிச் சம்பாத்தியம் போய் விடுகிறது.
 கரும்பு என்றிருந்தால் கணுவும் இருக்கத்

தான் செய்யும் என்று ராணிமேரி மனத்தைத்
 தேற்றிக் கொண்டு சிக்கனமாய்க் குடும்பம்
 நடத்தி வந்தாள். என்றாலும் போனவாரம்
 பக்கத்து வீட்டு கிரேசி கேட்ட கேள்வி
 இவளை ரொம்பவும் படுத்திவிட்டது.

“ஏம்மா ராணி... கல்யாணத்துக்கப்
 புறம் முதல் முதலாக உனக்குப் பண்டிகை
 வருது... உம் புருஷன் உனக்குத் துணி
 ஏதாவது எடுக்கறதா இருக்கா...? இப்
 பவே இந்தத் திணறல்லு நாளைக் கிப் புள்ளை
 குட்டிள்ளு ஆயிட்டா நீ என்னத்தை அணு
 பவிக்கப் போறே...? ம... ம... காதலிக்கற
 துக்கு வக்கு இருக்கு... கட்டிக்கப் புடவை
 எடுத்துத் தர வக்கு இல்லையா அவனுக்கு...”

கிரேசி விட்ட அம்பு ராணிமேரியின்
 இதயத்தில் நன்றாகவே பதைத்து விட்டது.
 அந்த வலி தாங்காமல் நாலு நாட்களாய்
 அவள் டேவிட்டைப் படாத பாடு படுத்திக்
 கொண்டிருந்தாள்.

அவளைப் பொறுத்தவரை இது கௌரவப்
 பிரச்சனை ஆகிவிட்டது. டேவிட்டால் எப்படிப்
 புடவை எடுத்துத் தர முடியும் என்பது
 அவளுக்குத் தெரியாமலில்லை... ஆனாலும்
 எப்படியும் எடுத்துத் தந்தாக வேண்டும்
 என்ற பிடிவாதம் அவளுக்கு வந்துவிட்டது.
 விளைவு? இரவில் அவள் உரச, உரச, இவ
 னுக்குக் கோபம் வந்து உரசல் உண்டாகி
 விட்டது!

எப்படியோ டேவிட் ஒரு புடவை
 வாங்கி வந்து இவளது மானத்தைக் காப்
 பாற்றி விட்டான்.

ராணிமேரி உலையை இறக்கி வைத்து
 விட்டுப் புடவையை எடுத்துக்கொண்டு
 கிரேசியின் வீட்டுக்குள் நுழைந்தாள்.

அங்கே பழைய சேலையைத் தைத்துக்
 கொண்டிருந்த கிரேசியின் முன்னால்
 போய்ப் பெருமையாய் உட்கார்ந்
 தாள்.

“வேணும் வேணும்னு சொல்
 வச் சொல்ல எங்க வீட்டுக்காரர்
 இந்தச் சேலையை வாங்கிட்டு வந்
 துட்டாரு பெரிம்மா... டிஷூன்

**அன்புச்
 சிலுவைகள்**
 முத்து.குங்க.ஜயப்பகர்

நல்லா இருக்கா... பார்த்துச் சொல்லுங்க...!"
என்றான் பக்குவமாய்.

கிரேசி மூக்குக் கண்ணாடியை மாட்டிக்
கொண்டு, சேலையை நிதானமாய்ப் பார்த்து
அகலமாய் விரித்துப் பார்த்தான். "என்ன
விஷயம்?" என்று விசாரித்தான். "நூறு
ரூபாய் என்று சொன்னாரு"... ராணிமேரி
பெருமையாய்ச் சொன்னாள்.

கிரேசி சிரித்தான். "நல்ல ஏமாளிடி நீ...
தள்ளுபடியிலே அம்பது ரூபாய்க்கு விக்ஹி
சேலை இது... உம் புருஷன் நூறு
ரூபாய் என்று அளந்திருக்கான்... தள்ளுபடி
சேலைக்கு பழைய ஸ்டாக் சேலைன்னுதானே
அர்த்தம்...? ... ம், பரவாயில்லே... எடுத்த
தைக் கட்டிக்கத்தானே வேணும்..."

ராணிமேரி சேலையை வாங்கிப் பார்த்
தான். உள்ளே மடித்திருந்த பில் காஹிதம்
தள்ளுபடி போக ஐம்பது ரூபாய் என்று
கூறியது. சாதாரண விஷயம் தான். ஆளு
லும் ராணிமேரிக்கு அடிபட்டது போல்
ஆகிவிட்டது... பாவி மனுஷன்! ஐம்பது
ரூபாய்ச் சேலை என்று உள்ளதைச் சொல்லி
யிருந்தால் இப்படி மானம் போயிருக்
காதே... வரட்டும். சேலையை முகத்தில்
ஏறிய வேண்டும்...

ஆத்திரத்துடன் வீட்டுக்குப் போனான்.
எப்போது டேவிட் வருவான். சேலையை
விட்டெறியலாம் என்று எட்டி எட்டிப்
பார்த்துக் கொண்டே இருந்தான். பக்கத்து
டெண்ட் கொட்டகையில், படம் முடிந்து
ஆட்கள் கூடக் கலைந்து விட்டார்கள். இரண்
டாவது ஆட்டம் தொடங்குவதற்காக

ரிகார்டு போட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.
இன்னும் டேவிட்டைக் காணோம்.

நாறு குடிசை தள்ளி மோசஸ் மாமா
வீடு இருந்தது. மோசஸ் மாமாவும் ரிக்ஷா
ஒட்டுபவர்தான். அவர் வந்து விட்டதற்கு
அடையாளமாய் அவரது ரிக்ஷா குடிசை
முன்னால் நின்றிருந்தது.

மோசஸ் மாமாவிடம் "டேவிட் எங்கே"
என்று கேட்டு வரலாம் என்று ராணிமேரி
கிளம்பினாள். மோசஸ் மாமாவின் வீட்டை
நெருங்கியதும் உள்ளே இவளையும், டேவிட்
டையும் பற்றி ஏதோ பேச்சு அடிபடுவது
போலிருந்தது. சட்டென்று நின்று காதைக்
கூர்மையாக்கினாள்.

மோசஸ் மாமாவுக்குக் கஞ்சி வார்த்துக்
கொண்டே அவரது சம்சாரம் பேசிக்
கொண்டிருந்தான். கிரேசி அங்கே வந்து
ராணிமேரியின் புதுச்சேலையைப் பற்றிக்
கேலி பேசிச் சிரித்து விட்டுப் போனதை
மோசஸ் சம்சாரம் விவரித்துக் கொண்டிருந்
தான். அவள் சொல்லி முடிக்கும் வரை
மோசஸ் மாமா அமைதியாய்க் கேட்டுக்
கொண்டிருந்து விட்டுப் பின் குரலை
உயர்த்தினார்.

"கிரேசிதான் அறிவில்லாமே பேசினாளு,
நீ அதைக் கண்டிக்காமே என்கிட்டே
சொல்லிச் சிரிக்கறியே... அறிவு கெட்ட
வளே...!"

"நான் என்ன தப்பாவா சொல்லித்
டேன்...?"

"டேவிட், அந்தப் புடவையை எப்படி
வாங்கினான் தெரியுமா...?"

"எப்பிடி... எல்லாரையும் மாநிரி காசு
கொடுத்துத்தானே வாங்கியிருப்பான்..."

"ச்சீ... வாயை மூடு... கணுதை...
ஒவ்வொருத்தர் மாநிரி சாராயம், சினிமா,
பொம்பளைன்னா அவன் அலியுருன்... தங்கச்
சிக் கு ஒழுங்கா கண்ணாலைக் கட்டி வைச்
கட்டுப் பாவம் பணக் கஷ்டத்திலே முழிக்
கிறான்... இதிலே பெண்டாட்டி மணசு
நோவக் கூடாதுன்னு இன்னக்கிக் காலைலே
ஆஸ்பத்திரிக்குப் போய் ஒரு பாட்டில்
ரத்தத்தைக் குடுத்துச் சேலை வாங்கியிருக்
காண்டி... அந்தச் சேலை உங்களுக்குக் கொலாம்
எனக்காரமாத் தெரியுதா?... உயும், பண்
ணும் கூடச் சாப்பிடாமே, சவாரி பணத்
திலே ரவிக்கைத் துணியும் எடுத்துட்டுத்
தான் வீட்டுக்கு வருவேன்னு சொல்லிட்டுப்
பாவம் அலைக்கட்டிடுக்கான்... கொழுப்
பெடுத்துப் போய்க் கிண்டலா பண்
றீங்க... விறகுக் கட்டை பிடுக்கும், பாத்
துக்க..."

ராணிமேரி அதிர்த்து நின்றாள்... கண்
ணில் கரகரவேன்று நீர் வழிய ஒட்டமும்,
நடையுமாய்த் திரும்பினாள். வழியில்
கிரேசியின் வீட்டை நிமிர்ந்து ஒரு பார்வை
பார்த்து விட்டுக் குடிசைக்குள் நுழைந்தவள்
ரேழை கலைத்து கிடந்த புடவையை அள்ளி
எடுத்தாள்.

அந்தக் கிறிஸ்துமஸ் புடவையில் டேவிட்
கிணுவையில் ஏறிச் சிரிப்பது போல் தெரியப்
புடவையில் முகம் புதைத்து முத்தமிட்டு
அழுதான்.

புண்படுத்தும் சொல்லும் பண்பட்ட சொல்லும்

உங்கள் நண்பரைப் பார்த்து,
"ஏண்டா மாடு மாநிரி நிற
கிறய்?" என்று அந்தப் புண்படுத்
தும் சொல்லைக் கேட்டு அவர்
கோபித்துக் கொள்வார்.

அவரையே, "பக மாநிரி இருக்கி
றயே!" என்று கூறினால் அவர் மிக
வும் சத்தோஷப்படுவார்.

இரண்டும் கிட்டத்தட்ட ஒன்று
தான்: ஆனால் பின்னால் கூறப்பட்டது
பண்பட்ட சொல்லாததால் அது ஒருவ
ருக்கும் வருத்தத்தை அளிப்பதில்லை.
பேச்சினில் பண்பாடு மிகவும் அவசியம்.
-பி. வர்ஷா.

தலைவலி,
உடல்வலி,
ஜலந்தாஷம்
மறையந்தீமம்
இங்கீக

90 ஆண்டுகளாக நம்பகமானது.

அமிர்தாஞ்சன்

தூரித சிவராமம் உறுதியுடன் அளிப்பது.
தய விநவினங்கள் இல்லாதது.

“கூட்டிலைக் கொஞ்சம் வாசலுக்கு நேரா இழுத்துப் போட்டிருந்தா காத்து நல்லா வருமே!”

நாற்காலியில் உட்கார்ந்து ஒரு செய்திக் தாளை விரித்துப் படித்துக் கொண்டிருந்த ஹரி அதை மடக்கி விட்டுத் திரும்பினான். எஸ்தர் பரணுக்குக் கீழேயிருந்து ஒரு துடைப்பத்தை எடுத்துக் கொண்டு வாசலைச் சுற்றியிருந்த கூட்டத்தைக் கூட்ட வந்தான். அவன் பதறிக் கொண்டு எழுந்தான்.

“அட... அட... ஒங்களுக்குக் கொஞ்ச எடம் குடுத்தா என்னு என்ன வேலையெல்லாம் செய்றீங்க... விடுங்க... அந்தத் தொடப்பத்தை இப்படிக் குடுங்க... ப்ச... குடுங்கண்ணு...” என்று எஸ்தர் கையிலிருந்த துடைப்பத்துக் காகக் கைநீட்டினான்.

“இடம் கொடுத்தா மடத்தைப் பிடிக்க வேண்டியதுதானே” என்று எஸ்தர் துடைப்பத்தைத் தன் முதுகுக்குப் பின்னே ஒதுக்கினான்.

“நான் பிடுங்கிக்குவேன்!”
“நான் திருப்பிப் பிடுங்க முடியாது... இல்லே?” என்று தலையை ஒரு புழு ஆட்டுவது போல ஆட்டிக் கொண்டே கேட்டான்.

“இது என்ன வேலை...?”

“பெருக்கற வேலை.”

“அது ஒங்களுக்கு எதுக்கு?”

“இந்த வீட்டிலே குப்பை மொழங்கால் அளவுக்கு இருக்கு... பெருக்கணு மா வேணுமா?”

“ஒங்க வீட்டிலே நீங்களா பெருக்கறீங்க?”

“வேலைக்காரி மட்டும் போடறப்ப எல்லாம் எங்க வீட்டைப் பெருக்கியே வாரறதில்லேன்னு ஒங்க நெண்பா?”

“இது...” என்று ஆரம்பித்த ஹரி நிறுத்திவிட்டான்.

“சொல்லுங்க முழுசா.”

எஸ்தர் சிரித்தான்.

“இது ஒங்க வீடு இல்லேன்னு சொல்லம் போறீங்க?”

“நான் சொல்லி வாயைக் குடுத்து மாட்டிக்கொடுப்பிலே இல்லே...”

“அப்போ நான் வாயாடி. வம்பு வந்தா விட மாட்டேங்கறீங்க.”

“சிவ சிவா” என்று சொல்லிவிட்டு ஹரிமறு படியும் நாற்காலியில் போய் உட்கார்ந்து செய்திக் தாளை விரித்து அதில் ஊழ்கினான்.

வெய்லன்

"என்ன வாபஸ் வாங்கியாச்சா?" என்று கிண்டல் செய்தாள் எஸ்தர்.

"முற்றுகை கொடுத்தாதானே வாபஸ் வாங்க!" அவள் பேப்பரிலிருந்து தலையை நிமிர்த்தவே இல்லை.

"பெருக்கட்டுமா... வேண்டாமா...?"

"எது வேணும்மெனும் செய்யுங்க... ஒங்க இஷ்டம்."

"அப்படி வாங்க வழிக்கு." எஸ்தர் வெள்ளைப் புடவை மீது தூசு படிந்து விடாமல் ஒரு கையால் முழங்கால் தெரிய அதைத் தூக்கிப் பிடித்துக் கொண்டு இன்னொரு கையால் துடைப்பம் பிடித்துப் பெருக்கத் தொடங்கினாள்.

"மொதல்வே கேட்ட கேள்விக்குப் பதிலே சொல்லலியே."

"என்னது?"

"கட்டிலை இழுத்து வாசலுக்கு நேரா போட்டாக் காத்து வருமே."

"காத்து எதுக்கு?"

அவள் பெருக்கித் தள்ளிக் கொண்டே பதிலுக்கு ஒரு கேள்வி போட்டாள்.

"கட்டில் எதுக்கு?"

"நான் படுத்துக்கறதுக்காக இல்லை... ஊர்லேயிருந்து எங்க அம்மா வந்தா அதிலே படுத்துக்குவாங்க."

அவள் பெருக்குவதை நிறுத்திவிட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தாள்.

"அம்மா எங்கே இருக்காங்க?"

"வெள்ளக் குட்டையிலே. அது எங்கேன்னு அப்புறமாக் கேட்கப் போரீங்க. இங்கேடுத்து வாணியும் பாடி போயி ஆலங்காயம் பஸ் லிலே ஏறணும். எல்லா பஸ் ணும் வெள்ளக்குட்டைக்குப் போகாது. வெள்ளக்குட்டை வழியாப் போற பஸ் எண்ணு கேட்டுட்டு ஏறணும்."

ரவீந்திரன்
பிரமம் பரமம்

“ஏறி?” அவள் குறும்புத்தனமாகக் கேட்டாள்.

“ஏனும் மெடு மெடா பஸ் ஏறும். அப்புறமா வெள்ளைக்குட்டை வரும். அங்கே ஏறக்கூடும்..”

“ஏன் அம்மா அங்கே இருக்காங்க..”

“அங்கே நெலம் இருக்கு. வீடு இருக்கு. அதையெல்லாம் விட்டுட்டு அம்மாவாலே வர முடியாது!”

“இப்ப ஆஸ்பத்திரியிலே இருந்ததுக்கு வெட்டர் போட்டீங்கனா?”

“போடவே... வினா எதுக்கு அவங்களுக்குக்காபரா ஆவணம்னு விட்டுட்டேன்..”

“எனக்கு ஒங்கம்மாவைப் பார்க்கணும் போலே இருக்கு. எதுக்கு ஒங்க பிள்ளையை ஒத்தையா விட்டு வச்சிருக்கீங்க. இவரு ஒத்தையா இப்படி இருக்கறவரைக்கும் ஏதாவது தகராறு வந்தா இப்படித்தான் போயி மாட்டிக்குவாறன்னு சொல்லணும்...”

“நான் போயி தகராறிலே மாட்டிக்கு நேங்கறீங்கனா?”

“பின்னே எதுக்கு ஒங்க அண்ணாத்தையக் கட்டிப்பிடிச்சுக்கீட்டீங்க?”

“ஒதைக்க வர்றவன் ஒதைக்கட்டுமன்னு வேடிக்கை பாத்து நிக்கணுமா?”

அவள் கண்கள் விரிய விரிய அவளைப் பார்க்கிறாள். அவை மெதுவாகச் சிமிட்டின. எத்தனை நீளமான இமைகள் இவளுக்கு!

“எதோ ஒங்களுக்கு ஒரு கல்யாணமாகி ஒரு பெண்டாட்டி வந்தப்புறம் அப்படி இருந்துங்கு பார்க்கலாம்...”

“ஒஹோ... என்னைத் தோண்டி ஆளும் பார்க்கறீங்க. அப்படித்தான் இருக்கட்டுமே. நான் பெண்டாட்டி வந்ததும் மாறிடுவேன்னுதான் வச்சிக்கங்களைன்... எனக்கு இன்னு நஷ்டம்...”

அவள் சிரித்து விட்டுப் பெருக்கத் தொடங்கினாள். அந்த வீடு நாலுகை தாழ்வாரம் அமைந்த சிறிய வீடு. நடுவில் கச்சிதமாக ஒரு சிறிய வாசல். ஒரு வாரமாகப் பெருக்காததால் குப்பை கொஞ்சம் அதிகமாகத்தான் இருந்தது. தூசு தும்புகளின் நெடியைத் தாங்காமல் அவள் இருமிக்கொண்டே இருக்கினாள். ஹரிக்கு மனசு நெகிழ்ந்தது. இவள் யார்? எங்கிருந்து வந்தாள்? ஒரு வாரத்திற்கு முன் இவளுக்கும் தனக்கும் என்ன சம்பந்தம்?

“ஒங்களைப் பாதா ரொம்ப வேடிக்கையா இருக்குது..”

“ஏன்?” அவள் ஒரு தும்மல் போட்டு விட்டுக் கேட்டாள்.

“ஏதோ ஆயிரக் கம்மா ஒரு டிரெய்னிங் குக்குப் பெருக்கற மாநிரி இருக்கு..”

“இதுக்கு என்னென்ன அர்த்தம் உண்டு தெரியுமா?”

“ஐயையோ மறுபடியும் மாட்டிக்கிட்டேடு..”

“மாட்டிக்கினீங்களோ இல்லையோ... கேட்டுக்கங்க. சோம்பேறி, கசவாசி, அட்ப்ரா மாடர்ன்...”

“ஐயோ... அவள் அலறினாள். அடுத்த வானைப் பொத்திக் கொண்டு “இனிமே நான் பேசவே போறதில்லே..” என்றாள்.

“போனூப் போவட்டும்...” என்று அவள் பேசுவதற்கு லைசென்ஸ் வழங்குவது போல் பெருந்தன்மையாகச் சொல்லிவிட்டுத் துடைப்பத்தை உயர்த்தியவள் சட்டென்று நின்றுள். “ஐயோ தேனூ...” என்று உரக்கச் சொன்னாள். அதில் அவள் பயத்ததை விடக் கண்டுபிடித்த லிளர்ச்சி தான் தெரிந்தது.

“எங்கே...?” என்று நாற்காலியில் செய்தித்தாளின் எறிந்து விட்டு ஹரி ஓடிவந்தான்.

அவள் கையிலிருந்த துடைப்பத்தால் ஒரே போடு போட்டாள்.

“என்ன துணிச்சல்... அடிச்ச ஒரே அடியிலே கொண்டுட்டீங்கனே...”

நீளமான கழுந்தேன். கொடுக்கை நெளித்துக் கொண்டிருந்தது. தலையில் பலமான அடி நகக்கிவிட்டிருந்தாலும் வானில் இன்னும் கொஞ்சம் உயிர். எந்திரி இன்னொரு முறை அடித்தாள். அந்தச் சலனமும் நின்று விட்டது. அவள் தேனை ஓர் அட்டைத் துண்டில் தள்ளிப் புறக்கடைக் கதவைத் திறந்து கொண்டு வெளியே போட்டுவிட்டு வரப்போனாள்.

ஹரி சற்று முன்பு காசியும் அவளும், அவனைத் தேடி வந்தபோது நடந்த லாரி திகழ்ச்சியை நினைத்துக் கொண்டான்.

வில்லம் தேனா? இல்லை பாம்பு... விஷப் பாம்பு... அடி வாங்கிய விஷப்பாம்பு... எந்த நிமிஷம்... எந்த வாய்ப்பு... எந்த சாக்கு என்று சிறிக் கொண்டு காத்து நிற்கும் பாம்பு. அவனுக்கும் இந்தத் தேனின் முடிவுதான் சரியா... அதை இவள் ஏற்றுக் கொண்டாள்?

காசி போலீஸ் லிப்போர்ட் கொடுக்கப் போவதில்லை என்றதும் ஹரிக்கு எந்த வியப்பும் வரவில்லை. அது தான் காசி. அவனால் யாரைப் பற்றியும் புகார் சொல்ல முடியாது. அது அவன் பெருமைக்குக் கீழே. அவன் அபாயங்களைச் சந்தித்தே பழகியவன். அபாயங்களை அவன் தேடியதில்லை. ஆனால் சந்தித்தால் அதை நேசிப்பான். அவனு இல்லை அந்த அபாயமா என்று ஒரு பந்தயம் அவனுக்குள் தொடங்கிவிடும்.

ஆனால் இப்போது வில்வத்தின் தாக்குதல் நேரடியாக இல்லை. மறைமுகமாக இருந்தது. இனிமேல் அப்படித்தான் இருக்கும். ஜெயில் அவனுக்கு நிறையக் கற்றுக் கொடுத்திருக்கும்.

தேனை வெளியே எறிந்து விட்டுப் புறக்கடைக் கதவைச் சாத்திக் கொண்டு வந்தான் என்பது.

“ஆமா... ஒங்களை ஒண்ணு கேக்கணும்னு நெனச்சேன் எங்க பீட்டர் மாமா ஒங்களைப் பார்க்க வந்தாராமே...”

“ஆமாம்..”

“என்ன சொன்னா?” அவள் சாதாரணமாகக் கேட்டுவிட்டுப் பெருக்கிய குப்பையை ஓர் இரும்பு முறத்தில் வாரிக் கூட்டினாள்.

“ஐக்கிரதையா இருக்கணும்லு. நீங்க கல்யாணமாக வேண்டிய பொண்ணு. இப்படி காசி அண்ணன்... ஹரி இவங்கனையெல்லாம் பாத்துப் பேசிட்

டிருந்தா நாலு பேரு என்ன நெனைப்பாங்க?
இதென்ன கோயம்புத்தூரா... ஜோலார்
பேட்டை இல்லை."

"ம்ம்..." என்று அவள் ஒரு முறை
கனைத்து விட்டு கேட்டுக் கொண்டாள்.
"கோயம்புத்தூரிலே இப்படித்தான் பேசிக்
கிட்டுத் திரியறீங்கண்ணு நான் சொன்னதா
நெனச்சு மடக்கப் போறீங்க... அவ்வளவு
சகஜமா இங்கே எடுத்துக்க மாட்டாங்க
கண்ணு சொல்ல வரறேன்."

எஸ்தர் தன் வலது கால் பெருவிரல்த்
தரையில் அழுத்தித் தேய்த்தாள். பின்பு
விரலால் ஒரு புள்ளி வைத்தாள். அதைச்
சுற்றித் தரையில் ஒரு வட்டம் போட்டாள்.

"அப்படியா சொன்னாரு."
"நீங்க கேக்கறதைப் பார்த்தா அவர்
கிட்டே சண்டைக்குப் போவீங்க போல
இருக்குதே..."

"சே... சே! மாமா பாவம்... சண்டை
எல்லாம் அவர்கிட்டே அவசியமில்லை.
ரொம்பக் கூர்மையானவர். எதையும் சட்
டுனு புரிக்கக்குவார்... ஏன் இப்படிச்
சொல்லணும்?"

"ஒங்க எதிர்காலத்து மேலே இருக்கிற
அக்கறையிலே."

"என் எதிர்காலம். அது என்னது
தானே?"

"நிச்சயமா... அதுலே தங்களுக்கும்
சம்பந்தம் உண்டுண்ணு தானே பெரியவங்க
நெனைப்பாங்க."

"அப்ப அது என்னது இல்லை... அவங்க
ளுடையது."

மடக்கப்பட்டு விட்டோம் என்று ஹரி
புரிந்து கொண்டான்.

"எங்கே அவரு பாதிக்கப்பட்டிருக்கா
ருண்டு ஒங்களுக்குப் புரியுதா?"

"நீங்களும் காசி அண்ணனும் மேம்
பாலத்துக்கு மேலே மழையிலே பேசிக்கிணு
இருந்ததைச் சொல்லி இருப்பாங்க! 'பயிசிக்
கான எடம்..."

எஸ்தர் உதடுகள் மெதுவே பிரிந்து ஒரு
புன்னகையாக நீண்டு முடின.

"எடத்தைச் சொல்லலே."

"பின்னே?"

"யாரோடென்றுதான்..."

"புரியலே."

"காசி யாரு? அவர் பார்வையிலே?"

அவள் சொல்லட்டும் என்று ஹரி
காத்திருந்தான்!

"சைக்கிள் ஷாப் வச்சிருக்கிற ஒரு
ஜப்பான் வஸ்தாத்."

அவள் ரொடிடி என்ற வார்த்தையைத்
தவிர்ந்ததை ஹரி கவனித்தான்.

"என்ன பேசினாலும்... எவ்வளவு
உயர்வா இருந்தாலும்... எவ்வளவு படிச்சு
எத்தனை பேரோட பழகினாலும் மணுஷர்
களுக்கு அந்தஸ்து மயக்கம் மட்டும்
போறதே இல்லையே ஹரி!" என்று சொல்லி
விட்டு அவள் வேதனையாகச் சிரித்தாள்.
தன் பீட்டர் மாமா பற்றி மனசுக்குள்
சற்று எடை தாழ நேர்சிற வகுத்தம்
அதில் பூத்து உதிர்த்தது. இவ்வளவு வருந்து

நண்பன்: கொஞ்சம் முன்னே டி.வி.
யில் காணவில்லை என்று போட்டோ
காண்பித்த பையனைப் போல இருக்கான்
இல்லே இந்தப் பையன்?
மற்றவன்: அதே போலத்தான் இருக்
கான்! ஆளு அவன் சேலத்திலேதானே
காணவில்லை என்று சொன்னான்! இது
திருத்தணியாச்சே, இங்கே எப்படியிருப்
பான்?

வாள் என்றால் அதைச் சொல்லியிருக்க
வேண்டாமே என்று ஹரி நினைத்தான்.

"அவருக்கு நீங்க என்ன பதில் சொன்
வீங்க?"

"ஒண்ணும் சொல்லலே."

"ஏன்?"

"நான் என்ன சொல்றது? அவரு ஒங்க
மாமா" நீங்க என்ன நெனைக்கறீங்கண்ணு
எனக்குத் தெரியாது."

எஸ்தர் குறுகுறுவேன்று அவனையேபார்த்
தான். இவன் ஒரு குழந்தையா... வெகு
வியா... எல்லாம் தெரிந்து கொண்டு எடை
போடுகின்ற குறம்புக்காரனா...

அவள் உதடுகள் துடித்தன. அவள்
சொல்ல வேண்டியது வார்த்தை உருவம்
பெற்று நாக்கின் மீது வந்து அமர்ந்து
விட்டது. எஸ்தர் அதைக் கட்டுப்படுத்தினான்.

எஸ்தர் முறத்தை ஓரமாக வைத்து
விட்டு "நான் அடுப்பு மூட்டணும். வெறகு
கெரலின் எங்கே வச்சிருக்கு?" என்றான்.

"சமைக்கப் போறீங்கனா?" என்று ஹரி
கேட்டதற்கு எதிரொலி போல் வாசல்
நடைபில் செருப்புச் சத்தம் கேட்டது.

அவன் திரும்பினான். செருப்பைக் கழற்றி
விட்டு வாழை இலை செருகிய டிபன் காரிய
ரோடு உள்ளே வந்த ஜெயா அங்கே எஸ்தர்
இருப்பதைக் கவனிக்காது "என்னுலே
வெய்யில்லே இம்மாந்தொடிலு நடந்து வர
முடியாது. நீ மரியாதையா ஆடு வந்து
சேரு" என்று அதிகாரத்துடன் சொல்லிக்
கொண்டே உள்ளே நுழைந்தான்.

அப்புறம் தான் அங்கே எஸ்தர்நிற்பதைக்
கவனித்தான்.

"இவங்க பேரு எஸ்தர்... இதான்
ஜெயா. காரியண்ணை வளர்த்த கேசவ
நைனு பொண்ணு" என்றான் ஹரி.

(தொடரும்)

மார்க்கிரிட் தூட்சர்
 ரிஜயலன்தா மாசூர்
 யன்னுக்கு வருவாங்காளாண்டி
 பரிட்சைகளை ஒரு கேள்வி உந்திநுந்து
 சிங்குத்த என்ன பதில் கொடுக்கும்?

“பம்பாயில் மட்டும்தான் படவியா? இங்கே
 சிழக்கு மேற்கு கேந்திரத்திலிருந்து ஜெயராமன்
 தீவுகளின் தலைநகரில் நடந்த இந்த விழாவில்
 இடம் பெற்றதாம். ஜெயராமன் அனுப்பிய
 வசனங்களை இணைத்தவர்: “ஜோக்கர்”

புகைப்பட

பும் தான் நடந்தது" என்று ஹோனலூலு
 ில புனைப்படங்களை அனுப்பியுள்ளார். ஹவாய்
 அரேர் கோபாலகிருஷ்ணனின் "எலிப்பொறி"
 கைப்படங்களுடன் திரையப்படத்தில் இயலாத

புன்வைகைகள்

இப்பொடியும் ஓடு.

சுரஜா

அந்த மாதிலத்தின் முதலமைச்சர் கொஞ்சம் கூட எதிர்பார்க்கவில்லை - தாம் அறிவித்த ஒரு நல்வாழ்வுத் திட்டத்தினால் இத்தனை கலாட்டாவும் குழப்பமும் நேருமேன்று.

மிகுந்த நல்லெண்ணெய்துடனும், மக்கள் மீது அக்கறையுடனும் பரிவுடனும் அந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டைச் சமர்ப்பிக்கும்போது, "கிராமப்புற மக்களுக்கு அரசாங்கமே இனிமேல் இலவசமாக மூக்குப்பொடி வழங்கும்... இதற்காக முப்பது கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படும்... கட்டாயப்படுத்தாமல் நன்கொடைகளும் பெறப்படும்!" என்று அறிவித்தார் முதல்வர்.

ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் உற்சாக ஆரவாரத்துடனும், எதிர்க் கட்சிகள் எப்போதும் போல முகச்ச்களிப்புடனும் இத்திட்டத்தை வரவேற்றார்கள். திட்டம் பற்றிய முழு விவரங்களும் படிப்படியாக அறிவிக்கப்படும் என்று முதல்வர் அறிவித்த போது, "பொடிப் பொடியாக அறிவிக்காமல் இருந்தால் சரி!" என்று ஜோக்கடித்துக் கைத்தட்டலைப் பெற்றுக் கொண்டார் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்.

பட்ஜெட் கூட்டத் தொடர் முடிவடைந்ததும் அரசு இயந்திரம் வழக்கம் போல நிதானமாக இயங்க ஆரம்பித்தது. ஆனால் முதல்வரின் இந்தப் புரட்சித் திட்டமான இலவச மூக்குப் பொடி விநியோகத் திட்டத்துக்கான வேலைகள் சுறுசுறுப்பாக நடக்கத் தொடங்கின.

மக்கள் நவத் துறையில் 'பொடிப் பிரிவு' என்ற புதிய பிரிவு துவங்கப்பட்டு, ஒரு டைரக்டர், நானு டெபுடி டைரக்டர்கள், ஏழு அலிஸ்டென்ட் டைரக்டர்கள், நியமிக்கப்பட்டார்கள். மாவட்டங்களில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் நேர் பார்வையில் பொடி வழங்கு அலுவலர்களும், துணை; உதவி, இளநிலை அலுவலர்களும் நியமிக்கப்பட்டார்கள். வட்டம், பேரூராட்சி, ஊராட்சி என்ற எல்லா மட்டங்களிலும் பொடி வழங்கு துறையினர் பரவினார்கள்.

"பொடியை வழங்க எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டு விட்டன"

பொடி வந்தால் விநியோகித்து விடலாம்!" என்று பொடிப் பிரிவு டைரக்டர், சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சருக்கு 'நோட்' போட்டார்.

"நாடு முழுவதிலுமுள்ள மூக்குப் பொடித் தயாரிப்பாளர்களை அணுகி, கொட்டேஷன் வாங்குங்கள்!... எந்த விதத் தவறும் நேராத வண்ணம் ஜாக்கிரதையாகப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்!" என்று குறிப்பெழுதினார் அமைச்சர்.

அதன்படியே டென்டர் போட்டு, விலை விவரங்கள் தருவிக்கப்பட்டன. பொடி வியாபாரிகள் அனுப்பிய சாம்பின் பொடிகளை மூக்கில் போட்டுப் பார்ப்பது அமைக்கப்பட்ட நிபுணர் குழு, தனது பரிந்துரையை அரசுக்குத் தெரிவித்தது. பிறகு, குறைந்த விலையில் டென்டர் கொடுத்திருந்த பம்பாய் நிறுவனம் ஒன்றுக்குப் பொடி சப்ளை செய்யும் ஆர்டர் வழங்கப்பட்டது.

இதற்குள் நான்கு மாதங்கள் ஓடிவிட்டன. ஐந்தாவது மாத ஆரம்பத்தில் மூக்குப் பொடி வந்து சேர்ந்தது. அதை அப்படியே மாவட்டங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கும்படி, பொடிப் பிரிவு உத்தரவிட்டது.

ஒரு வாரத்துக்கெல்லாம் மாதில சட்டமன்றத் தொடர் ஆரம்பித்தது - வழக்கமான ஆர்ப்பாட்டத்துடன்.

எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் ஒருவர் எழுந்து, "மாண்புமிகு சமூக நலத்துறை அமைச்சர் இன்றைய காலை பேப்பரைப் படித்தாரா?" என்று கேட்டார்.

"படித்தேன்... இந்துபாத் ராட்சத்தத் தலையை நெருங்கி நீர்மிகுன்... அத்துடன் 'தொடரும்' போட்டிருக்கிறார்கள்" என்று பதிலளித்தார், அமைச்சர்.

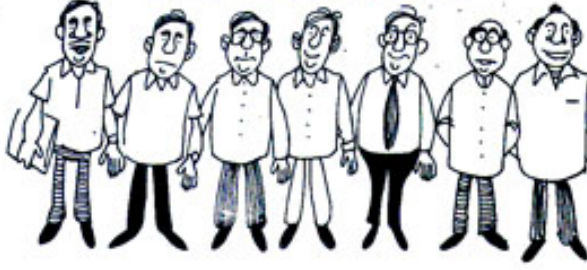
"நான் அதைச் சொல்லவில்லை... சில மாவட்டங்களில் கிராமவாசிகளை மர்மமாக ஒரு வியாதி பீடித்திருக்கிறது... இருபத்து நான்கு மணி நேரமும் தொடர்ந்து தும்மிக் கொண்டிருக்கிறீர்களாம்... இதனால் அந்த ஊர்களில் சுப காரியங்கள் நடைபெறவே முடியவில்லையாம்... அது மட்டுமல்ல, மக்களின் மூக்கிலிருந்து ஓயாமல் தண்ணீர் அருவி போல் கொட்டிக் கொண்டே இருக்கிறதாம்..."

பொடிப் பிரிவு

டைரக்டர்

டெபுடி டைரக்டர்கள்

சிஸ்டண்ட் டைரக்டர்கள்

“தண்ணீர்ப் பஞ்சம் தீர்ந்து விட்டது!” என்று ஜோக்கடித்தார் ஆளுக்கட்சி உறுப்பினர் ஒருவர். சபாநாயகர் “இது வேடிக்கைப் பேச்சுக்கான நேரமல்ல... உறுப்பினருக்கு ஜோக் ஏதாவது தோன்றினால் என்னைத் தனியே சந்தித்து, அவற்றைக் கூறலாம்... ‘ஏதாவது மேட்டர் கூறுங்கள்’ என்று என்னை நச்சரிக்கும் திருபர்களிடம் நான் அவற்றைச் சொல்லி மகிழ வசதியாக இருக்கும்!” என்று கூறவும், சபை நடவடிக்கை தொடர்ந்தது.

“.....இந்த மர்ம நோய்க்குக் காரணம், அரசு வழங்கிய மூக்குப் பொடிதான் என்று பத்திரிகையில் செய்தி வந்திருக்கிறது... அது பற்றி அரசின கருத்தை அறிய

சிடுத்த சீட்டிகை இப்போதே.

வாடி பொல்லைவக் கொடுக்கும்

இரண்டு சீட்டிகைக்கு மேல் நிறுத்தவே நிறுத்தாதே.

விரும்புகிறேன்...” என்று பேச்சை முடித்தார் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்.

அமைச்சர் பதில் சொல்வதற்குள் முதல் வரே எழுந்து “அந்த நோய்க்குக் காரணம் மூக்குப் பொடியல்ல... மூக்குதான் என்று நான் திட்டவாட்டமாக— தயக்கமின்றி— அச்சமின்றி— எந்தவிதமான காய்ப்புணர்ச்சியுமின்றிக் கூறிக் கொள்ள விரும்பி ஆகைப் படுகிறேன்...” என்றார், கருக்கமாக.

“மாண்புமிகு முதல்வரே உறுப்பினரின் கேள்விக்குப் பதிலளித்து விட்டதால், நான் பதில் கூறத் தேவையில்லை...” என்று சமூக நலத்துறை அமைச்சர் கழன்று கொண்டார்.

ஆனால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் விடுவதாக இல்லை; “அமைச்சர் பதில் சொல்லியே ஆகவேண்டும்...” என்றார். சபாநாயகரோ, தமது மேசையிலிருந்த பருமணை புத்தகத்தைப் புரட்டிப் பார்த்துவிட்டு, “மேயின் பார்விமெண்டரி புரொஸீஜர்ஸ்;” ஜூலில் 192-ம் பக்கம் இரண்டாவது பாராவில் கூறியுள்ளபடி, அமைச்சரைப் பதில் தரும் படி, வற்புறுத்த யாருக்கும் உரிமையில்லை...” என்றார்.

இதை எதிர்த்து, எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் சனம், அவர்களது தோழமைக் கட்சியினரும் ‘சாப் பாட்டு நேரம் நெருங்கி விட்டது’ என்பதை உணர்ந்த ஓரிரு கயேச்சைகளும் உடனடியாக வெளிநடப்பு செய்தனர்.

சட்டமன்றத்தில் முதல்வர் என்னவோ வேசாகச் சொல்லி விட்டாரே தவிர, வேதனை தாளாமல் அவர் மறுநாளே பாதிக்கப்பட்ட கிராமங்களுக்குச் சென்றார். உண்மையிலேயே கிராமவாசிகள் கிரமப் பட்டுக் கொண்டு தான் இருந்தனர். தும்மலுக் கிடையிலும் புன்சிரிப்பையும், பூரிப்பையும் வரவழைத்துக் கொண்டு, முதல்வரைக் கைகூப்பி வரவேற்றனர். முதல்வர் அவர்களது நினைவைக் கண்டு கண் கலங்கினார். வயது முதிர்ந்த சிலருக்குத் தமது கர்ச்சிப்பை எடுத்துக் கொடுத்து, மூக்கைத் துடைத்துக் கொள்ளச் சொன்னார். பாதிக்கப்பட்ட எல்லாருக்கும் அரசு செலவில் கைத்தறிக் கைக்குட்டைகளை வழங்குமாறு ஸ்தலத்திலேயே உத்தரவு போட்டார். அவர் கிராமவலம் வந்த போது ஒரு சிலர் குழந்தைகளைக் கொண்டு வந்து பெயர் வைக்குமாறு கேட்டபோது, “தும்மல் செல்வி”, “பொடியழகன்” என்று பெயரும் குட்டினார்.

தலைநகர் திரும்பியதும், திருபர்களிடம் பேசினார் முதல்வர். தாம் எடுத்து வந்த படங்களைக் காட்டினார். தாம் பேப்பரிகார்டரில் பதிவு செய்து வந்த தும்மல் ஒலிகளைப் போட்டுக் காட்டினார். “பொடி போட்டதனால்தான் தும்முலினர்கள் என்பது பொய் பிரசாரம்...” நானே நேரில் சென்று பார்த்தேன்... அங்கெல்லாம் பொடி போடாதவர்களைத்தான் இந்த பீடித்திருக்கிறது... எனவே, எல்லாரும் கட்டடாயமாகப் பொடி போட

வேண்டும் என்று சட்டம் போடலாமா என்று அரசு ஆலோசித்து வருகிறது... விரைவில் இதுபற்றி முடிவெடுக்கப்படும்..." என்று நிலைமையை விளக்கினார்.

"நீங்கள் சொன்னால் சரியாகத்தானிருக்கும்... இருந்தாலும், பம்பாயிலிருந்து வந்த பொடியில் கலப்படம் இருந்ததாக ஒரு குற்றச்சாட்டு இருக்கிறதே..." என்றார் ஒரு திருபர்.

"அதையும் ஆராய்ந்து விட்டோம்... பம்பாய் வியாபாரி நல்ல - சிறந்த - உயர்தரமான - காரம், குணம், மணம் நிறைந்த பொடியைத்தான் சப்ளை செய்திருக்கிறார். ஆனால் கலப்படமான பொடியையே போட்டுப் பழகி விட்ட நமது மக்களுக்கு இந்த நல்ல பொடி, கலப்படப் பொடியாகத் தோன்றுகிறது... அதுதான் உண்மை. இருந்தாலும், யாரும் குறைகூற இடமில்லாதபடி, அரசே பொடித் தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவி, பொடியைத் தயாரித்து வழங்க உத்தேசித்திருக்கிறது... அந்தப் பொடி தயாரானதும் நானே உங்களைக் கூட்டி, அதை வழங்குவேன்...!"

அவர் கூறியபடியே, மாநிலத்திலேயே மாபெரும் பொடித் தொழிற்சாலை ஒன்று நிறுவ, ஏற்பாடுகள் வேகமாக நடந்தன. அதற்கு முன்னால் பிரிட்டன், ஹவாய், செஷெல்ஸ், ஹாங்காங், ஜப்பான், டிம்பக்ரூ, ஸ்விட்சர்லாந்து ஆகிய நாடுகளில் உள்ள பெரிய பெரிய பொடித் தொழிற்சாலைகளைப் பார்வையிட்டு வந்தார்கள் சில அதி காரிகள். (அவர்கள் குழுவுக்குத் தலைமை தாங்கினார் சமூகநலத் துறை அமைச்சர்.)

பொடித் தொழிற்சாலைவின் கட்டுமான வேலைகள் நடந்து கொண்டிருக்கும்போதே பொடி போடும் பழக்கத்தை நீவிரப்படுத்தும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இலக்கியம், விஞ்ஞானம், சனிதம் என்று ஆரம்பித்து, எல்லாத் துறைகளிலும் தலை சிறந்த மேதைகள் எல்லாறு பொடிப் பழக்கத்துக்கு அடிமைப்பட்டுக் கிடந்தார்கள் என்று ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு, நூல்கள் வெளியிடப்பட்டன. "அடுத்த சிட்டிகை இப்போதே! இரண்டு சிட்டிகைக்கு மேல் நிறுத்தவே நிறுத்தாதே" "பொடி பொலிவைக் கொடுக்கும்" போன்ற விளம்பர வாசகங்கள் உருவாக்கப்பட்டன.

பொடித் தொழிற்சாலை ஆரம்ப விழாவின் போது தலைமை தாங்கிய மத்திய அமைச்சர் ஒருவர் முதல் மட்டைப் பொடியை வெளியிட்டபோது ராட்சஸைத் தும்மல் ஒன்று போடவும், "நல்ல சகுணம்!" என்று பத்திரிகை திருபர்கள் அதை வர்ணித்து எழுதினார்கள்.

பொடிப் புரட்சி கிராமங்களில் வேகமாகப் பரவி, சிற்றூர்களில் புகுந்து, பேரூர்களிலும் தலைகாட்டியபோது, மாநிலப் பொடித் தொழிற்சாலை தேவையைச் சமாளிக்க முடியாமல் திணறியது. "என்ன செய்யலாம்...?" மாவட்டம்தோறும்பொடித் தொழிற்சாலைகளை அமைப்போமா? என்று முதல்வர் அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் கலந்தாலோசித்துக் கொண்டிருந்த போது அவரது மேஜை மீதிருந்த சிவப்பு டெலி போன் அவறியது.

பிரதமர் அழைக்கிறார்! முதல்வர் போனை எடுத்துக் கேட்டார். தொடர்ந்து ஐந்து நிமிடங்களுக்கு "உம்... உம்... உம்..." போட்டார். போனை வைத்தார். அவரது முகம் பொடியிழந்து - பொலிவிழந்து காணப்பட்டது.

"என்ன விஷயம்?" என்று கேட்டார் முதல் அமைச்சர்களில் ஒருவர்.

"இனிமேல் நம்முடைய பொடி வழங்குத் திட்டத்தைக் கைவிட வேண்டியதுதான்..." "ஏன்?"

"ராக்கெட்டுகளுக்கு இந்தப் பொடி அருமையான எரிபொருளாக இருக்கிறதென்று விஞ்ஞானிகள் கண்டுபிடித்திருக்காங்களாம்... எனவே, நம்முடைய மாநிலத்திலே தயாராகிற மொத்தப் பொடியையும் விண்வெளி ஆராய்ச்சித் துறைக்கே கொடுத்திடனுமாம்... பிரதமர் உத்தரவு போட்டுட்டார்... நம்முடைய அருமையான திட்டத்தோட பல்லை மக்கள் அடைய முடியாம போயிடுமென்று வருத்தமா இருக்கு..."

"அதனால் என்னங்க?... மூக்குப் பொடி இல்லேன்னு நாம் பாக்குப் பொடி வழங்கிட்டுப் போவோம்... கவலைப்படாதீங்க!" என்று உற்சாகமூட்டினார் முதல்வரின் உண்மையான தோழர் ஒருவர். அந்தத் திட்டம் எப்போது அறிவிக்கப்படுமோ?

**அருந்தவாரம்
எதிர்காலம் ஒளிமயமா
இருக்குமா?**

மிஸ்திரை அமைச்சர் பேட்டி

**ஆக்டோபஸ்ஸி திரைக்கதையின்
தமிழ் வடிவம்
ஐந்தாம் பாகம்**

காவலர்களிடமிருந்து தப்பி, சர்க்கல் தொழிலாளிகளுக்கும் டிமிக்கி கொடுத்து விட்டு சர்க்கல் வட்டத்தில் நடு நாயகமாய் நின்ற பிரங்கியை அணுகினான் 007. பல கரங்கள் ஆத்திரத்துடன் அவனைப் பிடித்து அப்பால் தள்ளின.

கடைசி கதிராக கமான்டர் ஜென்ரலே நோக்கி ஓடினான் பாண்ட். அவருக்கருகே அமர்ந்திருந்த மகதாவும் ஆக்டோபஸ்ஸியும் எதிர்பாராத இந்த அமர்ச்சுளத்தை வியப்புச் சந்தேகமும் மேலெழும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். நடப்பது சர்க்கல் காட்சியைச் சேர்ந்த சிகழ்ச்சி அல்ல என்று அறிந்திருந்த ஆக்டோபஸ்ஸி முகத்தைச் சுளித்தான், உாரை எப்படித் தடுக்க வேண்டும் என்பது மட்டும் அவனுக்குப் புரியவில்லை. கமல்கானும் ஆர்லோவும் உருவாக்கியிருந்த சதியைப் பற்றி ஏதும் அறியாத அவ்விரு பெண்களும் பிரங்கிக்குள் நகைப் பெட்டி இருப்பதாக நம்பினர். அதைக் காவலர்கள் கண்டுபிடித்து விடாமல் இருக்க வேண்டுமே என்று கவலைப்பட்டும் கொண்டிருந்தனர். நகை வைக்கப் பட்டிருந்த பிரங்கிக்குப் பதிலாகக் குண்டு பொருத்தப் பட்ட பிரங்கியைச் சர்க்கல் காட்சியில் வைக்க கமல்கான் ஏற்பாடு செய்திருந்தது அவர்களுக்கு எப்படித் தெரியும்!

முச்சிரைக்க கமான்டர் ஜென்ரலிடம் ஓடிவந்தான் 007.

"அந்த பிரங்கி... அதனுள் ஒரு வெடிகுண்டு இருக்கிறது..."

"கணு"கென்று சிரித்தார் கமான்டர் ஜென்ரல்.

"பிரங்கிக்குள் வெடிகுண்டு இல்லாமல் வேறென்ன இருக்குமாம்!"

"ஐயோ! தயவு செய்து நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள். நான் கோமாளி இல்லை. ஆங்கிலேய ரகசிய போலீஸ் படைையைச் சேர்ந்தவன்" - திகிலிசுத்தான் பாண்ட். டோப்பாவை விலக்கி, முகத்திலிருந்த அரிதாரத்தை அழிக்க முயன்றான்.

"சரியாக 3.45-க்கு குண்டு வெடித்து விடும். இன்னும் 90 விநாடிகளே இருக்கின்றன. ஆக்டோபஸ்ஸி! கமலும் ஆர்லோவும் உன்னை ஏமாற்றிவிட்டனர். உன்னை நகைகள் அவர்கள் எடுத்துச் சென்று விட்டனர்."

ஒரு சர்க்கல் கோமாளி பிரங்கிக்குள் ஏறிப் படுத்துக் கொள்ள ஆயத்தம் செய்து கொண்டிருந்தான். அருகிலிருந்த தீயணைப்புப் பெட்டியில் இணைக்கப்பட்டிருந்த கோடாணியை உருவிக்கொண்டு ஓடினான் பாண்ட். பிரங்கியின் அடி பாகத்தைப் பலம் கொண்ட மட்டும் தாக்கினான். ஆனால் அது துளிக்கூட அசைந்து கொடுக்கவில்லை.

இதற்குள் காவலர்கள் அவனைத் தடுத்து நிறுத்த ஓடி வந்தனர். ஆக்டோபஸ்ஸி அவர்களை விலகிச் செல்லுமாறு கட்டளை யிட்டான்.

இந்தச் சமயத்தில் தான் 007 ஓர் அடாயசுரமான செயலைச் செய்தான்.

திரைப்படம்

ஒரு காவலனிடமிருந்து கைத்துப்பாக்கியைப் பிடுங்கிப் பிரங்கியைக் குறி பார்த்துச் சுட்டான். வெடி குண்டு வைக்கப்பட்டிருந்த பெட்டியின் மூடி தெறித்து விழுந்தது. உள்ளேயிருந்த பயங்கர அணுருண்டைப் பார்த்ததும் பார்வையாளர்களிடமிருந்து ஆகாகாரம் எழுந்தது.

அணுருண்டோடு பொருத்தப்பட்டிருந்த டிஜிட்டல் கடிகாரம் இன்னும் பத்து விநாடிகளே பாக்கியிருப்பதை உணர்ந்தியது. அப்போதும் ஒரு காவலன் பாண்டைத் தடுக்க முன்வர "அவனைச் செயல்பட விடுங்கள்" என்றார். கமாண்டர் ஜென்ரல். கூடாரம் முழுவதும் பயங்கர அமைதி. மூச்சைப் பிடித்துக் கொண்டு காத்திருந்த கூட்டத்தின் முன்னிலையில் 007 அணுருண்டுடன் இணைக்கப்பட்டிருந்த டிஜிட்டல் கடிகாரத்தைத் திருகித் தன் சக்தி முழுவதையும் பிரயோகித்து இழுத்தான். கடிகாரம் பிய்ந்து வரவும் அதன் எண்கள் '0' காட்டவும் சரியாக இருந்தது. அதே விழுது அணுருண்டை இயக்கியிருக்க வேண்டிய கம்பி 'பட்'டென்ற ஒசையுடன் தீங்கின்றித் தெறித்து விழுந்தது.

"சரியான சமயத்தில் தான் காப்பாற்றியும்" என்று நன்றி பொங்க 007-ஐ ஆவிக்கணம் செய்து கொண்டார் கமாண்டர் ஜென்ரல். நடந்தது என்னவோ அவருக்கு இன்னமும் புரியாத புதிராகவே இருந்தது. சோர்வுடன் புன்னகைத்தான் 007. அவன் கண்கள் திடீரென்று அந்தப் தியானான ஆக்டோபஸ்ஸினைத் தேடிக்கொண்டிருந்தன.

பாண்டும் சொல்லிக் கொள்ளாமலேயே வெளியேறியிருந்தான் ஆக்டோபஸ்ஸி. இந்திய வாவுக்குச் செல்வ ஏற்பாடுகளைச் செய்யலானான். கமல்காண்ச் சந்தித்து உண்டு இல்லை என்று ஆக்கிவிட்ட துடித்துக் கொண்டிருந்தான் அவன்.

"குதிரைகளுக்குச் சேனம் பூட்டியாகி விட்டதா?" கமல்கான் கோவீர்தாவைக் கேட்டான். அவன் தன் உதய்பூர் அரண்மனையை விட்டுக் கண்காணை இடத்துக்குப் போய் விடத் தீர்மானித்திருந்தான். "நீ முன்னால் போ. நான் இதோ வந்து விடுகிறேன்."

கமலின் சொல்லுக்கிணங்கி கோவீர்தா வெளியேறிய மறுநிமிடம் உள்ளே நுழைந்தான் ஆக்டோபஸ்ஸி. வெறுப்பும் பரிகாசமும் திறைத்த பார்வையை வீசினான்.

"என்விடமிருந்து தப்புவது அவ்வளவு கலப்படமல்ல, கமல்கான்!"

"எனக்கு வெடி குண்டைப் பற்றி ஒன்றுமே தெரியாது. ஆர்லோஸ் நம்மை ஏமாற்றி நகைகளை அபகரித்து விட்டான். சத்தியமாய்ச் சொல்கிறேன். நான் உன்னை ஏமாற்ற நினைப்பேனா?" என்று ஆக்டோபஸ்ஸி தன்னை விசாரிக்கும் முன்னரே பொறித்து தள்ளினான் கமல்.

"ஒரு பாயமும் அறியாத பல்லாயிரக் கணக்கான மக்களோடு நானும் செத்துப் போகத் திட்டமிட்டுவிட்டு ஒன்றும் தெரியாது என்று சாதிக்கிறாய்?"

"வாடிகையை அளக்காமல் துரையை விட்டும் துவக்கியிருக்கிறோம்."

"பவே! என்ன அது?"

"எங்களிடம் வாங்கிய புடவை சாயம் போய்க் கிழிந்து பழசாகித் திருப்பித் தந்தால் பெற்றுக் கொண்டு பதிலுக்கு எவா சில்வர் ஸ்பூன் தருவோம்."

வெளியே சென்ற கோவீர்தா ஆக்டோபஸ்ஸியின் வீராங்கனைகள் அரண்மனையைச் சூழ்ந்து முற்றுகையிட்டு அதனைக் கைப்பற்ற முன்னேறுவதையும் பார்த்து விட்டு அவசரமாகக் கமல்கானிடம் திரும்பினான். அங்கு ஆக்டோபஸ்ஸி இருப்பதைக் கண்டதும் பின்புறத்திலிருந்து அவன் கைகளைக் கட்டிப்போட்டான்.

"அவனை ஒன்றும் செய்து விடாதே. அவனில்லாமல் நாம் இங்கிருந்து வெளியேறு முடியாது" என்றான் கமல்.

ஆக்டோபஸ்ஸியை முன்னால் நடக்கச் செய்து பின்னால் துப்பாக்கியுடன் தொடர்ந்தான் அவ்விருவரும். ஆக்டோபஸ்ஸியின் வீராங்கனைகள் செயலற்றுப் போக, குதிரைகளைக் கட்டி வைத்திருந்த நிறந்தவெளியை அடைந்தார்கள். பூதாகாரமான மீழல் ஒன்று அவர்கள் மேல் விழுவதைக் கண்டு தலைதிரிந்த போது, உயரே பாண்டும் பரிட்டிடிச் சரகிய போலீஸ் துறையின் இந்திய சிப்பந்தியும் அந்தரத்தில் மிகந்து வருவது தெரிந்தது. அவர்கள் அமர்ந்திருந்த பெரிய உறுதியான கூடை வெப்பக்காற்றின் உதவியுடன் பறந்த பிறகுமாண்டான பழானிவிருந்து கட்டித் தொங்கி ஊசலாயிற்று.

"இதைக் கையாள உங்களுக்குத் தெரியும் அல்லவா? பாண்ட் தன் சக பணியாளனைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். பைனுக்குவர்ஸ் வழியே கீழே பார்த்தவாரே, "புலனைக் கீழே இறக்குங்கள்" என்றான்.

கமலும் கோவீர்தாவும் ஆக்டோபஸ்ஸியை இழுத்துக் கொண்டு குதிரைகள் மீது ஏறிப் பறப்பது தெரிந்தது. ஆக்டோபஸ்ஸி கோவீர்தாவின் குதிரையில் அவனுக்கு முன் அமர்த்தி வைக்கப்பட்டிருந்தான்.

புலன் சற்றுக் கீழே இறங்கியதும் அங்கு தின்ற சேனம் பூட்டிய குதிரை ஒன்றின் முதுகில் நோக்கி குதித்து அதை வேகமாய்ச் செலுத்தி முன் சென்ற குதிரைகளைப் பின் தொடர்ந்தான் 007.

கரடு முரடான ரன் வே ஒன்றை அடைந்து காத்திருந்த விமானத்தினுள் ஆக்டோபஸ்ஸியையும் ஏற்றிவிட்டு அவ்விருவரும் ஏறிக் கதவை மூடுவதைப் பார்த்தான் பாண்ட். விமானம் புறப்பட்டது. அதன் வேகம் அதிகரிக்கும் முன்னர் பாண்டின் குதிரை அதன் வால் லகுதியை

அணுகவும் தாவிக்க குறித்தான் பாண்ட். அவன் வீரர்கள் விமானத்தின் வாள் பகுதியைப் பற்றின. உடம்புப் பிடியாகப் பிடித்துக் கொண்டன.

கமல் காள் விமானத்தை மெல்ல மேலெழும்பச் செய்தான். பூமியிலிருந்து சில அடிகள் உயர்ந்ததும் விமானம் நிலையின்றித் தடுமாறுவதைக் கவனித்தான். பாண்ட் பின்புறம் தொத்திக் கொண்டிருப்பது தான் காரணம் என்று புரிந்து போயிற்று. அவன் உதறிவிட்டு எண்ணி விமானத்தைத் தாறுமாறாகச் செலுத்தினான். அது அந்தரத்தில் உருண்டும் புரண்டும் பல்பிடியடித்தது. கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டிருந்த பாண்ட் பூமியின் ஆர்ஷண சக்தியை எதிர்த்துப் போராடினான். மெல்ல மெல்ல ஊர்ந்து விமானத்தின் வலது இறக்கையின் அருகேயிருந்த இஞ்சினி அடைந்தான். மூடி ஒன்றைத் திறந்து இக்ஷீஷியன் ஓயர்களைப் பிடுங்கி அறுத்தான்.

"நம்மைக் கொன்று விடுவான் போல் இருக்கிறதே. வெளியே போய் அவனைத் தடுத்து நிறுத்து!" என்று கோவிந்தாவை விரட்டினான் கமல்.

"ஐயோ! அங்கேயோ போகச் சொல்கிறீர்கள்..." என்று ஆரம்பித்தகோவிந்தா, சொன்ன சொல் தட்டி அறியாதவகுதலால் கத்தியை உருவிக்கொண்டு, கதவைத் திறந்து விமானத்தின் கூரை மீது ஏறினான். அவன் வருகைக்காகக் காத்திருந்தவன் போல் பாண்ட் அவன் நெருங்கியதும்

அது வரை கையில் இழுத்துப் பிடித்திருந்த ரேடியோ ஏரியல் ஸ்பிரிங்கை விடுவிக்க அது நேராகக் கோவிந்தாவின் கண்களுக்கிடையே நெற்றியில் ஒங்கி அடித்தது. அவரிக் கொண்டே கோவிந்தா வானவெளியில் பல்பு அடித்து விழுந்தான்.

கடைசி முறையாக விமானத்தின் வாள் பகுதியை ஒங்கி உதைத்துவிட்டு உடல் ஊர்ந்து நுழைவாயிலை நெருங்கினான் பாண்ட். உள்ளே புகுந்து ஆக்டோபஸ்ஸியின் கரங்களைப் பிணைத்த கயிறுகளை அறுத்தான். பைலட் இறக்கையில் கமல் காள் விமானத்தைக் கட்டுப்படுத்த இயலாமல் திண்டாலானது தெரிந்தது.

அருகிலிருந்த ஜன்னல் வழியாக எட்டிப் பார்த்தான் பாண்ட். விமானம் ஒரு கரடு முடான மலைமுகட்டின் உச்சியிலிருந்த சமதளத் திட்டை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. அதற்குப் பிறகு கிடுகிடு பள்ளத்தாக்கு. விமானம் தரை தட்டினாலும் அது சரியாக நிலைபெட்டு திறகப் போதுமான அளவு சமதளம் கிடையாது. சக்கரங்கள் பூமியைத் தொட்டதும் ஆக்டோபஸ்ஸியையும் பிடித்துக் கொண்டு வெளியே குறித்தான் பாண்ட். பூமியிலிருந்து சில அடிகள் உயரத்திலிருந்தே குறித்ததால் பெருத்த காயம் ஏதும் ஏற்படவில்லை என்றாலும் அவர்களுக்கு மூச்சுத் திணறியது. விமானமோ திற்காமல் தொடர்ந்து ஓடி கமல் காணையும் கமந்தபடி பள்ளத்தாக்கில் சரிந்தது.

பீல நாட்களுக்குப் பிறகு லண்டனில் மத்திரியும் 'எம்'மும் ஜென்ரல் கோகோல் கொல்வதைப் பொறுமையாகக் கட்டுக் கொண்டிருந்தனர். அணுகண்டு சம்பந்தமான திகழ்ச்சி ஏதும் நடக்கவே இல்லை என்று சாதித்துக் கொண்டிருந்தார் கோகோல்.

"கமாண்டர் பாண்ட் எங்கே" என்றார் சமைச்சர்.

"தூதிரிஷ்டவசமாய் அவர் தற்போது பிரயாணம் ஏதும் மேற்கொள்ளும் திசையில் இல்லை" என்று 'எம்'வெரு சாதூர்யுமாய்ப்பதிலனித்தார்.

உதய்பூர் ஏரியல் மிதத்த உல்லாசப் படகில் பாண்ட் ஆக்டோபஸ்ஸியை ஆவல் பொங்கப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் வலது காணையும் கையையும் கற்றிப் பெரிய கட்டு; இடது கை எலும்பு முறிவுக் கான தூளியில் தொங்கியது.

"உம்... நீ மட்டும் இப்போது திடகாத்திரமாய் இருந்தால்..." நீண்ட பெருமூச்சு விட்டான் ஆக்டோபஸ்ஸி.

"கண்களை மூடிக்கொள்" என்றான் பாண்ட். அடுத்த கணம் பிளாஸ்தீரியும் பாண்டேஜும் கழன்று விழுந்தன. அவனுடைய வலிய கரங்கள் ஆக்டோபஸ்ஸியை அணைத்தன.

(முற்றும்)

தமிழாக்கம்: த. மு. ரா., சீதா ரவி.

—மல்க்கதேவன்.

நீ சொல்றதுவ உண்மை இருந்துச்சுன்னு காரியம் முத்தறதுக்குள்ளே ஒரு முடிவு கட்டணும் இல்லையா?"

"சரிங்கம்மா. நீங்க போயி பாத்திட்டு வாங்க. ஆனா ஐயா கண்ணில பட்டிராம சாக்ரதையா மறைவில இருந்து பாத்திட்டு வாங்க. நான் சொல்ற பாதையிலப் போயிட்டு வாங்க."

"சொல்லு."

"கோல்பு மைதானத்துக்கு மேல்சோலை வேர்ந்து ஒரு ரோடு போகுது பாருங்க..."

"ஆமா..."

"அந்த ரோடில நேரா அரை மைல் போயி..."

2

அரை மைல் போனதும், சாலைவின் இடப்பக்கம் முருகேசன் சொன்னதைப் போல இரண்டு யுகலிப்டஸ் மரங்கள் ஒரே உயரத்தில் ஜோடியாக நின்றன. இடப்பக்கம் திரும்பிய சரணாக்கல் பாதையில் தோ பச்சை திற அம்பாசடரைத் திருப்பினான். ஆத்திரமும் கோபமும் அவளுக்குள் எரிமலைக் குழம்பாகப் பெருகின.

சவுக்கு, சாம்பிராணி மரங்களுக்கிடையே அந்தப் பாதை வளைந்தும், ஏறியும், இறங்கியும் சென்றது.

கோபால் வாழ்ந்து கெட்ட குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன். அவனுடைய அப்பா சிவநாராயணனின் வாரிகள் ஒரு காலத்தில் கன்னியா குமரியிலிருந்து இமயம் வரை ஓடிக்கொண்டிருந்தன. மேலும் அகலக்கால் வைக்க ஆசைப்பட்டு அவர் போட்ட கணக்குகள் எண்ணத்தும் தப்பாகிப் போக, சிறுகச் சிறுக எல்லாவற்றையும் இழந்து, கோபாலை அனாதையாக விட்டுவிட்டு, அவரும் போய்ச் சேர்ந்து விட்டார்.

தோவின் அப்பா தன் பழைய நண்பன் சிவநாராயணனின் மகன் கோபாலைக்கைவிடவில்லை. பாதியில் நின்ற அவனுடைய பி. காம்படிப்பை முடிக்க உதவினார். மோட்டார் பைக் வாங்கிக் கொடுத்து, ஒரே மகன் தோவைக் கட்டிக்கொடுத்து, தோ ஸ்டோர்ஸ் என்ற கடையையும் வைத்துக் கொடுத்தார். அந்தக் கடையைப் பத்தாண்டுக் காலத்தில் கோபால் தன்னுடைய அபார சுறுசுறுப்பினாலும், கூர்மையான வியாபார மூளையினாலும் பலமடங்கு அபிவிருத்தி செய்து விட்டான். இன்று

சலீலா

அந்த மலை நகரிலேயே 'தோ ஷாப்பிங் லெண்டர்' தான் மிகப் பெரிய, சூப்பர் மார்க்கெட்.

தோவின் தந்தை, கோபாலத் தன் சொந்தப் பிள்ளையைப் போலவே நடத்தி, அவனோடு அமர்ந்து, சீட்டாடிச் சிரித்து, வெற்றிலை போட்டுவிட்டு செல் ஆடுவார். சமயங்களில் இருவரும் தோவுக்குத் தெரியாமல் மறைவாகப் புட்டியைத் திறந்து திருட்டுப் 'பெக்'க்குகள் அடிப்பதண்டு. கோபாலும் பெரியவரின் அன்புக்கு அருகதையுள்ளவரை நடந்து கொண்டான்.

பெரியவர் இறந்து நாலைந்து மாதங்களுக்குள் கோடாலிடம் ஏற்பட்டிருக்கும் இந்த மாற்றத்துக்குக் காரணம் யார்? தோவின் மனம் குமுறியது.

முருகேசன் சொன்ன இடத்தில் காரை நிறுத்தி இறங்கினான். முருகேசன் பொய் பசை மாட்டான். தோவின் ப்ளரமாரிப் பள்ளிக் காலத்தில் சாப்பாட்டுக்கு இல்லாமல் தோட்ட வேலைக்கு வந்து சேர்ந்தவன். அவனுடைய நாணயமும், நன்றி விசுவாசமும் தோவின் தந்தையைப் பெரிதும் கவர்ந்தது. இன்று 'தோ ஷாப்பிங் சென்ட்ரல்' பல ஆயிரங்களை நாள்தோறும் கையாளும் காவியர் அவன்.

மனித வாடையல்லாத அந்தப் பிரதேசத்தில் பறவையின் 'சீச்'சொலி கூட இல்லாமல் திசுப்தம். தொலைவில் எங்கோ ஒரு மேல் ஞாதி நாய் 'எஃப் எஃப்' என்றது.

கைக்கடியாரத்தில் மணி பார்த்தான். நான்கு. பள்ளத்தாக்கிலிருந்து கிளம்பி மேலே வந்த மூடு பனி வெண்புகை போல அவனைத் தழுவிச் சென்றது. குளிர்ரால் அவனுடைய அங்கங்கள் வேசாகச் சிலிர்த்தன. மனத்தைப் பீதியும் நடுக்கமும் ஆட்கொண்டன. மேலே செல்வதா, அல்லது திரும்பி விடலாமா? வம்பை விடிகொடுத்து வாங்குவானே? நடப்பது நடக்கட்டும் என்று எதுவும் தெரியாத மாதிரிக் காலத்தைக் கழிப்பது உத்தமம் அல்லவா?

தயங்கியவன் மெல்ல நசர்த்து சாலைவின் விளிம்புக்குச் சென்றான். நான் ஏன் இப்படி பயந்து சாகிறேன். கவறு 'செய்வர்கள்'ல்லவா அஞ்ச வேண்டும். இவ்வளவு தூரம் வந்து விட்டுப் பின் வாங்கக் கூடாது.

துணிச்சலுடன் மேலும் நகர்ந்து எட்டிப் பார்த்த போது, முருகேசன் சொன்னதைப் போல, பள்ளத்தில், ஒன்றரைப் பிண ஆழத்தில் ஓட்டு விடு தோரித்தது.

விட்டின் முற்றத்தில் கோபாலின் 'பைக்' ன்ன்றது. தோவின் அடிவயிறு அக்கிலியைக் கொப்பளித்தது. உண்மைதான். முருகேசன் சொன்னது உண்மைதான். இதை முனையிலேயே கிள்ளாவிட்டால் என் வாழ்க்கையே பட்டுப்போகும்.

அந்த வீட்டின் முன்பக்கம் ஓட்டுக் காரை யிலிருந்து அலங்கார மலைநாதிக்கொடிகள் படர்ந்து வழிந்தன. வீட்டைச் சுற்றிக்காரட்பாத்திகள். ஓரங்களில் காலிசிப்பளவர்.

புதர்களுக்கிடையே வளைவாக இறங்கிய ஒற்றையடிப் பாதையில் தோ இறங்கினான். ஓசை எழும்பாதபடி, உதிர்ந்து கிடந்த சரூகுகளின் மேல் பாதங்களைப் பக்குவமாகப் பதித்து, பேரி மரத்துக் காய்ந்த கிளைகள் கண்ணைக் குத்திவிடாதபடி விவகிக்கொண்டு இறங்கினான்.

ஓர் இடத்தில் தயங்கித் தயங்கி யார் கண்ணிலும் பட்டு விடக் கூடாதென்று சுற்றுமுற்றும் பார்த்தான். யாரும் தென்படவில்லை. வலப்புறமிருந்த கண்ணாடி ஜன்னல் சாத்தப்பட்டிருந்தது. சர்வ ஜாக்கிரதை யுடன் முன்னேறினான். சிவப்பு நிறத்தில் முரட்டுத் திரைச்சீலை ஜன்னலின் கண்ணாடிக்குப் பின்னே அசைவற்றுத் தொங்கியது.

மேலும் நெருங்கிச் சென்றான். திரைச் சீலை சுற்று விவகியிருந்த இடத்தில் ஒற்றை விழியைப் பொருத்திப் பார்த்தான். இதயம் 'படபட'வென்று அடித்துக் கொள்ளத் தொடங்கியது. உள்ளே,

கோபால் கட்டில் தலைமையில் முதுகைச் சாய்த்துக் கால் நீட்டியிருந்தான். அவனாகே நெருக்கமாக அமர்ந்திருந்தவளுக்குப் பதினெட்டு வயது இருக்கும். சிவந்த அழகி. அவனுடைய நெஞ்சின் மேல் முழங்கையை உரிமையுடன் உணர்ச்சி கொண்டு, அவனுடைய ஸ்வெட்டரின் பொத்தானைத் திருகியபடி ஏதோ கொஞ்சிப் பேசிக் கொண்டிருந்தான். ஸ்டூலின் மேல் ஒரு தட்டு நிறைய கட்டெலட்!

தோ சரேலென்று விவகினான். கதவைத் தள்ளிக் கொண்டு நேராக உள்ளே நுழைந்து விடலாமா? ஆத்திர வெறியுடன் ஒரு நொடி யோசித்தான்.

ஏதோ முடிவுக்கு வந்தவனைப் போலப் பின் வாங்கினான். ஒற்றையடிப் பாதையில் மளமளவென்று ஏறினான். காருக்குள் புகுந்தான். வீடு திரும்பினான்.

தீவிரமாக யோசித்தவாறு மேஜை மீது உரித்து வைத்திருந்த உருளைக் கிழங்குகளை ஜன்னலுக்கு வெளியே ஒவ்வொன்றாக விசினான்.

கட்டியில் விழுந்தவன் மேற்கரையைப் பார்த்தபடி மேலும் யோசனையில் அமிழ்ந்தான். அடிவயிற்றில் எரிமலையின் வேகம் தணியவில்லை.

3

மீதுநான் மாலை.

மலைநகருக்கு வெளியே கட்டிடங்களும், ஆள் நடமாட்டமும் இல்லாத காட்டுப் பகுதி. தோ பாதை மீது அமர்ந்திருந்தான். அவன் வீழிகள் யார் வரவையோ தீவிரமாக எதிர்பார்த்தன.

இருப்புக் கொள்ளாமல் எழுந்து இங்குமங்கும் நடத்தான். மலையின் விளிம்புக்குச் சென்று எட்டிப் பார்த்தான். பள்ளத்தாக்கில் திட்டுத் திட்டாக மேகங்கள் உறங்கிக் கொண்டிருந்தன.

தோ நின்று கொண்டிருந்த இடத்துக்குக் கழுகு மூக்குப் பாதை என்று பெயர்.

அந்த இடத்தில் நிறையத் தற்கொலைகள் நடந்திருக்கின்றன.

காலடிச் சத்தம் கேட்டுத் திரும்பினான். ஜீன்சும், சிவப்புப் பின்னணியில் கறுப்புக் கட்டமிட்ட உல்லன் ஷர்ட்டும் அணிந்த அழகி கூந்தலை முதுகில் உதிரியாக விரித்துப் போட்டு, நளிணமாக அசைத்து வந்தாள். இதழ்கள் இருண்ட செந்நிறத்தை உடுத்தியிருந்தன. கண்ணங்களில் குங்கு மத்தைத் தூவிய மாநிரிச் சிவப்பு. இடக் கரத்தில் வண்ண வளையல்களை ஏராளமாக அடுக்கியிருந்தாள். வலக்கரத்தில் ப்ரேஸ் லெட்டும் கைக்கடியாரமும் மின்னின.

கைகால் நகங்களில் எணும் மினுமினுப்பு. தோளில் இருந்து கைப்பை தொங்கியது.

பெர்ஃப்யூமின் மணத்தைப் பரப்பியவாறு எதிரே வந்து நின்றவனைக் தோ அமைதியாகப் பார்த்தாள். இந்த அழகுதான் என் கணவரின் பணத்தைக் கெடுத்திருக்கிறது.

“அதா?” என்றாள் தோ.

வந்தவள் மெளனமாகப் பார்த்தாள்.

“அதுதானே உம் பெரு?”

“அதுரேகா..”

“நான் யார் தெரியுமா?” என்று

அடுத்த கேள்வியைப் போட்டாள் தோ.

“தெரியும்..”

“யாரு?” என்றாள் அதிகாரமாக.

அது.. “தோ ஷாப்பிங் லெண்டர்

மாணேஜிங் டைரக்டர் கோபாலோட

மனைவி நீங்க..” என்றாள். “எதுக்காக இந்த

இடத்துக்கு வரச் சொல்லி அவசரமாப்

போன் பண்ணினீங்க?”

“உனக்கு எவ்வளவு வேணும்?”

“அப்படின்னா?”

தோ காதிக உறையிலிருந்து ரூபாய்க்

கட்டுக்களை இழுத்துக் காண்பித்து விட்டு

உள்ளே தள்ளி அதுவிடம் நீட்டினாள்.

“இருபதாயிரம் இருக்கு. போதுமா?”

“எதுக்காக இதைக் கொடுக்கறீங்க?”

“தீ ஸ்டெடீனோ வேலையை ராஜிநாமாப்

பண்ணிட்டு இந்த மலையைவிட்டு இறங்கறதுக்

காக, நீ எங்க கம்பெனியில வேலை பார்த்

தது போது..”

“நான் எதுக்காக ரிஸைன் பண்ணணும்?

எம். டி. சொல்ற வேலையையெல்லாம்

ஒழுங்காத்தானே செஞ்சுக்கிட்டிருக்கேன்..”

“எம். டி. சொல்ற ஆபீஸ் வேலைகளை

மட்டும் நீ செஞ்சிருந்தேன்னா நாம சந்திச்

சிருக்க மாட்டோம்..”

“இருபத்தி நாலு மணி நேரமும்

மிஸ்டர் கோபால் எனக்கு பால். நான்

அவருக்குப் பர்ஸனைச் செக்ரட்டரி. அவர்

சொல்றபடி செய்றதுக்குத்தான் நான்

எம்பளம் வாங்கறேன்..”

“உன்னோட வாக்குவாதம் பண்ணிக்

கிட்டிருக்க நான் இங்கே வரலே. இந்தப்

பணத்தை எடுத்துக்கிட்டு எங்கேயாவது

போயி உன்னோட வேலித் தொழிலை

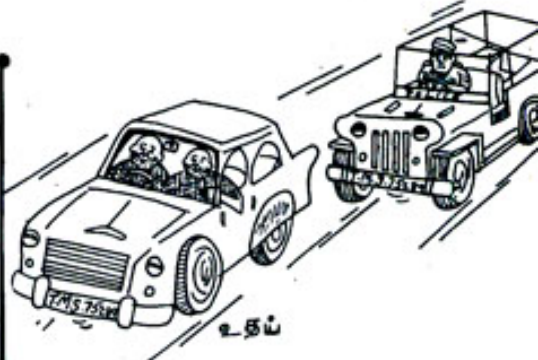
நடத்து. எங்க கம்பெனி பெயரையும்

என் பருஷம் பெயரையும் சர்தி சிரிக்கும்

படி செய்யாதே. டு..”

“நான் பணத்துக்காக அவரோட பழக

ணங்க. நானும் அவரும் ஒருத்தரையொரு

கார்த் திருடன்: பயப்படாதே! கார் நெம்பர் போர்டை மாத்தியிருக்கேன். போலீஸால் கண்டுபிடிக்க முடியாது!

தர் உயிருக்குயிரா காதலிக்கிறோம்..”

“காதலனு உனக்கு என்னன்னு தெரியு

மா..”

“உங்க அளவுக்குத் தெரியாதாங்க.

ஆனா நான் அற்ப உடல் ககத்துக்காக

மட்டும் அவரோட பழகலே. என்னோட

இண்டலெக்கவல் ஃப்ரெண்ட்ஷிப் அவ

ருக்குத் தேவைப்படுது. உங்களாலே அவ

ருக்கு ஒரு வாரிசைக் கூடக் கொடுக்க முடி

யலே..”

“எப்படி, எப்படி?”

“கோபாலோட வாரிசு என் வயித்திலே

தள்ளி விட்டிருக்கு. அடுத்த மாசம் ரீஜிஸ்ட்

ரார் ஆபீஸ்ல நான்க கல்யாணம் பண்

ணிக்கப்..”

“பளார்” என்று தோ தன் எனும்புக்

கரத்தால் விட்ட அறையில் அது கருண்டு

போய் முட்புதுருக்குள் விழுந்தாள். “ஆ..

அம்மா... றுயோ” என்று தள்ளாடியபடி

எழுந்தாள்.

தோ தாமதிக்காமல் இருபதாயிரத்தை

அறுவின் கைப்பைக்குள் நிணித்தாள். அவ

னூடைய கழுத்துச் சங்கிலியிலிருந்த டால

ரைப்பிடித்தது. “இது என்னோட செயின்.

உன் கிட்ட எப்படி வந்துச்சு?” என்றாள்.

“விடுங்க, இது அவர் எனக்குப்

ப்ரலெண்ட் பண்ணினது” என்று தோ

வின் கையை ஒதுக்கித் தள்ளினாள்.

தோ வெறியுடன் டாலரைப் பிடித்து,

வெடுக்கென்று இழுத்து, சங்கிலியை

அறுக்க..

“அதை மட்டும் குடுத்துருங்க. அதை

நான் மாங்கல்யமா நினைச்சுக்கிட்டிருக்

கேன்” என்றாள் அது.

தோ மிகவும் தரக்குறைவான வார்த்தை

“அது மட்டும் நடக்கவே நடக்காது. இந்தப் பணம் எனக்குத் தேவையில்லை. அவரிடமிடக் கொண்டு போய் ஒப்படைக்கப் போறேன்” என்ற அநு விருட்டென்று திரும்பி வந்த பாதையில் விரைந்தாள்.

“அதா...”

அநா திரும்பிப் பார்க்காமல் நடந்தாள்.

4

அநு விழிகளை மூடியபடி படுக்கையில் சாய்ந்திருந்தாள்.

அவளுடைய நெற்றி மீது கோபால் புறங்கையைப் பதித்துப் பார்த்தான். ஜூரம் காய்ந்தது. கீதா சங்கிலியைப் பிடித்து இழுத்ததால் கழுத்தில் கோடு போல வீக்கம் ஏற்பட்டு இரத்தக் கசிவு.

“அதா...” என்று அவள் தோளில் கைவைத்தாள்.

“ம்” என்று விழிகளைத் திறந்து அவனைப் பார்த்தாள். அவன் முகம் வெளுத்திருந்தது.

“நான் வரேன்...”

“போறீங்களா?”

“மெடிகல் ஷாப் அடைக்கறதுக்குள்ளே போயி மாத்திரையும் ஒரு ஆயின்ட்மென்ட் டும் எடுத்து அனுப்பறேன் ஆயின்ட்மென்ட் டைக் கழுத்தில் தேய்ச்சுக்கோ” என்றான். “கருப்பாயி நாளைக்குக் காலை வந்திருவானா?”

“நாளைக்குக் காலைவதான் ஊர்வ விசேஷ மாம். சாயந்திரம் தான் வருவா...”

“அப்படின்னா காலைப் பரேட் கொண்டு வந்து தரேன். சமைக்க வேண்டாம். ஆபீசுக்கும் வர வேண்டாம். நல்லா ஓய்வு எடு. கீதாவைப் படிப்படியா சரி பண்ணிடுவேன்...”

“அவங்கிட்டே கோபமா எதுவும் பேசாதீங்க. அவுங்க லீபீன்சை என்னால புரிஞ்சுக்க முடியுது. இந்தப் பணத்தை எடுத்துட்டுப் போங்க...”

“இங்கேயே இருக்கட்டும். நாளைக்கு எடுத்துக்கறேன். எதுவும் தெரியாத மாநிரி வீட்டுக்குப் போறேன். நிச்சயம் அவள் சண்டையை ஆரம்பிப்பா. உண்மைகளை ஒத்துக்க வேண்டியதுதான். எத்தனை நாளைக்கு மறைக்க முடியும். குட்னைட்...”

அநு அவனைக் கட்டிக் கொண்டு அவன் மார்பில் முகம் புதைத்துத் தேம்பினாள்.

“ஏன் அழறே? கீதாவா நம்மக்கு எந்த இடைஞ்சலும் வராது. பள்ளி பண்ணியபடி நம்ம திருமணம் அடுத்த மாசம் நிச்சயமா நடக்கும். போயிக் கவலைப் படாமத் தூங்கு...”

5

இரவு ஒன்பதரை. பனிக்காற்று முகத்தைக் கடுமையாகத் தாக்கிய போதிலும் கோபால் பைக்கை

நிதானமாகச் செலுத்தினான். வீடு நெருங்க நெருங்கப் பீதியும் குழப்பமும் அவனை ஆக்கிரமித்தன.

கீதா எப்படி வரவேற்பாள்? கதவைத் திறந்து வீட்டுக்குள் அனுமதிப்பாளா? வழக்கம் போலப் பேசுவாளா? பெரிய தப்புப் பண்ணிவிட்டேன். அதுவை முன் கட்டியே அவளுக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்திருக்க வேண்டும். அவளை வீட்டுக்கு அடிக்கடி அழைத்து வந்து, கீதா அவளுடன் நெருங்கிப் பழகவும், ஒருவரையொருவர் புரிந்து கொள்ளவும் வாய்ப்பளித்திருக்க வேண்டும். இருவருக்குமிடையே நட்பு வலுவடைந்திருந்தால் கீதா அநுவைத் தயங்காமல் தன் தங்கையாக ஏற்றுக் கொள்ளுவாள். கீதா ஆத்திரப்படுவாளே தவிர மிகவும் பேதை. வெளுத்ததையெல்லாம் பால் என்று நம்புகிறவள். என் சந்தோஷத்தைத் தன் சந்தோஷமாக நினைப்பவள். ஒரு குழந்தையைக் கொடுக்க முடியவில்லை என்று குற்ற உணர்வு வேறு இருக்கிறது. அவளைச் சலபமாக ஏமாற்றி என் இரண்டாவது திருமணத்திற்குப் பரிபூரணச் சம்மதத்தைப் பெற்றிருக்கலாம். மறைத்ததுதான் தப்பாகப் போய்விட்டது. மூன்றாவது நபர் யார் மூலமாகவோ இப்போது விஷயங்களைத் தெரிந்து கொண்டு ஆத்திரமடைந்திருக்கிறான். அவனைச் சமாதானப்படுத்துவது இனி சற்றுச் சிரமம். நாணும் அதுவும் சேர்ந்து அவளை ஏமாற்றுகிறோம் என்று எண்ணம் அவளுக்குள் வேருன்றியிருக்கும்.

வறில்லியு வந்து விட்டது. தயக்கத்துடன் பைக்கை உள்ளே செலுத்தினான். அவன் நெஞ்சு படபடவென்று அடித்துக் கொண்டது. பங்களா ஜன்னல்கள் இருண்டு கிடந்தன. எப்போதும் பத்தரை வரை எல்லா விளக்குகளையும் கீதா எரிய விடுவாள். இன்று ஆத்திரத்தில் அணைத்துப் படுத்த விட்டான் போல் இருக்கிறது. அவன் கோபமாகப் பேசினாலும் நான் நிதானத்தை இழக்கக் கூடாது.

வாசல் படியில் கால் வைத்து டோர் பெலியை அழுத்தக் கரத்தை உயர்த்தினான். தோட்டக்காரக் கிழவர் ஓடி வந்து “ஐயா, அம்மா உங்களோட வரவியா?” என்றார். “இல்லைப்பா... எப்ப வெளியிலே போனா?”

“காலை பாங்குக்குப் போறேம்பா. பாத்துக்கொன்னு சொல்லிட்டுப்போனாங்க. அப்புறம் நான் பார்க்கவேயில்லை.”

கோபாலுக்குத் திக் கென்றது. ‘பைக்’கை ஸ்டார்ட் பண்ணி ஷாப்பிங் லைன்ட்ர் போனான். அங்கே காவலாளியைத் தவிர வேறு யாருமில்லை.

எங்கே போயிருப்பான்?

கோபாலின் மனத்தில் விபீர் தக்கற்பனைகள். அநுவின் திடீர் ஜூரத்துக்குக் காரணம்? நேராகப் போலீஸ் நிலையத்துக்குச் செலுத்தினான்.

“வாங்க மில்லர் கோபால் என்ன இந்த நேரத்துல?” என்று இன்ஸ்பெக்டர் செந்தில் வரவேற்றார்.

அருள்வாக்கு

கழுதை மேலே உப்புப் பொதி போட்டுக் கொண்டு ஒருத்தன் வேற்று ஊர் சந்தைக்குப் போனான். வழியில் திடீரென்று மழை பிடித்துக் கொண்டு வெணுத்துக் கட்டிவிட்டது. உப்புப் பொதி எல்லாம் அப்படியே கரைந்து போயிற்று. வியாபாரிக்கு ஸ்வாமி மேலே மகாகோபம். 'ஏழை என் வழிற்றில் இப்படி தெய்வம் அடித்து விட்டதே. கருணையில்லாதசாமியை இனிமேல் கும்பிடுவதில்லை' என்று முடிவு பண்ணி விட்டான். வீட்டுக்குத் திரும்ப நடையைக் கட்டினான். வருகிற வழி காட்டு வழி.

சந்தையிலே விற்பனை நடத்தி வியாபாரிகள் திறையப் பணம் கொண்டு வருவார்கள்; துப்பாக்கியால் சுட்டு அவர் களிடம் இருக்கிற பணத்தை எல்லாம் பிடுங்கிக் கொள்ளலாம்' என்று திருடர்கள் ஆசையாகக் காத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்தக் காலத்திலே தோட்டா துப்பாக்கி கிடையாது. வெடிமருந்து கெட்டித்துத்தான் சுடுவார்கள். இன்றைக்கும் இப்படி மருந்து போட்டுச் சுட்டார்கள். ஆனால் மருந்து வெடிக்கவேயில்லை. பெரிதாக மழை பெய் திருந்தது அல்லவா?

ஆயுதபலம் இல்லாத திருடர்களுக்குப் பயம் எடுத்தது. வியாபாரிகள் பணத்தைப் போட்டுவிட்டு ஒருவதற்குப் பதில் திருடர் களை துப்பாக்கிகளைப் போட்டு விட்டு ஒட்டம் பிடித்தார்கள். உப்பு வியாபாரிக்கு இப்போது தான் தெய்வத்தை நினைத்தது எத்தனை தப்பு என்று தெரிந்தது. "மழை வந்ததால் உப்பு தான் போச்சு. மழை

வரவிட்டால் உயிரே போயிருக்கும். இந்த மழையினால் சின்னக் கஷ்டத்தைத் தந்து அதே காரணத்தால் பெரிய கஷ்டத்தி லிருந்து தப்பிவித்தாய். உன் கருணையை என்னவென்று சொல்வது?" என்று ரொம்ப வும் மனசு உருகி வேண்டிக் கொண்டான். இப்படிச் சதை.

முந்தி என்ன, பிந்தி என்ன என்று தெரி யாமல் கஷ்டம் வருகிற சமயத்தை மட்டும் பார்க்கிறோம். அம்பாளுக்குக் கருணை இருந் தால் ஏன் கஷ்டம் வருகிறது என்று கேள்வி போடுகிறோம். முந்தி நாம் செய்த கர்மம், பிந்தி நமக்கு இந்தக் கஷ்டத்தாலேயே வரப்போகிற நன்மை இவை மட்டும் தெரிந்து விட்டால் நாம் இப்படிச் செய்ய மாட்டோம். அது தெரியாதபடி மனிதனை வைத்திருக்கிறோம். அதுவும் அவன் விள யாட்டுத்தான்.

- ஐகத்தரு ஸ்ரீகாஞ்சி காமகோடி சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராசார்ய சுவாமிகள்

"வொய்ஃப் காலை வீட்டை விட்டுக் கிளம்பினவ இன்னும் வீடு திரும்பல!"

"ரிஸேடிவல் ஃப்ரெண்ட்ஸ் யார் வீட்டுக் காவது போயிருப்பாங்க. இவ்வேன்னு சினிமாவுக்குப் போயிருப்பாங்க."

"என்விட்ட அனுமதி வாங்காம அவ யார் வீட்டிலேயும் போய்த் தங்கமாட்டா. சினிமாவுன்னாலே அவளுக்குப் பிடிக்காது."

அப்போது பக்கத்தில் வந்த காவலர் ஒருவர், "சாயங்காலம் சொக்கன் வந்து சொன்னான் பாருங்க..." என்று ஆரம்பித் தார்.

"மிஸ்டர் கோபால், கழுதை மூக்குப் பாறைப் பக்கம் உங்க மனைவி போற துண்டா?"

கோபாலுக்குப் பகிரென்றது. அதுவும் தோவும் அங்கேதான் வாக்குவாதம் பண்ணி யிருக்கிறார்கள்.

"போறதில்லையே சார்" என்று பொய் சொன்னான். "வீட்டை விட்டு அவள் தனியா வெளியேறினதேயில்லை. ஏன் சார்?"

"இன்னிக்கு அந்தக் கழுதைக்கு பாறைப் பக்கம் ரெண்டு வேடஸ் போய்ப் பேசிக்கிட் டிருந்திருக்காங்க. அதைச் சொக்கன் ஒரு பங்களா கேர் டேக்கர் பார்த்திருக்கான். கால் மணி நேரத்துக்கும் பிறகு ஒருத்தி

மட்டும் திரும்பிப் போனா. இன்னொரு பெண் என்ன ஆளுன்னு தெரிடவேன்னு இங்கே வந்து சொல்லிட்டுப் போனான். கழுதைக்குப் பாறைப் பக்கம் போறவங்க சொக்கன் வேலை பார்க்கற பங்களாவைக் கடந்து தான் போகணும், வரணும். பாறைப்பக்கம் போன ஒருத்தி திரும்பி வரவேங்கறதை அவன் கரெக்டா நோட் பண்ணியிருக்கான்."

"அப்படின்னா...?"

"எங்களுக்குத் தலைவலி. பாடி ஏதாவது கிடைக்குதான் நான்குத் தேடணும். இந்த வருஷத்திலே மட்டும் ரெண்டு தற்கொலை, ஒரு கொலை அந்த இடத்துல நடந்திருக்கு. சொக்கன் தகவல் கொடுத்துத் தான் எல்லாத்தையும் கண்டுபிடிச்சோம். ஆன உங்க வொய்ஃப் அந்தப் பக்கம் போயிருக்க மாட்டாங்க. நீங்க கவலைப் படாம வீட்டுக்குப் போங்க. இந்தேறம் வந்திருப்பாங்க. இவ்வேன்னு காலை யோசிக்கலாம்."

6

இதுதான் கழுகுழுக்குப் பாறையில் போலீசார் முன்னிலையில் மஹாஜாதி இளைஞர்கள் கயிறுகளைக் கட்டிக் கொண்டு அதலபாதாளப் பள்ளத்தாக்கினுள் இறங்கினர். இன்ஸ்பெக்டர் செடிகொடிப் புதர்களை விளக்கக் கொண்டு காலடித் தடங்கனையும், தடயங்கனையும் வேட்டையாடினர். தங்க நிறத்தில் ஏதோ மினியினுக்கவே குவிர்து எடுத்தார். சிகரெட் ஸ்டீட்டர். அதில் எஸ். கோபால். என்ற பெயர் ஆங்கிலத்தில் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது.

கோபால் இந்த இடத்துக்கு வந்திருக்கிறான்! அவன்தான் மனைவியைப் பிடித்துத் தள்ளி விட்டு ஒன்றும் தெரியாத மாநிரி நாடகமாடுகிறான்.

உள்ளே இறங்கியவர்கள் ஒரு மணிநேரத்துக்குப் பிறகு பத்தடி நீளமுள்ள காட்டு வாழை இலைகளில் ஓர் உடலைப் பொதிந்து மேலே கொண்டு வந்தனர். பொட்டலத்தைப் பிரித்த போது தோ. தலைநிதி, முகத்தில் பாதி உறைந்த இரத்தத்தினுள் மறைந்திருந்தது.

பிணத்தின் வலது கரம் 'சிக்'கெண்ப் பற்றியிருந்த டாலரை இன்ஸ்பெக்டர் எடுத்துத் திறந்து பார்த்தார். கோபால்-அது படங்கள் உள்ளே இருந்தன.

இன்ஸ்பெக்டர் தாமதிக்காமல் புல் வெட்டை ஷாப்பிங் லெண்டிட்டுக் கிரட்டினார்.

"கோபால் சார் இன்னும் வரவில்லை." அங்கிருந்து நேராக ஹில்லியூ பங்களாவுக்கு இன்ஸ்பெக்டர் போனார். தோட்டக் காரக் கிழவார் தலையைச் சொறித்து கொண்டே, "ஐயா எங்கே போனார்னு தெரியவில்லையா" என்றார்.

7

தோ ஷாப்பிங் லெண்டரின் அலுவலகம்.

அது டைப்பரைட்டர் எதிரே அமர்ந்து காலைப் பத்திரிகையைப் பிரித்தான்.

'மனைவி கொலை - கணவன் தலைமறைவு! காதலியிடம் போலீசார் விசாரணை' என்ற தலைப்புக்குக் கீழே வந்திருந்த தன் புகைப் படத்தைக் கண்ணீருடன் பார்த்தான். செய்தியை வாசிக்க ஆரம்பித்த போது அவளுக்கு அநிர்ச்சிக்கு மேல் அநிர்ச்சி.

'தோ ஷாப்பிங் லெண்டரின் உரிமையாளர் கோபால் ஒரு மாதத்துக்கு முன்பே ஷாப்பிங் லெண்டரை ராமநாதன் என்பவருக்கு ஏழு லட்ச ரூபாய்க்கு விற்பனை விட்டார் என்று தெரிகிறது...

'தோவால் நமக்கு எந்த இடைஞ்சலும் வராது. பள்ளம் பண்ணிப்படி நம்ம மாறேஜ் அடுத்த மாசம் நடக்கும்' என்று கோபாலின் வார்த்தைகள் அவன் நினைவில் ஒலித்தன.

ஒரு வருடத்திற்குப் பிறகு ஒருநாள் நள்ளிரவு.

சென்னை திருவொற்றியூருக்கு வெளியே ஒரு பாட்டரியில் ஷிப்ட்டு முடிவை அறிவிக்கச் சங்கு ஊதியது.

கரி படிந்த காக்கிச் சட்டையும், அரைநிலாகும் அணிந்த தொழிலாளர்கள் தொழிற்சாலை கேட்டை விட்டு வெளியே வந்தனர். ராபர்ட் மட்டும் கும்பலை விட்டு விவகித்தனியாகத் தாடியும் பரட்டைத் தலையுமாக வந்தான்.

சாலைவயக் கடந்து எதிரே இருந்த டீக்கடையில் சிங்கின் டீ சாப்பிட்டு விட்டு, பீடி குடித்தான். ஒரு மணி நேரத்துக்குப் பிறகு எழுந்து சாலையில் தனியாக நடந்தான். அரை மைல் தூரம் நடந்தபோது சாலையில் மாடு ஏதோ படுத்திருப்பதைப் போலத் தெரிந்தது. பக்கத்தில் போய்ப் பார்த்தான். அது மாடு அல்ல. ஒருமனிதனைக் காரோ, லாரியோ அடித்துப் போட்டுவிட்டுப் போயிருக்கிறது. நெருப்புக் குச்சியைக் கிழித்து முகத்தின் அருகே பிடித்தான். முகம் அடையாளம் கண்டு கொள்ள முடியாத அளவுக்கு நகங்கிச் சிதைத்து போயிருந்தது.

ராபர்ட் ஒரு கணம் யோசித்தான். தன் அரை நிலார்ப் பையில் இருந்த மணிபரீட்டை யாரி தன்னுடைய தாடியில்லாத பழைய பால்போர்ட் சைஸ் படம் ஆகிய வற்றை அந்தப் பிணத்தைச் சுற்றித் தூவி விட்டு, குப்பத்திலுள்ள தன் குடிசையை அடைந்தான். அரிக்கேன் விளக்கை ஏற்றிக் கடிதம் எழுதினான்.

அன்புள்ள அறுவாக்கு.

ராபர்ட் என்றதும் யார் என்று யோசித்திருப்பாய். நான் தான் கோபால். என்னை மறந்து விட்டாயா? குழந்தை பிறந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஆனா, பெண்ணு? நிற்க.

நீ தோவைக் கொலை செய்தது பற்றி எனக்குத் துளியும் கோபமில்லை. போலீசில் நீ சிக்கித் தண்டனையை அனுபவிக்கக்கூடா தென்று நான் என் சிகரெட் ஸ்டீட்டரைப் போட்டுவிட்டுத் தலைமறைவாகி விட்டேன்.

போலீஸ் இனி என்னைத் தேடாது. ஆமாம். போலீஸ் வேட்டையாடிக் கொண்டு இருந்த கொலைகாரன் கோபால் சிறிது நேரத்துக்கு முன் திருவொற்றியூர் அருகே சாலை விபத்தில் மடிந்து விட்டான். பயப்படாதே. அப்படி ஒரு செய்தி நாளைப் பத்திரிகையில் வரும். அவ்வது வந்திருக்கும்.

நீ கலங்காமல் என் நண்பர் ராமநாதன் செட்டியாரைப் போய்ப் பார். ஏழு லட்ச ரூபாய் கொடுப்பார். வாங்கிக் கொண்டு சென்னைக்கு வந்துவிடு. நாம் பம்பாய் போய்ப் புதிய வாழ்க்கையைத் தொடங்கலாம்.

9

கூடித்ததை எழுதி முடித்துத் தபாலில் சேர்த்துவிட்டு ராபர்ட் என்ற கோபால் ஒருவித நிம்மதியுடன் சாராயக் கடையை

தெய்வீகப் புத்தகக் காட்சி

பவானி புக் ஸென்டர்

19, ஸ்டேஷன் ரோடு, மேற்கு மாம்பலம்,
சென்னை-600 033

27-1-84 பகல் 12 மணிக்கு Dr. சோனிராஜன் M.B.B.S., M.L.A., தலைமையின்
மாண்புமிகு திரு ஆர்.எம். வீரப்பன், செய்தி அறிவிக்கப்பட்டது அமைச்சர்
துவக்கி வைக்கிறார்கள்.

27-1-84 முதல் 5-2-84 வரை

10% சலுகை உண்டு

பிரதி தினம் காலை 8 மணி முதல் இரவு 8 மணி வரை
தங்களை அன்புடன் அழைக்கிறோம்

ஸமரியாஸ்
பைரான்ஸ்

புத்தாண்டு முதலீடு வெகுமதி மாதம்

நீடிக்கும் மாதங்கள்	வழக்கமான வட்டி %	கட்டுதலான வட்டி %	தொகை	வெகுமதிகள்
6	15	16.5	1,000	சிற்றுண்டி, பெட்டி
12	17	18.5	2,000	யுடெயின்ஸ் ஸ்டைல் டம்னி
24	18	19.5	3,000	கர்ப்பகறி வெட்டும் துறை
36	19	20.5	4,000	எவரெடி டார்ச்
60	19.5	21	5,000	புள்ளி தாம்பாளம்
120	20	21.5	10,000	லேடல் ஹாண்ட் பேக்
			20,000	குடை
			25,000	கிச்சன் கண்டனர்

எங்களது கீழ்க்கண்ட கிளைகளில் முதலீடுகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்:

திருவனந்தபுரம்-4, திருவல்லூர்-1, சான்றி-1, கோட்டயம்-1, கொச்சி-1,
ஆலப்புழை-1, கள்ளிக்கோட்டை-2, செங்கஜூர், பத்தனாபுரம்-பெங்களூர்-42,
சென்னை-5.

நிர்வாக அலுவலகம்:

ஸமரியாஸ் ஹவுஸ், 29 லஸ் அவினியூ, சென்னை-600 004

போன்: 75523 75524

ரசிப்பதர்ச்சு ஒரு ரசிகமணி

வாரம் ஒரு புத்தகம்

கவிதையை எம்முறையில் டி. கே. சி. ரசித்தார்? எப்படிப் பிறரையும் கவி இன்பத்தை அனுபவிக்கச் செய்தார்? இரு கேள்விகளுக்கும் விடை அளிக்கும் வகையில் பேராசிரியர் **ந. பாலமுருகன்** 164 பக்கங்களில் சிறந்த நூல் ஒன்றை வழங்கியுள்ளார்.

இந்தரவின் மகுடம். "இராமமணி டி. கே. சி. யின் திறனாய்வுப் போட்டு (ஒரு செயல்முறை ஆய்வு)" என்பது. எக்ஸ்ப் டோசுற டி. கே. சி. யின் சீடர்கள், 'எங்கள் குருநாதர் கவிதையை ரசித்தாரேயன்றித் திறனாய்வு செய்யவில்லை' என்று மறுப்புக்குரல் எழுப்புவார்கள். இதை எதிர்பார்த்தோ என்னவோ, பேராசிரியர் பாலமுருகன் அமைதி கூறுகிறார் "டி. கே. சி. வை. இரசிகராகவும் திறனாய்வாளராகவும் சேர்த்து காண்பதே பொருத்தமானது. அவரை இரசிகத் திறனாய்வாளர்" என்று கூடக் குறிப்பிடலாம்." (பக். 155) இந்தக் கருத்துக்கான வாதங்களையும் அவர் தெரிவித்துள்ளார். அவற்றை ஏற்பதும் ஏற்காததும் அவரவர் விருப்பம்.

எம்ஸ்பில் பட்டம் பெறுவதற்காக, பஸ்கலைக் கழக கட்டுதிட்டங்களுக்கு உட்பட்டு வரைந்த ஆய்வு நூலாகும் இது. ஆயினும் பட்டத்துக்காக மட்டுமே எழுதப் பெற்றதல்ல. நேர்முகமாய் இல்லாவிட்டாலும் ஏகலைவ முறையில் ரசிகமணியின் சீடராய்ப் பேராசிரியர் பாலமுருகன் திகழுகிறார் என்பதற்குப் புத்தகம் நெடுகிலும் சான்றுகளைக்

காண்கிறேன். ரசிகமணி பதிப்பித்த நூல்கள் கவிதை விளக்கமாய் அவர் எழுதிய கட்டுரைகள், அவர் உருவாக்கிய ரசிகர்கள் எழுதிய அல்லது மொழிந்த கருத்துக்கள் - இவை எல்லாவற்றையும், ஆசிரியர் அக்கறையுடன் ஆய்ந்து தெளிந்து சீர்தூக்கிப் பார்த்து இந்நூலை ஆக்கியுள்ளார். கம்பராமாயணத்திலிருந்து இடைச் செருகல்களை டி. கே. சி. விளக்கியது, அதன் பாடல்களில் அங்கங்கே திருத்தங்களும் செய்தது - இவற்றையும் விரிவாக ஆராய்ந்து, சாதக பாதகக் கருத்துக்களைத் தெரிவித்துள்ளார். எதைச் சொல்வதிலும் நிதானம்; நேர்மை.

டி. கே. சி. யின் நூற்றாண்டு விழாவை யொட்டியும் அதற்கு முன்பும், அன்னாரைப் பற்றிய நூல்கள் சில வெளியாயின. அவற்றுடன் இதனையும் சேர்த்து வரவேற்கிறேன். முத்தாய்ப்பாக, ரசிகமணியின் பேரன் தி.ப. நடராஜனின் பாராட்டுரையிலிருந்து ஒரு வாக்கியம்: "பேராசிரியர் பாலமுருகன் அவர்களின் இந்த ஆய்வுநூல் தமிழ் இலக்கிய மாணவர்களுக்கு, குறிப்பாக டி. கே. சி. அவர்களின் கவிதை அனுபவத்தைப் பற்றி அறியத் துடிக்கும் இனிய தலைமுறையினர்க்குச் சிறந்ததொரு விருந்தாக அமையும்."

-சந்தா

[வெளியீடு: திருமொழிப் பதிப்பகம், 119, ஜவகர் பஜார், கரூர்-639 001, விலை: கு. 15]-.

நோக்கி நடந்தான். "நாத்தம்பது குடு" என்றான்.

"பழைய பாக்கி கொண்டாத்திருக்கியா?"
"என்னடா பிஸ்தா பாக்கி. நான் லட்சாதிபதிடா. இந்தக் கடைவையே என்னுள் விலைக்கு வாங்க முடியும் தெரியுமா? குடுக்கப் போறியா இல்லே நானே பூத்து ஊத்திக் குடிக்கவா" என்றான்.

கடைக்காரனுக்கும் இவனுக்குமிடையே வாக்குவாதம் முற்றி வார்த்தை தடிக்க. கோபால் கடைக்காரனை உதைக்க, பேனாக் கத்தி ஒன்று கோபாலின் வயிற்றில் பாய...

10 துரை ரயில் நிலையம்.
அது அழகிய குழந்தையுடனும் ஏழு லட்சத்தால் கனக்கும் பீர்ப்பீ கேசுடனும்

சென்னை புறப்படத் தயாராக இருந்த துரித வண்டியின் முதல் வகுப்புப் பெட்டியில் ஏறினான்.

ஆங்கிலப் பத்திரிகையைப் பிரித்து அதில் வந்திருந்த கோபாலின் படத்தைப்பார்த்து விட்டு இன்னொரு தடவை அந்தச் செய்தியைப் படித்தான்.

"மனைவி கொலை வழக்கில் தேடப்பட்டவர் சாலை விபத்தில் பலி..."

குழந்தையிடம் அந்தப் படத்தைக் காண்பித்து, "அப்பா பாரு கண்ணா. அப்பா. நாளைக்கு அவரு உன்னைத் தூக்கி முத்தம் குடுக்கப் போறார்" என்றான் உற்சாகமாக.

(முற்றும்)

சில பஸ்

மீ.ப. சீசாமு

சீற வயதில் ஒரு கதை கேட்டிருக்கிறேன்; காசிக்குப் போய் வந்த ஒருவனிடம் கிராமத்து நண்பன் "காசி எப்படி இருக்கிறது?" என்று கேட்டாலும்.

"காசிதானே! அடேயப்பா! ஒரு கிரைத் தண்டு ஒரு பனைமரம் அளவு உயரமாக இருக்கிறது! அப்படியானால் ஊர் எப்படி இருக்கும் என்று பார்த்துக் கொள்ளேன்!"

"கிரைத் தண்டு பனை மர உயரமா? அப்படியானால் பனைமரம் எப்படி இருக்கிறது?"

"பனைமரமா? பனைமரத்தானே பனைமரத்தானே, அது அது அது...."

கையை உயரே உயரே தூக்கிக் கொண்டே அப்படியே மெலே பறந்து போய் விட்டாலும் காசிக்காரன்!

இந்தக் கதைதான் நினைவுக்கு வருகிறது. சென்னை நகரத்தின் கொக்கக்களை நினைத்தால்!

கொக # மாநிரி இருக்கிறது. # வண்டு மாநிரி இருக்கிறது! வண்டு எப்படி இருக்கிறது? மேலே பறக்க வேண்டியதுதான்! ஒரு காலத்தில் கும்பகோணம் கொக்கக்கள் மிக்க புகழோடு விளங்கின! 'பாடல் பெற்ற' கொக்கக்கள் அவை!

"கும்பகோணம் கொகவுகளா!" என்பதாகக் கொக்கக்களுக்கு ஒரு 'வு' போட்டுப் பாடப்பட்ட பழைய இசைத்தட்டு ஒன்று உண்டு. அந்தக் காலத்துப் 'போனகிராப்' பெட்டியிலே, பூவரசம்பூ மாநிரியான பெரிய குழாய் வழியாகக் கேட்டிருக்கிறேன்! பிறகு மாம்பலம் கொக்கக்கள் வந்தன. கும்பகோணம் கொக்கக்களுக்கு இவை முதுகுக்கு மண் காட்டின! இப்போது மாம்பலம் என்ன, சென்னை நகரத்தின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் கொக்கக்கள் அணைத்தும் "எல்லாரும் ஓர் இனம், எல்லாரும் ஓர் நிறை. எல்லாரும் இந்நாட்டுக் கொக்கக்கள்" என்று காதுக்குள்ளே வந்து பாடுகின்றன!

இரவிலே எத்தனை குளிர் இருத்தாலும், மின்விசிறி சுழலாமல் தூங்க முடிவதில்லை. விசிறியின் குளிர்காற்றுச் சுழற்சியினால் உடம்பெல்லாம் வலி எடுத்தாலுங்கூடப் பரவாயில்லை. கொக மகாதேவருடைய பிடுங்கலி விருந்து தப்பித்தால் போதும் என்றிருக்கிறது!

பழைய வசனத்தின்படி 'கொகவுக்குப் பயந்து கோட்டையை விட்டுப் போகலாமா?' மாநகராட்சி ஏதோ கொக ஒழிப்புத் தீவிர நடவடிக்கை என்று இப்போது ஒரு திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறது!

தல்லவா, மின்விசிறிக் குளிர்வே கொஞ்சம் தூங்கிவிருந்து பார்ப்போம்!

நீண்ட நாள் வெளிநாட்டில் இருந்து விட்டுச் சென்னை திரும்பியதும் மீண்டும் பாக்கத்திலிருந்து வெளியே வந்ததென இல்லையோ, சென்னையில் இருக்கிறோம் என்ற நினைப்பை உண்டாக்கியது, கார்களின் ஒலிக்குழல் ஓசைதான்!

ஆம்; வெளிநாடுகளிலே கார்களின் ஊரார்ன் ஓசையைக்கேட்பது அத்தனை அரிது. அதற்கு அவசியம் இல்லாதபடி மக்கள் தெருக்களிலே நடைபாதைகளிலே ஒதுங்கி நெந்து போவார்கள். கடந்து செல்வது என்பது குறிப்பிட்ட இடங்களில் உள்ள 'ஸீப்ராக்கிராஸ்' என்ற இடங்களில்தான்! மற்றவர்களுக்கு மதிப்புத் தந்து தங்கள் நடைபாதைப் பதிப்பார்கள்! மோட்டார் ஓட்டுகிறவர்களும், வேகமான வண்டிகளுக்கு நெடுந்தூர வண்டிகளுக்கு, மெதுவான வண்டிகளுக்கு என்று தனித்தனியே அந்த அகலமான சாலைகளிலே வரையறை செய்யப்பட்டுள்ள எல்லைக்கோடுகளுக்குள்ளேதான் செல்வார்கள். முந்தியடித்துக் கொண்டு போவது என்பதற்கு அவசியமோ ஆத்திரமோ இராது! புறப்படுப்போதே சாதாரண வேகத்திலே போனால் இந்த இடத்திலிருந்து இந்த இடத்துக்குச் செல்ல இத்தனை நேரம் பிடிக்கும் என்ற கணக்கோடு முன்கூட்டிப் புறப்படுவார்கள். ஆடுமாடுகள் தெருக்களிலே மேய்வதில்லை! எனவே, "ஊரார்ன்"ப் பயன்படுத்த வேண்டிய அவசியம் அரிதாகவே ஏற்படுகிறது! இங்கே ஊரார்ன் அடித்தாலும் போதவில்லை, அருகிலே சென்று "பாட" வேண்டியிருக்கிறது. எனவே, இதையெல்லாம் உத்தேசித்துத் தான்

எல்லாம் ஓர் நிறை
எல்லாம் இத்தனை இனங்கள்!

இப்போது சிலர் "பாடுகிற" ஹாரிங்களை உபயோகிக்கிறார்கள் போலும்!

சில ஹாரிங்களின் பாட்டு மிகவும் இனிமையாக இருப்பதால், விலகிப் போவ தற்குப் பதிலாக நின்று கேட்கத் தோன்று கிறது! சிலர் பின்னாலும் போகும் போது மட்டும் இத்தகைய இசைக் குழுவை வைத் திருக்கிறார்கள். வேறு சில இசைப் பிரியர்கள் முன்னும் பின்னுமே இசையோடு செல் கிறார்கள்!

ச. தி என்ற இரண்டு கவரங்களை மட்டுமே ஒலிக்கிற சில ஹாரிங்கள் இருக்கின்றன. இத்தக் கார்கள் 'சலி சலி' என்று அவறிக் கொண்டு வருகின்றன! வேறு வகையான ஒலிக்கூழல்களும் உண்டு. மேலே வந்து மோதிவிட்டு 'சாரி' 'சாரி' என்று சொல்கிற செல்கிற கார்களும் இருக்கின்றன. மேலே மோதிவிட்டு 'சரி, சரி' என்று அவசரமாகச் சமாதானம் சொல்லிக் கொண்டே ஓடுகிற கார்களும் உண்டு! சில கார்கள் உறவு

கொண்டாடிக் கொண்டே "மா மா மரி" "பாப்பா மரி" "தாத்தா மரி" என்று ஆயுள் வரம் தருகின்றன! நல்லவேளை; "மனிதா நீ சா" என்று ஒரே போடாக கல்வரத்திலே மனித குலத்தையே தீர்த்துக் கட்டுகிற ஹாரிங்கள் இன்னும் நம்மூரில் வரவில்லை!

அது சரி; இந்த இசைப்பாடும் குழல் களுக்கு ஏதோ ஒரு போக்குவரத்துத் தடை இருக்கிறது அல்லவா? அல்லது இல்லையா?

மீய்பத்தில் பெய்த பெய் மழைக்குப் பிறகு சாலைகளின் சீராக்கப் பணி மிகவும் வேகமாகப் பல இடங்களில் நடந்திருக் கிறதை மனமாரப் பாராட்ட வேண்டும். மின்சாரத்தைப் பழுது பார்க்கும் பணியும் விறுவிறுப்போடு நடந்திருக்கிறது. இதையும் பாராட்ட வேண்டும். திவாரணப் பணிகள் இப்படியே எப்போதும் நடந்தால் நாம் ஏன் முகாரி பாடப் போகிறோம்! தர்பாரே பாடி ஜமாய்த்துக் கொண்டிருப்போம்!

சேலத்திலிருந்து அர்த்தநாரி என்ற நேயர் ஓர் இலக்கணக் கேள்வி கேட்டிருக் கிறார் - 'புனை பெயர்' என்பது சரியா, அல்லது 'புனைப் பெயரா' என்று!

புனைபெயர் என்பது சரி. இலக்கணத்தில் இதற்கு வினைத்தொகை என்று பெயர். புனைந்த பெயர், புனைகிற பெயர், புனையப் போகும் பெயர் என்று, மூன்று காலங் களையும் உள்ளடக்கிக் கொண்டுள்ள சொல்லிது. குடிதண்ணீர், நிறை நாழி, விடுகதை, சுடுதண்ணீர், வடிகால், போன்ற சொற்கள் எல்லாம் இந்த வகையே.

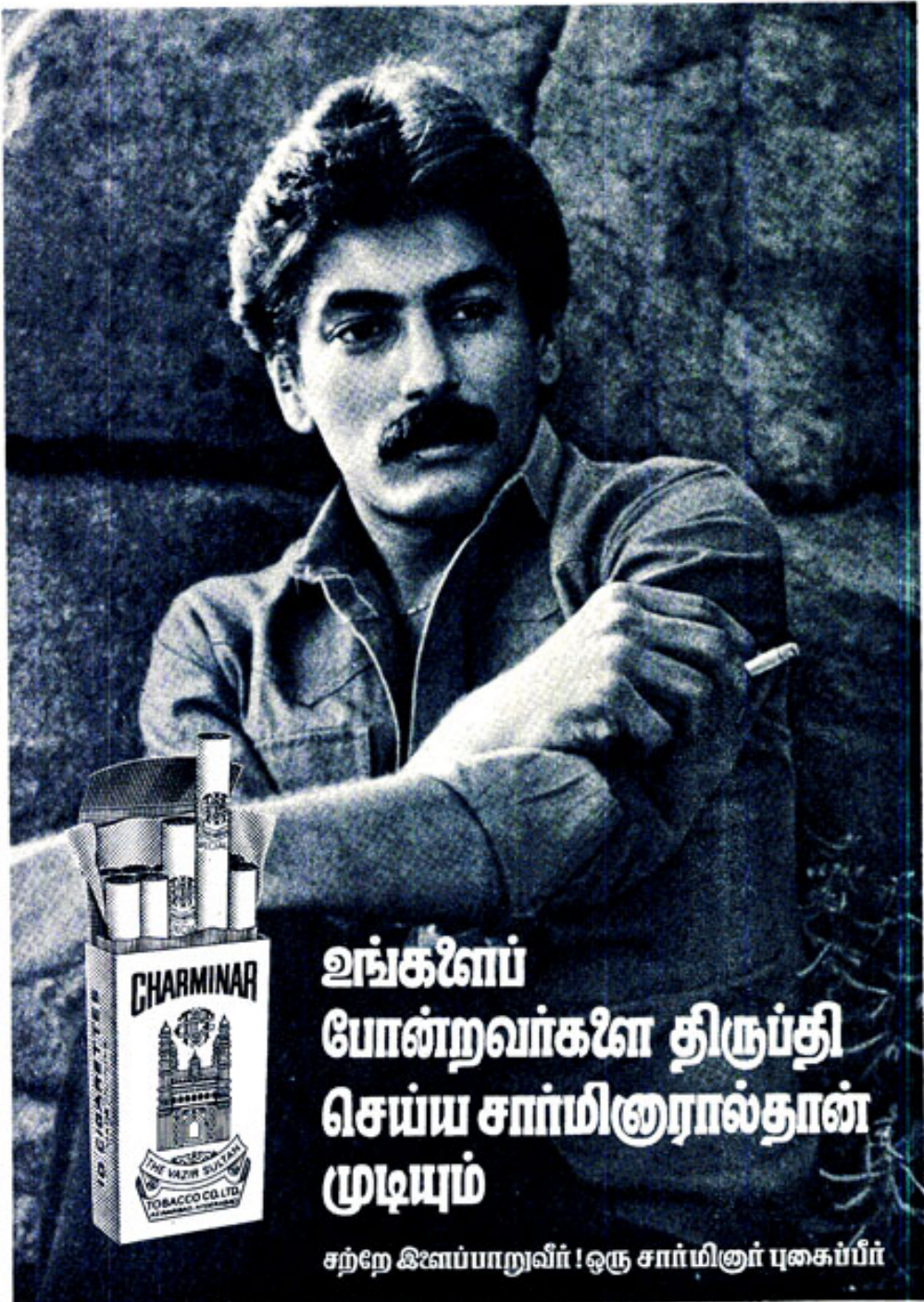
இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்பு தமிழ் இசை விழாவிலே சத்திக்க நேர்ந்த ரசிகர் ஒருவர், டி. கே. சி. அவர்கள் இயற்றியுள்ள கவிதைகளைப் பற்றி விசாரித்தார். முக்கிய மாகத் திருக்குறளுநாதரைப் பார்த்துப் பக்தர் சொல்வதாக ஒரு பாடல், 'இந்த அருவியின் சத்தத்திலே என் முறையினுள் உனது காதில் விழவில்லையோ!' என்று கேட்ப தாக.

அந்தப் பாடலை அங்கே வந்திருந்த சில நண்பர்கள் மிகவும் ரசித்தார்கள். இந்தப் பத்திரிகையில் இந்தப் பாடல் முன்பு வெளிவந்துள்ள போதிலும், நேயர் களின் அனுபவத்திற்காக அதைக் கீழே தருகிறேன்:

கண் இமைக்காது காண்தகு வெற்பிய்
கார்பல உறங்கு குற்றலத்து
அண்ணலே! என்றன் குறையெலாம் கூவி
அரற்றியும் தினதருள் காணேன்;
விண்ணிடெ தின்று விரைவொடு வந்து
வெண்ணகை யொடுவின் யாடித்
தின்னெனைக் குறிக்கும் அருவியின் ஒலிதான்
திருச்செவி அடைந்தது கொல்லோ!

அமெரிக்கா, நிலுவேலவில் ஜெய லட்கமி சந்தானத்தின் கச்சேரி. மிரு தங்கத்திற்கு பாலக்காடு மணி அய்ய ரின் சிஷ்யனும் தற்சமயம் ரோட் டுலண்டு பல்கலைக்கழகத்தில் என்ஜினீய ரிங்கில் பி. எச். டி. செய்து வருபாரு மான ஆனந்தை, பிராங்க் பென் னெட் ஏற்பாடு செய்திருந்தார். ஆனந்த், பஸ் நிலையத்தில் தம்மைச் சந்திக்குமாறு எழுதியிருந்தார். பஸ் நிலுவேலவில் அடைந்ததும், ஆனந்தும் அவருடன் பயணம் செய்த வேறு சில இந்தியர்களும், பாலின்தானியர்களும் இறங்கினர். ஆனந்த் மிருதங்கத்தை எடுத்து வரவில்லை. இதனால் யார் ஆனந்த் என்று பிராங்க் பென்னெட் டால் கண்டுகொள்ள முடியவில்லை. யார் பென்னெட் என்று ஆனந் தானும் கண்டுபிடிக்க முடியாது என்று உணர்ந்த பென்னெட் சமயோசிதமாக ஆதி தானத்தின் அட்சரங்களைச் சொல்லிக் கொண்டு தாளம் போட ஆரம்பித்தார். அதற்குப் பிறகு மிரு தங்க விதவாழல் பென்னெட்டை அடையாளம் தெரிந்து கொள்ள முடியாமலா போகும்? எழுத்தாளர் திதா பென்னெட்டின் கணவர், பிராங்க் பென்னெட். நே ரில் கூறக் கேட்டவர்: கே. சுப்பிரமணியம்.

உங்களைப்
போன்றவர்களை திருப்தி
செய்ய சார்மினாரால்தான்
முடியும்

சற்றே இணைப்பாறுவீர்! ஒரு சார்மினார் புகைப்பீர்

சிகரெட் சுகுத்தல் உடல் நலத்திற்குத் தீங்கானது
STATUTORY WARNING: CIGARETTE SMOKING IS INJURIOUS TO HEALTH
CASVS-307-203TAM

○ கட்டிக் காட்டுர்

○ அஞ்சலி

○ சாணக்கியம்

○ வி. ஏ. ராஜா பாய். கர்நாடகாவில் ஜனநாயக அம்மரலிள் ஆட்கள் கவிழ்த்து விடுவார்கள் போலிருக்கே? சாணக்கியத்தின் மறு பெயர் ஹெக்டே என்பதை டேப் விவகாரமும் நம்பிக்கைத் தீர்மானத்தின் வெற்றியும் நிழலித்து விட்டன. இனி யேனும் சதித் திட்டங்களை இ. காங்கிரஸ் விட்டொழித்துக்கண்ணியம் காக்கட்டும். அமைதியான நல்லாட்சி பெற மக்களுக்குரிய உரிமையை மதிக்கட்டும். எதிர்க்கட்சிகளின் பணி எதிர்ப்பதேயன்றிக்கவிழ்ப்பதல்ல.

○ அபிராமி, கில்லிவாக்கம். டில்லோ டில்லோவை இன்னும் வள்ளமயாக கட்டுகண்புத்திருக்க வேண்டாமா? தலையங்கமே எழுதி சேத்து உதறியிருக்கலாமே? செத்த பாம்பை அடிப்பானேன் என்றுதான். அவர்கள் தான் எதி ரொலியில் சரணாகதி அடைந்து வருத்தம் தெரிவித்து விட்டார்கள். மோசமான திகழ்ச்சிகளை மட்டுமே கட்டிக்காட்டிக்கொண்டிருந்தால் எப்படி? சில நல்ல அம்சங்களையும் சொல்ல வேண்டாமா... கர்நாடக சந்தேகத்தில் ஆர்வத்தையும் ஞானத்தையும் வளர்க்கும் விதமாக நடந்த குவில் அவற்றுள் ஒன்று. டி.கே. பட்டம்மாளும் வால் குடியும் பங்கேற்றுச் சிறப்பித்தனர். கிறிமை தப்பினாலும் தவறவிட விடும்பாத காட்சிகள் 'ஹலி ஹோ'வும் 'யெஸ் மிஸ்டர்'கும். ஏதாவது காரணத்தைக்கூறி இவற்றை ரத்து செய்தால் கோபம் கோபமாய் வருகிறது.

○ ராகவன், பூவிருத்தவல்லி. ஸ்டீபன் காலமானது இ. காங்கிரஸுக்குப் பேரிழப்பு அல்லவா? அவரது சமீப காலத்திய அறிக்கைகள் சிலவற்றைப்பார்த்தால் அப்படி தோன்றவில்லை. ஆனால் இ. காங்கிரஸ் செயலாளர், மத்திய அமைச்சர் என்ற அளவில் அவர் ஆற்றிய பணிகளை ஒதுக்கி கத்திரிப் போராட்ட வீரர், சிறந்த பத்திரிகையாளர், தொழிற்சங்கத் தலைவர் ஆகிய முறைகளில் அவர் ஆற்றிய அருந்தொண்டுகளை நன்றியுடன் நினைவுகூர்ந்து, போற்றி, அஞ்சலி செலுத்துவோம்.

○ ரகுராமன், விழுப்புரம். மகனூல் மார்ட்டெர் தாட்சுக்குத் தலைவரிடையே இருக்கிறதே? மகனூலைய தொழில்செழிக்க அவன் சார்பில் அயல்-நாடுகளில் மார்க் ரெட் பேசப் போக அதனால் தான் அவதூறு கிளம்பியிருக்கிறது. ஆக தலைவரிடையே அல்ல. பதவிக்கு வந்த பின் பாசத்தை விட்டொழிக்காததால் வந்த கோளாறு!

○ மாணாச்செந்தன், திட்டக்குடி. பொங்கல் ரிஸீவில் பார்க்கும்படியான படம் எது? ஹலோ ஜெயமம்மதன்! கேட்டுக்கிட்டிட்டு உங்களா? தீபாவளி ரிஸீவில், பொங்கல் ரிஸீவில் படங்களை, வாரத்துக்கு ஒன்று, ரெண்டாக விமர்சனம் எழுதி முடிப்பதற்குள் பெரும்பாலான படங்கள் திவேட்டரைக் காவி செய்து போய் விடுகின்றன. ஆரம்பத்திலேயே பார்க்கும்படியான படங்கள் என்று ஒரு இஸ்ட்.

இரண்டு அல்லது நாலு வரி விமர்சனத்துடன் கொடுங்களுள். விரிவான விமர்சனம் அப்புறம் தொடரட்டும்!

○ இரண்டு அல்லது நாலு வரி விமர்சனத்துடன் கொடுங்களுள். விரிவான விமர்சனம் அப்புறம் தொடரட்டும்!

○ என். நாகராஜன், தஞ்சாவூர். வியாபாரத்தின் முன்னேற்றம் விளம்பரத்திலா, உழைப்பிலா, உறுதியிலா, நம்பிக்கையிலா? லாட்டரிச் சீட்டு வியாபாரத்துக்கு விளம்பரம் மட்டுமே போதும். மற்ற வியாபாரங்களுக்கு இதர அம்சங்களுடன் அதிரஷ்டமும் வேண்டும். அதிரஷ்டம் என்பதை இறையருள் என்றும் சொல்லலாம்.

○ மதுசூயரிசன், குட்டையுத்தூர். காஷ்மீர் எதிர்க்கட்சிகள் மாநாட்டுக்கும் மேற்கு வங்க எதிர்க்கட்சிகள் மாநாட்டுக்கும் உள்ள வித்தியாசம்? இத்திரா எதிர்ப்பு ஒன்றே நோக்கமாயிருக்கும் வரை வித்தியாசம் ஏதுமில்லை. தேசம் முன்

னேற. அடிப்படையான மாற்றுத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் இவர்கள் கரம்கொத்துச் செயல்படும் போதுதான் வித்தியாசமான நடவடிக்கையாக இருக்கும். தமிழகத்துக்கு அடுத்த மாநாட்டுக்காக அமைத்திருக்கிறோர், கருணாநிதி, ஏதாவது உருப்படியாகச் செய்வார்களா பார்க்கலாம்.

○ எஸ். சசுவது முகமது, போடி நாயக்கரை.
? பொருளாதாரத்தில் நாடு வளர்ச்சி அடையும்போது விலைவாசி உயர்வு தவிர்க்க முடியாதது என்று பிரதமர் கூறியிருக்கிறார்?
! அது உண்மைதான்; பொருளாதார நியதியும் கூட. இல்லாமலா உலகிலேயே வாழ்க்கைச் செலவு மிக அதிகமான நகரமாக டோக்கியோ விளங்குகிறது! ஆனால் இங்கே நம் குற்றச் சாட்டு விலைவாசிடான் வேகமாக உயர்விறதே தவிர அதற்கேற்ற பொருளாதார முன் நேற்றமே இல்லை என்பதுதான்.

○ ஸ்ரீராக்ஸ் ராஜ், சேலம்.
? காவிரி நீர் பங்கிடு விஷயமாக ஹெக்டே எம். ஜி. ஆர். சந்திப்பு பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

! அடுத்த சந்திப்புக்குக் காத்திருக்க வைத்தது தவிர வேறு ஒன்றையும் சாதிக்கவில்லை.

○ ப. பழனி, சென்னை 43.
? எம். ஜி. ஆருக்கு இன்னொரு பாக்கியராஜை ஒப்பிட்டுப் பேசுவது சரியா?

! சரியல்ல, அன்றைய ரூபாயின் மதிப்பையும், இன்றைய மதிப்பையும் மறவாமலிருந்தால் பாக்கியராஜின் வசூல் சாதனைகளும், ரேட் சாதனைகளும் பெரிதாகத் தோன்றாது.

○ ஆர். வரதராஜன், ஸ்ரீரங்கம்.
? இன்றைய அரசியலில் புதுப் புதுப் பிரச்சனைகள் முளைக்கக் காரணம் என்ன?

! நாட்டு நலனை மறந்த கயநலன். மக்களின் முயற்சியிலும் அவர்களுக்குப் பூரண சுதந்திரம் அளிப்பதிலும் நம்பிக்கை கொண்ட தீர்க்கதரிசிகளான மேதைகளான மாமனிதர்களைத் தலைவர்களாகப் பெருத்த நம் துரதிர்ஷ்டம். அமெரிக்கா சுதந்திரநாடாக உருவானதிலிருந்து வரிசையாக ஜனாதிபதியாகப் பதவியில் அமர்ந்த ஐந்தாறு நபர்களின் பெயர்களைப் பட்டியலிட்டுப் பார்ப்புகள், மெய் சிலிரிக்கும்!

○ பி. ஆர். பார்த்தசாரதி, மள்ளூர் குடி.
? சி. கப்பிரமணியம் பற்றித் தகவலே இல்லையே?
! பாரதிய வித்யாபலனைக் கட்டிக் காக்கும் நற்பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்.

○ எஸ். சம்பத் குமார், சென்னை. ★
? அரசியலில் நேர்மையாக இருக்க முடியுமா?
! அரசியலில் மட்டுமல்ல, எந்தத் துறையிலுமே

நேர்மையாய் நடந்து கொள்ள முடியாது என்று சொல்லுமளவில் ஒரு பயங்கரச் சூழ்நிலையை உருவாக்கிவிட்டனர் நமது ஆட்சியாளர்கள். உதாரணமாக ஒரு நேர்மையாளர் தமது சொந்தப் பணத்தை ஏராளமாகச் செலவிட்டுப் புதியகட்சி உருவாக்கித் தேர்தலில் போட்டியிட்டு ஆட்சிக்கும் வருகிறார். அடுத்த தேர்தலில் மறுபடி செலவழிக்க அவரிடம் பணம் ஏது? மிச்சம் மீதி இருந்தாலும் அதையும் கரைத்து விட மனம் வருமா? எனவே தேர்தல் முன்னிட்டு கறுப்பும், வெண்புமாய்ப் பணம் (கட்சிக்கு தான்) சேர்க்க முற்படுகிறார். கூடவே எல்லாவிதமான அதிகார துஷ்பிரயோகங்களும், ஊழல்களும் ஆரம்பமாகி விடுகின்றன. நேர்மை தேர்தல்களத்தில் பலியிடப்படுகிறது. அரசியலில் மட்டுமின்றி இதர துறைகளிலும் இவ்வாறே பல உதாரணங்களைத் தர முடியும்.

○ எஸ். ரவிநாதன், கடலூர்.
? திருக்குறளாரின் நகைச்சுவையை ரசித்தது உண்டா?
! பேசும் போது சரி, எழுத்தில் காணோம்.

○ எம். ராஜேந்திரன், லால்குடி.
? திருச்செந்தூரில் கப்பிரமணியபிள்ளை, ஸ்ரீரங்கத்தில் வேங்கடாசலம் என்ன பொருத்தம் பார்த்தீர்கள்?
! பொருத்தம் பெயரளவோடு தின்றால் நல்லது.

★ கு. 10 பரிசு பெறுபவர்: எஸ். சம்பத் குமார், 193, டாக்டர் நடேசன் சாலை, சென்னை 5.

○ எம். ஜி. ஆருக்கு இணர் ○ தம்பலாசி ○ ம. வி. குமீஸ்

நினைவின் கையாள்

அந்த இரண்டு டக்கக் காரர்களும் மிகப் பிரியத்துடன் என்னைப் பார்த்துப் புன்னைகெத்துக் கையைக் குறுக்கினார்கள். மஹாத்மாவையே நேரில் கண்டாற்போல் அவர்களுடைய பார்வையில் ஒரு பரவசம் தெரிந்தது. என் அருகில் காணியாக இருந்த இரண்டு ஸ்டீக்களில் அமர்ந்தார்கள்.

"நாங்கள் காந்தி சிவிமாலைப் பார்த்தோம்! அதற்குப் பிறகு நான் எங்களுக்கு உங்கள் நாட்டைப் பற்றிக் கொஞ்சம் தெரிந்தது. எத்தனை மகாபுருஷர் உங்கள் காந்தி!" என்றார் ஒருத்தர்.

கிட்டத்தட்ட ஒரு மாதமாக வெளிநாட்டில் இருந்த எனக்குள் ஒரு சிவிர்ப்பேற்பட்டது. உள்ளூணர்வுகள் விழித்துக் கொண்ட மாநிரி கண்கள் பனித்தன. புன்னைகெயுடன் அவர்களது பேச்சைக்கேட்டேன்.

"எத்தனை பெரிய தத்துவம் அது!" என்று மற்றவர் தொடர்ந்தார்.

"அழிவிசையை அத்தனை தீவிரமாக ஒருத்தர் நாட்டின் விடுதலை இயக்கத்தின் சாதனமாகக் கொள்ள வேண்டுமானால் உங்கள் கலாச்சாரத்தின் வேர்கள் மிக பலமானதாக இருக்க வேண்டும். அந்தப்படம் பார்த்திறவரை இந்த மாநிரி மகாபுருஷர்களும் உயிரோட்டமும் உள்ள நாடு இந்தியா என்றே எங்களுக்குத் தெரியாமல் இருந்தது. சிறுத்தைகளும் பாம்புகளும் ஏழைமையும் உள்ள தேசம் என்றே நினைத்திருந்தோம்!"

"அன்று வாழ்க்கை வேலையெல்லாம் அதிகமாகப் போய்விட்ட மேற்கு நாடுகளுக்கு இந்தப் படம் ஒரு நல்ல செய்தி."

"என்னை நம்புங்கள்! அவர் கடப்பட்டதைப் படத்தில் பார்த்ததும் நான் விசித்து விசித்து அழுதேன்!"

"எத்தனை பெரிய அறியாயம் அது! அப்படிப்பட்ட மனிதரைக் கொல்ல எப்படி மனசு வந்தது!"

"மனித சரித்திரத்தில் இது ஒன்றும் புதிதில்லையே?" என்கிறேன் நான். "யேசுவைச் சிலுவையில் ஏற்றவில்லையா?"

"வாஸ்தவம்தான். மனிதனை விட நன்றி கெட்ட ஜன்மம் எதுவுமில்லை."

"இந்தியா இப்பொழுது எப்படியிருக்கிறது? காந்தி படம் பார்த்த மேற்கத்தியர் எல்லோருக்கும் இந்தியாவைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள அதிக ஆர்வம் ஏற்பட்டிருக்கிறதே தெரியுமோ? அடுத்த வருஷம் நான் இந்தியாவுக்கு வருவதாக இருக்கிறேன்."

"அவசியம் வாருங்கள்! எங்கள் வீட்டிலேயே தங்கலாம்!" என்று என் விவாசச் சீட்டைக் கொடுத்தேன்.

நான் நீளில் இருந்த போது பஞ்சாபில் நடக்கும் கலகங்களைப் பற்றி ஃப்ரெஞ்சுப் பத்திரிகைகளில் வந்திருப்பதாக பார்பரா சொல்லி "கலகங்களுக்கு என்ன காரணம் உங்கள் 'பஞ்சாப்'லில்?" என்று பார்பரா இரு. சத்துவிடம் கேட்டார்.

**கண்ணீர் வரவழைத்த
காந்தி திரைப்படம்**

சிவப்பு வலனினால் ஏற்கெனவே கன்னமும் கண்ணும் சிவந்து போன சந்து மிகுந்த உத்வேகத்துடன், "இதற்கெல்லாம் சரித்திரக் காரணங்கள் உண்டு" என்று ஆரம்பிப்பார். நான் சோர்ந்து போவேன். நாட்டில் நடக்கும் எல்லாக் கலகங்களுக்கும் காஷ்மீரிலிருந்து கன்யாகுமரி வரை, அஸ்ஸாமிலிருந்து பஞ்சாப் வரை தொத்து நோயாய்ப் பரவி வரும் கலகங்களுக்கெல்லாம் சரித்திரக் காரணங்கள் சொல்வது எந்த வகையில் சமாதானமாகும் என்கிற சிந்தனையில் குழம்பிப் போவேன். மொழி, இனம், மதம், என்கிற கவர்களைக் கட்டுவதிலேயே முனைப்பாக இருக்கும் நம்மையும் இந்தச் சுவர்களைச் சாதகமாக்கிக் கொள்ளப் பாரக்கும் அரசியல் அஞ்ஞானங்களையும் சரி செய்ய யார் இனிமேல் தன் உயிரைப் பணயமாக வைத்து உபவாசம் இருப்பார்கள்? நெளவகாளி யாத்திரைகளுக்குத் தயாராயிருப்பார்கள்? மனிதாபிமானத்தை ரூபகப்படுத்துவார்கள்?

"கண்ணுக்குக் கண் பவி வாங்குகிற அந்தகர்களாகி வருகிறோம்" என்று நான் இவர்களிடம் எப்படிச் சொல்வேன்! நான் டச்சுக்காரன், நான் ஸ்பிரெஞ்சுக்காரன் எனது நாடு கபிட்சமாலால் தான் நான் கபிட்சமாக இருப்பேன் என்கிற பெருமையும் பொறுப்புணர்வும், எனது தேசத்தின் எத்தச் சிறு துரும்பையும் இடத்தையும் பாழ்படுத்துவது எனக்கு அவமானம் என்கிற தார்மிகப் பற்றுதலும் இருப்பதனால்தான். தெருமுனையில் இருக்கும் உங்கள் கழிவறைகள் கூடப் பூஜை அறையின் சுத்தத்துடன் இருக்கின்றன. நாடு செழிக்கிறது. குழந்தைகளின் முகத்தில் சிரிப்பு இருக்கிறது. கவாசிக்க ஆரோக்கியமான காற்றும் திறைய திறந்தவெளிகளும் இருப்பதால்...

திறைய கவர்கள் எழும்பி விட்டன எங்கள் நாட்டில்... 'காந்தி' படம் பார்த்து மேற்கு பாடம் கற்றுக் கொள்ளும். ஆனால் தற்கால இந்தியனை எந்த வகையிலும் 'காந்தி' பாதித்ததாகத் தெரியவில்லை....

இந்த என் தாபங்களையெல்லாம் வெளியில் காட்டாமல் அவர்கள் நமது கவாச

சாரத்தைப் பற்றிக் கேட்ட கேள்விகளுக்கு நான் பொதுப்படையாக விளக்கம் சொன்னேன்.

அந்த டச்சுக்காரர்கள் மிக சுத்தமான ஆங்கிலம் பேசினார்கள். டச்சுப் பள்ளிசையில் ஆங்கிலமும் ஒரு கட்டாயப் பாடம் என்றார்கள்.

"நாங்கள் வியாபாரிகள். ஆங்கிலம் தெரிந்தால் தான் உலக மார்க்கெட்டில் நாங்கள் போட்டி போட முடியும்!"

விமானத்தில் நான் ஒருத்திதான் சைவச் சாப்பாடு. அதனாலோ என்னவோ தனிச் சாப்பாடு ஏற்பாடு செய்ய KLM விமானத்தில் மறந்து போயிருந்தார்கள். நான் நினைவு படுத்தியதும் தவற்றிற்காகப் பதைத்துப் போனார்கள். ஸ்மவர்ட் பலமுறை வந்து என்னிடம் மன்னிப்புக் கேட்டார். அசைவச் சாப்பாட்டில் இருக்கும் சைவ அவிட்டங்களை யெல்லாம் இரண்டு மடங்குவைத்து ஒரு ஐஸ் கிரீமையும் சேர்த்துக் கொண்டு வந்து என்னை உபசரித்துத் திணற அடித்து விட்டார்கள்!

வண்டன் ஹீத்ரோ விமான நிலையத்தில் நான் தனியாக வந்திறங்கியதும் அங்கங்கே

இருக்கும் பலகைகள் தெரிவிக்கும் விளக்கங்களினால் எந்த விதக் குழப்பமுமில்லாமல் கன்வேயர் பெஸ்டில் மிகத் தாமதமாகவந்து சேர்ந்த எனது சாமான்களை ட்ராவியில் ஏற்றிக் கொண்டு வெளியில் வந்தேன்.

என்னை வரவேற்க எங்கள் உறவினரின் நண்பரான திரு. பட்டப்பா வந்திருந்தார். அவரது வீடு ஹாரோவில் (Harrow) இருந்தது. விமான நிலையத்திலிருந்து மிகத் தொலைவில் இருந்ததால் அங்கு போனது திரும்ப வண்டிக்கு வந்து ஊர் கற்றிப் பார்ப்பது முடியாத காரியம் என்று அவர், "என்னுடைய அலுவலகத்தில் சாமான்களை

வைத்துவிடுவோம். அங்கிருந்து நீங்கள் சில இடங்களைப் பார்த்து விட்டு ஆபீஸுக்குத் திரும்புங்கள். மாலை ஆபீஸ் முடிந்ததும் உங்களை விட்டிற்கு அழைத்துப் போய் விடுகிறேன்" என்றார்.

பட்டப்பாவிடம் கார் இல்லை. அதனால் எனது சாமான்களைத் தூக்கிக் கொண்டு பஸ்ஸிலும் பிறகு ட்ரூப் ரயிலிலும் பிரயாணம் செய்து சற்றுத் தொலைவில் இருந்த அவரது அலுவலகத்துக்கு நடந்து சென்றேன்.

வண்டன் நன்றாகக் குளிர்ந்து, ஆம்ஸ்டர் டாமிஸ் பிந்தைய இரவு சுந்தரராமன் தம்பதிகளுடன் எங்கெல்லாமோ சுற்றி இரண்டரை மணிக் குத்தான் தூங்கச் சென்றிருந்தேன். காலை ஐந்தரை மணிகெல்லாம் எழுந்து விமான நிலையம் வந்து விமானமேறி இப்பொழுது வண்டன் பஸ்ஸிலும், ரயிலிலும், ரோடிலும் பயணித்ததில்குளிரும் சேர்ந்து நான் களைத்துப் போனேன். இருந்தும் ஆர்வம் குறையவில்லை. சொற்பப் போதில் எல்லாவற்றையும் உறிஞ்சுகிற தாகம் இருந்தது.

சாமான்களை திரு. பட்டப்பாவின் அலுவலகம் இருக்கும் இந்நியன் ஹை கமிஷன் கட்டிடத்தில் வைத்து விட்டு அவர்சொன்ன குறிப்புகளின்படி பஸ்ஸைப் பிடித்து 'பேகர், ஸ்டீட்' ஸ்டேஷன்குடில் இறங்கி 'மேடம் ஸ்டாட்' டில் மெழுகு மியூசியம்மைப் பார்க்கச் சென்றேன். வண்டனில் ஒரு சென்கரியம், ஆங்கிலம் நமக்குப் பழக்கமானதால், பாஷை தெரியாமல் திண்டாட வேண்டியதில்லை, ஐரோப்பிய நாடுகளில் திண்டாடுகிறமாதிரி, மியூசியம்மும் அதை ஒட்டிய ப்ளானடேரியமும் பரபரப்பான நாற்சந்தியில் இருக்கிறது. மியூசியம்மக்கு டிக்கெட் வாங்கக் சாரி சாரியாக ஜனங்கள் வந்த வண்ணம் இருக்கிறார்கள். நான் டிக்கெட் வாங்கிக் கொண்டு உள்ளே நுழைந்தேன்.

"இன்ஸ்பர்மெஷன்" என்று பலகை வைத்திருந்த இடத்தில் தின்றிருந்த நபரிடம் மியூசியத்தைப் பற்றின புத்தக கவிரம் ஏதேனும் கிடைக்குமா என்று விசாரித்தேன். அவர் என் பக்கம் திரும்பவே இல்லை. நான் மறுபடி, "மன்னியுங்கள்!" என்று ஆரம்பித்தபோது ஒரு பார்வையாளர் சிரித்தார்.

"அது மெழுகுப் பொம்மை!" என்றார். நான் திகைத்துப் போனேன். நம்ப முடியாத அளவுக்கு உயிரோட்டத்துடன் தற்குபமான மனிதனைப் போல் இருந்தது அது. மிகுதுவான கேசமும், பளபளத்த நீரோட்டக்கண்களும், நகக் கணுக்களும், முகச்ச்குக்கமும். நம்ப முடியாமல் நான் அதைத்தொட்டுப் பார்த்து விட்டே உள்புறம் நகர்ந்தேன். வேசான இருட்டில் அற்புத நாடக மேடை ஜோடிகளுடன் சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற நிகழ்ச்சிகள் tableaux ரூபத்தில் மீண்டும் உயிர்பெற்றுக் கண்முன் திற்கின்றன.

உள்ளே நுழைந்தவுடன் நம் கருத்தைக் கவர்வது "தூங்கும் அழகி," ஸ்பிரான்ஸ் நாட்டின் பதினைந்தாம் லூயிஸின் கடைசி ஆசைநாயகியின் உருவமாம். 1765-ஆம்

1. மழை ஆரம்பித்து விட்டது. விட்டில் உப்பு ஜாடிகளில் ஈரம் கசியும். இதைத் தவிர்க்க இரண்டு அல்லது மூன்று பச்சை மிளகாய்களை ஜாடியில் போட்டு வைத்திருந்தால் போதும்.

2. அதே போல் வெளியில் போய்வந்ததும் ஈரமான காக் "ஷாக்" களை நிழல் பேப்பரில் சுற்றி வைத்தால் மறுநாள் அணிந்து செல்ல உலர்ந்து வசதியாக இருக்கும்.

3. தலைவலையை நேரிடையாக உறை போட்டு உபயோகித்தால் ஒருமாதிரி தலை சிக்கு நாற்றமடிக்கும். உறையைத் தோய்த்து விடலாம். ஆனால் பஞ்சு பகுதி? இதற்கு முதலில் பிளாஸ்டிக் உறையையும் பிறகு துணி உறையையும் போட வேண்டும்.

4. ஒன்றினுள் ஒன்று சிக்கிக்கொண்ட கண்ணாடி டம்ளர்களை உடையாமல் பிரிக்க, முதலில் உள் டம்ளரில் குளிர்ந்த நீரை விட்டுப் பின்னர் அவற்றை அப்படியே நல்ல கருநீரில் இறக்கினால் இவ்ருவாகப் பிரிந்து வந்து விடும்.

5. குழந்தையின் பால் பாட்டில், பிளாஸ்டிக் போன்றவற்றை வாடை இல்லாமல் கழுவ, சிறிய சிறிய நிழல் பேப்பர்களைப் போட்டு நீருடன் குலுக்கினால் பளிச்செனச் சுத்தமாகி விடும்.

-பி. ப. கமலாகந்தர்.

ஆண்டில் மேடம் டூலாடே செய்ததாம். இதில் ஒரு அதிசயம் என்னவென்றால் இந்தத் தூங்கும் அழகி கவாசிப்பது போல் மார்பு லேசாக மேலும், கீழும் ஏறி இறங்கி உயிருள்ள தூங்கும் அழகி போல் பிரமை ஏற்படுத்துகிறது. சட்டைக்கடியில் ஏதோ ஒரு கருவியைப் பொருத்தியிருக்கிறார்களாம்.

"உன் தந்தையைக் கடைசியாக எப் பொழுது பார்த்தாய்?" என்ற பிரஸித்தி பெற்ற சித்திரத்தை (Yeames தீட்டியது) மெழுகில் அற்புதமாக வடித்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு முகத்தின் முகபாவமும் மிகத் துல்லியம். சரித்திர சம்பந்தமான பின்னணியையும், உடையையும் மிக நுணுக்கமாகக் கவனித்துச் சின்ன விஷயத்துக்கும் அவர்கள் காட்டியிருக்கும் சிரத்தை அபாரமானது.

மேடம் டூலாடின் மியூசியத்தில் ஒத்த தரீன் வடிவம் அமைக்கப்பட்டால் அதுமிகப் பெருமைக்குரிய விஷயம் என்முகிறார்கள். அரச குடும்பத்தினரும் உலகத்து மிகப் பிரபல நபர்களும் இங்கு பொம்மை வடிவத்தில் நாம் அவர்களைப் பற்றிக் கூச்சமில்லாமல் தெரிவிக்கும் அபிப்பிராயங்களைமெய்வாரம் மொனமைகாப் புன்னகையுடன் கேட்டுக் கொண்டு நிற்பது வேடிக்கையாக இருக்கிறது.

ஒரு கூடத்தில் பிரஸித்தி பெற்ற தலைவர்களின் சிலைகள் இருக்கின்றன. அவற்றின் நடுவில் இந்திராகாந்தியும் இருக்கிறார். சர்ச்சில் நிஜமாகத் தோன்றிய அளவு இந்திராகாந்தி தோன்றவில்லை. பன்னிச் சிறுவர்களின் சின்னக் குழ்பல் ஒன்று ஆசிரியையின் மேற்பார்வையுடன் அங்கு வந்திருந்தது. ஆளுக்கொரு தான் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. சிறுவர் சிறுமியர் தாங்கள் பார்த்த விஷயங்களை, கிரகித்த விவரங்களை அந்தத் தாளில் மிக சமர்த்தாக ஆர்வத்துடன் எழுதிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆம்ஸ்டர்டாமில் ரிட்ஸ் மியூசியத்தில் கூட ஒரு பகுதியில் ஒரு ஆசிரியை சரித்திரப் பாடம் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டேன்.

குழந்தைகளின் கவனம், பார்வையாளரின் மேல் சொல்லாமல் இருந்தது எனக்கு வியப்பை அளித்தது.

ஒளிஒளி உதவியுடன் 'Heroes' என்ற பகுதியில் எல்லிஸ் பரஸ்ஸியும் ஜான் மெக் கன்ரோவும் போர்கும் இருக்கிறார்கள்.

The chamber of Horrors என்ற இடத்தில் கைதிகள் அந்தக் காலத்திலிருந்து இன்று வரை எப்படித் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதைக் காண்பிக்கிறார்கள். மயிர் கூச்செரிக்கிறது.

மேடம் டூலாடே என்ற ஃப்ரெஞ்சுப் பெண்மணி இருநூறு வருஷங்களுக்கு முன் இங்கிலாந்துக்குத் தன் பிள்ளையுடன் தனியாக வந்து தான் கற்றிருந்த மெழுகுச்சிலை செய்யும் கலையைத் தொடர்ந்ததில் மெல்வ மெல்ஸப் பிரபலமாகி இப்பொழுது அவருடைய பெயர் உலகப் பிரசித்தமாகி விட்டது.

மேடம் டூலாடைப் பார்த்து முடிப்பதற்குள் நான் மிகவும் களைத்துப் போனேன். அன்றே லண்டன் டவரையும் பார்த்துவிடலாம் என்று நினைத்ததை நிறைவேற்ற முடி.

யார் புண்ணியவான்?

இரவு நேரத்தில் நான்கு வழிப் போக்கர்கள். திடீரென்று மழை பிடித்துக் கொண்டது. ஒரு பாழடைந்த மண்டபத்தில் ஒதுங்கினர். அவர்கள் கால் வைத்ததுதான் தாமதம், மண்டபம் கிடுகிடுவென்று ஆடத் தொடங்கியது.

அவர்களில் ஒருவர் சொன்னான்: "நம்மில் யாரோ பாவி இருக்கிறான். ஒவ்வொருவராக மண்டபத்தை விட்டு வெளியே செல்லுங்கள். எவன் வெளியே சென்றதும் மண்டபம் ஆடுவது நிற்கிறதோ அவன் தான் பாவி!"

முதலில் ஒருவர் சென்றான். மண்டபத்தின் ஆட்டம் நிற்கவில்லை. மற்ற மூவரும் ஒருவன் தான் பாவி என்றான். இரண்டாவதாக ஒருவர் வெளியேறியது. அப்போதும் மண்டபம் ஆடிக் கொண்டிருந்தது. மூன்றாவது ஆளும் வெளியே சென்றான். ஆட்டம் நிற்கவில்லை.

மண்டபத்தில் நின்ற நான்காவது ஆண்டி பார்த்து, "சந்தேகமே இல்லை நீ தான் பாவி" என்று வெளியே நின்ற மூவரும் கத்தினர்.

அவன் பாவம், தலைகூவிந்தபடி வெளியே வந்தான். இதுவரை ஆடிக் கொண்டிருந்த மண்டபம் முன்னிலும் அதிகமாய் ஆடி இடிந்து விழுந்தது.

அப்போது தான் மற்ற மூவரும் புரிந்து கொண்டனர்: நான்காவதாக வெளியேறியவன் தான் புண்ணியவான், அவனுக்காகத்தான் அதுவரை மண்டபம் இடிந்து விழுமலிருந்தது. திரு. ப. நீலகண்டன் எழுதிய வண்ணப்பூக்கள் என்ற நாவலிலிருந்து.

இதி. நந்தகுபார்.

யாமல் இந்தியன் ஹை கமிஷன் ஆஃப் ஸ்கூல்குத் திரும்பினேன்.

அங்கிருந்து ஹாரோவுக்கு ஒன்றரைமணி நேர ரயில் பயணம் செய்து வெடவெடக்கும் குளிரில் வீடு போய்ச் சேர்ந்ததும் திருமதி பட்டப்பா அன்புடன் உபசரித்துப் படைத்த குடான தென்னிந்திய உணவின் குசியை வர்ணிக்க வார்த்தைகள் இல்லை!

(தொடரும்)

பண்டைய சீராதம்பு பூரட்சுனி திருமொ?

தன்னவம் கருதாது, வெள்ளத்தில் தவித்துக் கொண்டிருந்த மக்களைக் காப்பதற்காக கரை சேர்த்த மாணவர்களின் சேவை, மாணவ சமுதாயத்தையே தூக்கி வைத்து விட்டது.

தி. க. பூரீராம்.

வடபழனி முருகன் கோயில் கும்பாபி ஷேகத்தைக் காண இயலாத பக்தர்களுக்கு அதனை நேரில் காணும் பாக்கியமாக மலர் வெளியிட்டு அழகான கலாப் படங்களுடன் அருள் புரிந்திருக்கிறீர்கள்.

கரூர்-2, கே. என். இராமகிருஷ்ணன்.

புத்தாண்டுப் பரிசாக - பொங்கல் பரிசாக "வடபழனி" கோயில் பற்றிய இலவச இணைப்பு இதயத்திற்கு ஓர் இதமான, பதமான உணர்வை உண்டாக்கியது. இவ்விதங்கள்தோறும் இத்தியாவில் இருக்கின்ற புகழ்பெற்ற திருத்தவங்கள் பற்றிய கட்டுரைகள், படங்களை வெளியிட வேண்டும். பெங்களூர்-21. நா.க. மைந்தன்.

மொங்கல் சிறப்பித்திழல் போன்றவைச் செம்மையின் புன்சிரிப்போடு அலங்கரித்த அட்டைப்படம் டாப் டக்கர்!

சி. எஸ். ரவிச்சந்திரன்.

திருச்செம்பூர் முருகன் கோயிலைக் கட்டியவர் ஒரு கிறித்தவர் என்பதை அறியும் போது, உருவச்சிலைகளைச் சுவரில் பதித்தவர் ஒரு முஸ்லிம் என்று அறியும்போது இதைவிட "செக்கியூலர்" முருகன் உண்டா என்று திணக்கத் தோன்றியது.

சென்னை-45 கே. எஸ். கணபதி கப்பிரமணியம்

சென்னை தொலைக்காட்சியில் புத்தாண்டு தினத்தன்று விற்பது மத்தத்தவர்கள் மனம் புண்படும்படி டிஸ்கோ நிகழ்ச்சியை அமைத்து வெளியிட்டது மகா தவறு. மன்னிக்க முடியாத குற்றம்தான்.

நாகை ஜி. அனாமது சென்னை-1

தை பிறந்தது, நம்பிக்கை பிறக்குமா? வெறும் தலைவங்கமல்ல, தாழ்த்து போகும் தமிழகத்தின் தலைவைய் பட்டென்று தட்டி பெயரூபிய கடமைச் சம்மட்டி!

ஆண்டிக்கா பானையம், ஏ. எஸ். கண்ணன்.

"சொல் ஒன்று வேண்டும்" தொடர் கதை மிகப் பிரமாதமாக ஆரம்பமாகி யுள்ளது. கதைக்கு 'ம. செ. வீன்' சித்திரம் அற்புதம். சென்ற வாரம் வெளி வந்த அட்டைப் படத்தைப் பற்றிச் சொல்லுவ வேண்டும்! பிரமாதம்.

மா. வடிவேல்.

முதல்வரின் சத்துணவுத் திட்டம் என்று கூறிவிட்டு முதல் அமைச்சர் திவாரண திதி என்று மறைமுகமான முறையில் கிராமத்து விவசாயிகளிடமும் விவாபாரி களிடமும் இதற்காகப் பணம் வசூலிக்கிற இவராம மாமனிதர்!

போய்யாமணி, ஜி. பூராமகப்பிரமணியன்.

எங்கும் ஊழல் எதிலும் ஊழல் என ஊழலுக்கு வித்திட்ட சத்துணவுத் திட்ட நாயகன் மாமனிதர் தான். விவாபாரிகளைப் பயமுறுத்த துறைவு வரி கொண்டு வந்த நாயகன் மாமனிதர் தான்.

த. ரா. சுந்தரம்.

தலைவங்கத்தில் தியணைப்புப் படைவீரருக்கு வெள்ள மீட்புப் பயிற்சி கொடுக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருந்தீர்கள். அண்மையில் நிகழ்ந்த பெரும் வெள்ளத்தை இந்த ஜில்லாவிலும், திருச்சியிலும், முற்றிலும் எதிர்கொண்டு, உயிரைத் துச்சமாக நினைத்து மீட்புப் பணியில் ஈடுபட்டுச் சாகக்ஷணமும், சாகசம்மையும் புரிந்தது தியணைப்புப் படை மட்டுமே என்பதைப் பெருமையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தியணைப்புப் படைவீன் திரம் திறைந்த சாதகர்கள் எண்ணிலடங்காது.

திருவாரூர், ஜெ. ஜெயராமன்.

மக்களுக்கு கிழிந்த பழைய ரூபாய் நோட்டுக்கள் கவமாக மாற்றப்பட வேண்டுமென்று பல மகஜர்களைத் தமிழக அரசுக்கும், மத்திய அரசுக்கும் அனுப்பியுள்ளோம். இடந்தும் பிரச்சனை தீர்ந்த பாக்டீரியை, நாட்டைமையாக்கப்பட்ட வங்கிகள் பழைய கிழிந்த ரூபாய்களை எடுத்துக் கொண்டு மாற்ற நோட்டுத் தந்த மக்களுக்குப் பிரச்சனை இல்லாமல் செய்ய வேண்டும். ஏ. ஜி. கபாஷ்.

சென்னை-51, காரியதரிசி, அல்வை பொதுநல மன்றம்.

கனடா கடிதம் பரிசு பெறுகிறது.

பொங்கல் கலியாங்கம்

(மரபுக்கவிதை பாடும் மறத்தமிழர்களும், புதுக்கவிதை விற்பன்னர்களும் எங்களை மன்னிப்பார்களாக)

சிங்கத் தமிழர் கவாசிக்கும் சென்னை மகாபட்டினத்தில் பொங்கல் மார்க்கெட்டைப் பங்குபோட இசைக்கொரு படம். மனத்தை எட்டிய படங்களையும் குனியக்குட்டிய படங்களையும் ஒரு பட்டியல் போட்டுப் பார்ப்போமா - ரெண்டொரு வார்த்தை சொல்வோமா?

மெட்டூஸ் வாத்தியாஃ!

குப்பத்து குடிகளை இனம் மிரட்டல் மீசை காட்டி கப்பம் கட்டச் சொல்கிற ரவுடி ராஜா செந்தாமரை. புறங்கையில் கூட பவுடர் போடும் 'நம்ம வாத்தியாஃ' விஜய்காந்திடம் புறமுதுகிடுகிறார். புவிபோல பதுங்கிக் காத்திருந்து கறுவுகிறார். செய்யாத கொலைப்பழியை நாயகன் மேல்போட்டு பையா பார்த்தாயா என வீர வில்லன் எக்காளமிட கோர்ட், வா தமிடும் வக்கீல் என்று அவரைக் காப்பாற்ற நீதி நிமிர்ந்தது. சங்கர்-கணேஷின் வழக்கமான கடமூடா. சக்கையாய் ஒரு படக்கதை. சௌகர்யமாய் காதல் ரேய்கள்-என்று ஆடல்(!) அழி அனுராதா இடுப்பைச் சுற்றி- சமீபத்து சகிலாவின் சலிப்பான முகத்தை நம்பி அனுமார் வால் நீ(ஈ)ள்கிறது. அகப்பட்டோர் ஐயோ பாவம்.

பிரியமுடன் பிரபு

மைனர் விளையாட்டில் மனைவியை விட்டு மற்றவளைத் தொட்ட அப்பா. மைனராய் இருந்தும் மதிக்கெட்டுப் போகாத பிள்ளையாய் 'பிரியமுடன்' பிரபு. சிரழிந்த சித்தி - அந்தச் சித்தி பெற்ற சிங்காரச் சிற்பம் சிறுபொழுதும் அயராமல் இவர்களைத் தேடும் 'லட்சியமுடன்' பிரபு. கொக்கரக்கோ - கோழிப் பண்ணை, கொஞ்சமொழி அனுராதா, கொட்டமடிக்காத நாகேஷ், கொடும் கருட்டு பிடிக்கும் காத்திமதி. 'சிங்கப்பூர்' கவுண்டமணி, சில ஸீனுக்கு ராஜீவ் - இந்தக் கலைவ, இட்டுக் கொள்ள மை, தொட்டுக் கொள்ள ஊறுகாய்! புதுமுகம் பிடுந்தா அசப்பில் அம்பிகா. அலைமோதும் ஆழ்கடலோரம் அனுராதா ஆட்டம்-அது ஒரு புதுமை. கலைக்கடம் வள்ளுவ கோட்டத்தில் கவினியு கவர்ச்சி நடனம். கதறும் கோழிகளக்கிடையில் கவர்ந்திழுக்கும் கைச்சிலம்பம். பதறும் தந்தைக்கெதிரில் ('பிரியமுடன்') பிரபுவின் சொற்சிலம்பம். இடறிவிழுந்தால் அடுத்த காட்சியில் ஆட்டத்துடன் பாட்டம். இத்தனைக் கிடையில் கதையாவது - கத்தரிக்காயாவது! துவக்கம் முதல் இறுதிவரை தந்தைக்குத் தப்பாமல் பிறந்திருக்கும் தனயனை தூக்கித் தூக்கி வைக்கிறார்கள். ஐயா பிரபுவே! பின்னால் திரும்பிப்பாடும். 'தொபுகமர்' என்று விழ எவ்வளவு பெரிய பள்ளம்! இதபோன்ற படங்கள் இவியும் வேண்டுமோ உமக்கு? - இல்லை, இதபோன்ற படங்கள் இவியும் வேண்டுமோ எமக்கு?

- ஜெயமம்மகன்

என்னை
உடுத்த
விடவில்லை.

பாம்பு!

பணம்
இல்லாமல்
படமெடுக்கத்
தெரிந்த
பாக்கியசாவி.

புழ்ப்பம்

மாணியில்
மலர்ந்தாலும்,
"மாணியில்"
தொடுத்தவுடன்
வாடிப் போகும்
வசந்த
பிறவி.

இரா. புதுவைவேலு
பி. ஏ. (இளங்கலை) வகுப்பு,
தாசூர் கலைக்கல்லூரி,
லாஸ்பேட், புதுவை-8.

காஞ்சியில் இளைஞர்கள் கூடி, 'பாவேந்தர் இலக்கியப் பேரவை' என்னும் பெயரில் இலக்கிய அமைப்பு ஒன்றை நடத்துகின்றோம். அண்மையில் 'கண்ணகி குற்றமுடையவளா இல் லையா?' என்ற தலைப்பில் வழக்காடு மன்றம் ஒன்றை நடத்தினோம். 'கண்ணகி குற்றமுடையவள்' என்ற வாழாடிய நண்பர் "அவள் மீது களங் கம் கற்பிக்க நான் வரவில்லை. கண வனைத் திருத்த முயன்று வெற்றி பெற் றிருந்தால் மதுரையை எரிக்க நேர்ந்தி ராதே" என்ற அடிப்படையில் வாழாடி னார். ஆனால், இறுதியில், பேச்சுவேகத் தில் தம்மை மறந்து....! எனவே, கண்ணகி குற்றமற்றவள் என்று நடுவர் தீர்ப்பளிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி அமர்ந்து விட்டார். அவ்வளவுதான். பார்வையாளர்கள் அனைவரும் ஒட்டு மொத்தமாகக் கொல் என்று கிரித்து, கேலியாகக் கைதட்டி, நண்பரைக் கலக்கி விட்டனர். ஒரு நிமிடம் தர்ம சங்கடத்தில் ஆழ்ந்த அவர், உடனே எழுந்து, "அவையோர்களே! நீங்கள் நான் பேசியதைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டு விட்டீர்கள். நான் கண்ணகி குற்றமற்றவள் என்று சொல்லவில்லை; குற்றமுற்றவள் என்றுதான் சொல் னேன்" என்று கூறிச் சமாளித்த போது, பார்வையாளர்களது பாராட்டுக் கையொலி இரட்டிப்பானது.

எஸ். பாலாஜி,
இளம் அறிவியல் மூன்றாண்டு,
வேதியியல்,
பச்சையப்பன் ஆடவர் கல்லூரி,
காஞ்சிபுரம்.

கடிக்காரம்

மனக்கு
ஒருமுறை
கூடி
மகிழும்
முள்-காதலர்களின்
இன்பப்பூங்கா,

கவர்ச்சி நடிகை!

நடிக்க
வருமுன்
உடுக்க
உடையில்லை
நடிக்கும்போது

ஒருத்தி: எங்க வீட்வ ஒரு சமையல் கம்ப்யூட்டர் வாங்கியிருக்கோம்!
இன்னொருத்தி: என்ன நிமர்னு!
ஒருத்தி: என் வீட்டுக்காரருக்குச் சரியா சமைக்கத் தெரியல அதனால்.....
இன்னொருத்தி: சமையல் செய்ய வாங்கினி யாக்கும்.
ஒருத்தி: ம்ஹலம், அவருக்குச் சமையல் சொல்லிக் கொடுக்கத்தான்!

பொ. பொன்றாஜ் குமார்,
முதுகலை பெளதீகம் இரண்டாம் ஆண்டு,
76, பி. ஜி. வீடுதி,
மதுரை கல்லூரி, மதுரை-11.

✕ கிரேக் சாப்பல்

ஆஸ்திரேலியாவின் மாபெரும் கிரிக்கெட் வீரர்களான கிரேக் சாப்பலும் டென்னிஸ் லில்லியும் இம்மாத ஆரம்பத்தில் முதல் தர கிரிக்கெட்டிலிருந்து ஓய்வு பெற்றனர். இருவருமே இளமை மாறாத வர்கள் வயது 36, 35 தான்.

இங்கிலாந்துக்கு எதிராக 1970-71-ல் தாம் விளையாடிய முதல் டெஸ்டில் சதம் எடுத்தார் கிரேக் சாப்பல். தொடர்ந்து

ஒரு கட்டத்தில் ஓய்வு பெறத்தான் வேண்டும். நான் முன்னணியில் இருக்கும் போதே ஓய்வு பெற விரும்புகிறேன்" என்றார் முதலிலும் கால்களிலும் பலமான அடிப்படும் முனைந்து முன்னணிவேலேயே தீவிர லில்லி.

கிரேக் சாப்பல் போல் லில்லியும் தம் கடைசி டெஸ்டில் மறக்க முடியாத சாதனைகளைப் புரிந்துள்ளார். பாகிஸ்தானுக்கு எதிராக ஒன்பது வீக்கெட்டுகள் எடுத்தார். கடைசி டெஸ்டின் கடைசிப் பந்து கூட இவருக்கு ஒரு வீக்கெட்டைப் பெற்றுத் தந்தது. ஆட்டத்தின்பொழுது கைகால்களை அசைத்தும், கூச்சலிடும், முறைத்தும் அட்டகாசம் செய்தாலும் லில்லி எளிமையான கபாலம் உள்ளவரே.

ஒருமுறை லில்லி அலுமினியத்தால் செய்த மட்டையுடன் டெஸ்ட் பந்தயத்தில் விளையாடத் துவங்கினார். கிரிக்கெட்டினிகள் அலுமினிய மட்டையைத் தடை செய்ய லில்லி என்பது அவர் வாதம்! மற்றும் ஒரு முறை கவாஸ்கருக்குப் பந்து வீசுகையில் பந்து பாட்டில் பட்டு கவாஸ்கரின் பேடைத் தொடவும் லில்லி தனக்கே உரிய பாணியில் ஆர்ப்பரித்து அப்பீல் செய்ய, அம்பயரும் 'அவுட்' கொடுத்து விட்டார்!

விளையாட்டு மைதானத்தில் பொறுமை இழந்து வார்த்தைகளை வீசுவது ஏன் என்று லில்லியிடம் கேட்டபோது, "நான்

புயலும் சூருவளியும்

பல சதங்கள். இப்போது தம் கடைசி டெஸ்டிலும் பாகிஸ்தானுக்கு எதிராக 182 எடுத்துள்ளார்.

கிரேக் ஒரு முதல் தர பாட்ஸ்மன். கடைசி டெஸ்டில் சதம் எடுத்த இவர் டெஸ்ட் ரன்களின் மொத்த எண்ணிக்கையில் டான் பிராட்மனை முந்திக் கொண்டுள்ளார். அடிக்கடி டெஸ்ட் விளையாட்டுக்கு ஓய்வு கொடுத்தாலும் ஒவ்வொரு முறை ஆட்டத்திற்குத் திரும்பும் போதும் அஸட்டிக் கொள்ளாமலும், மெருகு குறை யாமலும் விளையாடுவார். போலிஸ்கிலும் ஸ்பீல்டிஸ்கிலும் கூட வல்லவர். டெஸ்டுகளில் 122 காட்சிகள் பிடித்துள்ளார். உபயோகமான வேகப் பந்து வீச்சாளர். உலகின் மற்றப் பகுதிகளைக் காட்டிலும் இந்தியாவில் தான் கிரேக்குக்கு விரிதிகள் அதிகம் என்கிறார் கவாஸ்கர். திருத்தமாகவும் அதே சமயத்தில் அழகாகவும் விளையாடுவது எப்படி என்று இளைஞர்கள் கிரேக் சாப்பலிடம் கற்றுக் கொள்ளலாம்.

லில்லியின் அலைபாயும் தலைமுடியும், எடுப்பான முகமும், அழகான தொங்கு மீசையும் பல இதயங்களைப் படபடக்கச் செய்யும் அளவில் மிகவும் கவர்ச்சிகரமானவை. கிரேக் சாப்பல் தாம் ஓய்வு பெற விரும்புவதாகக் கூறிய மறுநாள் லில்லியும் தம் முடிவை அறிவித்தார். "எந்தத் தொழில் செய்தாலும் ஏதேனும்

வேகப் பந்து வீச்சாளன். உயிரைக் கொடுத்துப் பந்து வீசுகிறேன். குறி தவறியாலோ, பாட்ஸ்மன் மயிரிழையில் அவுட் ஆகாமல் தப்பினாலோ நான் அமைதி இழக்கிறேன்" என்றார்.

டெஸ்டுகளில் 355 வீக்கெட்டுகள் எடுத்த லில்லியும் டெஸ்டுகளில் 7110 ரன்கள் எடுத்து, 54.3 சராசரி கண்டு காப்டன் என்ற முறையிலும் பெரும் பணியாற்றியுள்ள சாப்பலும் இந்தியாவில் விளையாடியதே இல்லை என்பது ஒரு பெரும் குறைதான்!

பி. என். சுந்தரேசன்
ஆங்கிலக் கட்டுரையின் தமிழ் வடிவம்: சீதாரவி

✕ லில்லி

மாமனிதர் யார்?

“1983-ம் ஆண்டின் மாமனிதர் யார்?”

என்ற கேள்விக்கு மிக அதிகமான வாசகர்கள் தமிழக முதல்வர் எம். ஜி. ஆர். அவர்களையே தேர்ந்தெடுத்தனர். வாசகர்கள் கூறிய காரணங்களில் சில:

● மற்ற முதலமைச்சர்களால் சாதிக்க முடியாததைச் சாதித்து விட்டார் எம். ஜி. ஆர். மத்திய அரசின் துணையுடன் தெலுங்கு கங்கா திட்டத்தைத் துவக்கி விட்டார். இனி சென்னையில் தண்ணீர் தட்டுப்பாடு இராது. மாமனிதர் எம். ஜி. ஆர். கரிகால் வளவனுக்கும் கங்கைகொண்ட சோழனுக்கும் இணையாகச் சரித்திர ஏடுகளில் போற்றப்படுவார். மதுரை, ச. தர்மசம்வர்த்தினி.

● சமீபத்தில் சபாநாயகர் பலராம ஜாக்கர் எம். ஜி. ஆர்.-ஐ இந்தியாவிலேயே சிறந்த முதலமைச்சர் என்று வர்ணித்தார். இத்தகைய நிறமை பெற்ற தன்னமைற்ற தியாகச்செம்மையே நான் மாமனிதராகத் தேர்ந்தெடுக்கிறேன். மதுரை, எம். எஸ். காதர்பாட்சா.

● கல்லூரியில் காலடி கூட வைக்காத இவருக்குப் பல்வேகக் கழகமே முன்வந்து டாக்டர் பட்டம் அளித்திருக்கிறது என்றால் அதற்கு அவரது மனிதாபிமானமும் பொதுநலத்தொண்டும் தான் காரணம். மேலும் ஜாதி அடிப்படையில் இல்லாமல் பொருளாதார ரீதியில் பின் தங்கியவர்களுக்கே சலுகைகள் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற புரட்சிகரமான கருத்தை வெளியிட்ட முதல் அரசியல்வாதி எம். ஜி. ஆர். தர்ன். சென்னை-78. ஆர். கே. சுந்தரம்.

● குழந்தைகளிடத்தில் பாசமும், வயோதிகர்களிடம் அனுதாபமும், வாலிபர்களிடம் பரிவும் கொண்டவராகச் சத்துணவுத் திட்டத்தை அமல்படுத்துகிறார். சிறு குறைகள் இருந்தாலும் துவேஷம் வெறி போன்ற தூக்குணங்கள் இல்லாமல் இருப்பதால் இவரே 1983-இன் மாமனிதர். திருவாடாணை, என். சாரதா.

பென் கிங்ஸி:

அயல் நாட்டவராய் இருந்தும் ஆர்வத்துடனும், முழு முயற்சியுடனும் நடத்துமகான் காந்தியைத் தத்தூபமாகக் காண இனிய தலைமுறையினருக்கு வாய்ப்பளித்தவர், தேவி வி. வசந்தாதேவி.

99 மத்திய தரக் குடும்பத் தலைவி:

ஆடம்பரமும் இல்லாமல், ஏழ்மையும் இல்லாமல் சில சின்ன வசதிகளுடன் வாழும் பழமிய குடும்பத் தலைவி எல்லா அத்தியாவசியமான பண்டங்களின் விலையும் எட்டா உயரத்துக்கு ஏற ஏற, கணவன், குழந்தைகளின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப, குடும்பத்தை 'சர்க்கல்' மாநிரி நடத்தி வருகிறார். இவரே '83 ஆண்டின் மாமனிதர்! திருச்சி-14, சித்ரா கிருஷ்ணமூர்த்தி.

சங்கர ஆனந்தேந்திர சுவாமிகள்:

கோடி ஜன்மத்தில் காமத்தை வென்றவர்கள் தான் சங்கராச்சாரியார் ஆக முடியும் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். இச்சிறப்பு மிக்க பதவியை இளம் வயதிலேயே அடைந்து சிவப்பழமாசக் காட்சியளிக்கும் சங்கராணந்தேந்திர சுவாமிகளே 1983-ஆம் ஆண்டின் மாமனிதர் ஆவார். சிதம்பரம், என். பாலசுப்பிரமணியன்.

கலைஞர் கருணாநிதி

துணிச்சலுடன் சட்டப் பேரவையிலிருந்து விலகிய டாக்டர் கலைஞர் தான் 83-ஆம் ஆண்டின் மாமனிதர். பதவி மோகம் மலிந்துள்ள இந்நாளில் அவர் செய்தது போற்றப்படவேண்டிய செயல். தஞ்சாவூர் அ. சம்பத்

இந்திரா காந்தி:

அல்லாம், காவில்தான் சிக்கல்கள் இடைத் தேர்தலில் தோல்வி, மலைவாசி உயர்வு போன்ற பிரச்சினைகளுக்கிடையேயும் ஆசிய விளையாட்டு, அணி சேரா நாடுகளின் மாநாடு, காமல்வெல்த மாநாடு போன்ற

வாசகர்தீர்ப்பு

வற்றை வெற்றிகரமாக நடத்திய பாரதப் பிரதமரே 1983-இன் மாமனிதர். தஞ்சாவூர், சிதம்பர செல்வராசன்.

என். டி. ராமராவு

திரைப்பட உலகில் திரட்டிய செல்வத்தை செல்வனே பயன்படுத்தி குறைந்த காலத்துக்குள்ளேயே ஒரு பெரிய மாநிலக் கட்சியை உருவாக்கி, தேர்தலில் அமோக வெற்றி பெற்று இன்று முன்னணியில் நிற்கும் என். டி. ராமாராவே மாமனிதர் ஆவார். திருச்சி-3, எஸ். பத்மநாப பிள்ளை.

கபில்தேவ்:

இந்தியா தேர்தல்களில் தழுவிக்கொண்டிருந்த நேரத்தில் 175 ரன்சை விளாசித்

தள்ளி உலகக் கோப்பையைப் பெற வழி செய்தவர். இவரது 175 நாட் அவுட்டே இந்தியா 'செமி ஃபைனலில்' நுழைய வழி செய்தது. குழுவைத் தலைமை தாங்கிய பெருமையும் இவரையே சாரும். தூத்துக்குடி-1, வே. இலங்கை அரசன்.

ராமகிருஷ்ண ஹெக்டே:

எதிர்க்கட்சியினர் எவ்வளவு சோதித்தாலும் 'சத்தியம் தவறாமல், சோதனையை வென்று நிற்பவர். எளிமையும் இனிமையும் அணிகலன்களாய்க் கொண்டவர். - காட்சிக்கு எளியவரானாலும் அரிய செயலாற்றல் படைத்தவர் இம்மாமனிதர். சீர்காழி, அ. சுந்தரம்.

சே:

துக்களக் ஆசிரியர் சோ அவர்களே என்ற மதிப்பில் மிக உயர்ந்தவர். சிந்தனைச் சிற்பி, சத்தியத் திரு, அரசியல் உண்மைகளை அஞ்சாமல் விமர்சனம் செய்யும் நேர்மைத் தென்றல். நிறுத்தப்படாத கதாநாயகர்கள் ஆளும் நவீன அரசியலில் புனித செயல் புரிய எழுதுகோல் ஆயுதம் ஏந்தி வந்தவர். சிவகாசி, ரமாமணி கணகராஜ்.

முதல்வர் எம். ஜி. ஆரை அடுத்து மிக அதிகமான வாசகர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இரண்டாவது இடத்தைப் பெறுகிற மாமனிதர் அன்னை தெரலா:

தன்னலமற்ற சேவை, வயோதிகத்திலும் தேனீ போன்ற கறுகறுப்பு. திக்கற்றவர்களிடமும் சமூகத்தால் வெறுத்து ஒதுக்கப்பட்டவர்களிடமும் மாறாத அன்பு. உலகின் மாபெரும் விருதுகளைப் பெற்றுள்ள போதும் தமது சேவையைக் கடலில் கலந்து மறையும் ஒரு துளி நீர்தான் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் அடக்கம் - இவையெல்லாம் அன்னை தெரலாவை மாமனிதர் வரிசையில் முதலிடம்பெறச் செய்கின்றன. மதுரை, சத்தனமேரி கபிரியேல்.

"யாதேவி ஸர்வ பூதேஷு" மாத்திர மூபேண ஸமஸ்திதா." என்பதற்கேற்பத் திக்கற்றவர்களுக்கு அன்னையாக, மன நிறைவைத் தரும் சாத்தி சொகுசினியாய் விளங்கும் அன்னை தெரலாவே அன்னைப்பொறுத்த வரை மாமனிதர். சென்னை-23 கே.என்.வலிதா.

மூனையும் வயிறும் இணையும் முயற்சியில் முதுகுத் தண்டுகள் வளைந்தபோது இதயத்திலிருந்த கொஞ்சம் ஈரமும் காய்ந்து அன்பு மழைக்காக ஏங்கியிருந்தோம் மேற்கிலிருந்து வந்த வெண்மேகம் ஒன்று கல்கத்தா வீதிகளில் கலைந்து பொழிந்த போது நம்பிக்கைத் துளி ஒன்று - எங்கள் நெஞ்சிலும் விழுந்தது! அன்பின் இலக்கணமே! அன்னை தெரலா! சென்னை-44. 'பொறியியலன்.'

ஒரு திருடன்!

ஒருநாள் இரவில் காத்திலி யின் ஆசிரமத்தில் திருடன் வந்தான். அவனைக் கண்ட சிலர் பிடித்து அடைத்து வைத்து விட்டனர். காலை யில் காத்திலி எழுந்து, காலைக் கடன்களை முடித்து உணவுண்ண அமர்ந்தார். ஆசிரமவாசிகள் அவரிடம் இரவு நடந்ததை விளக்க மாக்கக் கூறினார்கள்.

காத்திலி கேட்டார்: "அதெல்லாம் சரிதான், அவனுக்குக் காலை உணவு கொடுத்து விட்டீர்களா?" "என்ன காலையுணவா? திருடனுக்கா?" - என்று திருக்கிட்டோக் கேட்டார்கள், ஆசிரமவாசிகள்.

"அவன் திருட வந்தவ னாகவே இருக்கலாம். ஆனால் அவனுக்கு மனிதன்தானே? அவனுக்கும் பரிதாகம் இருக்குமல்லவா? நம்மிடம் வந்து நம்மால் கட்டுண்டு கிடப்பவருக்கு நாம் தானே பசிக்கு உணவு அளிக்க வேண்டும்?"

காத்திலியின் உள் னப் பாங்கை உணர்ந்த ஆசிரம வாசிகள் வெட்கித் தலை குவிந்தனர்.

காத்திலி திருடனை அழைத்து வரச் செய்து "ஏன்பா, திருடுகிறாயே, அது பாபமல்லவா? வறு மையினால்தான் திருடுகிறாய் என்றால் சொல், உனக்கு ஆசிரமத்திலேயே வேலை தருகிறேன்" எனக் கூறி அவனைத் திருத்தினார்.

ஒரு கதைப்பாடல்

கதைப் பாடல்களை காத்திலியிடம் கேட்டறிய ஓர் அன்பர் மகாத்மாவின்

செங்கல் நடத்திய கதைப்பாடல்

ஆசிரமத்துக்கு வந்தார். காத்திலியோ அவரை அழைத்து. "இதோ, இங்கே வந்து இறங்குகிற செய்கற் களை எண்ணி வைப்புகள்" என்று உத்தர விட்டார். அன்பரும் செய்தார்.

நாட்கள் சில சென்றன; அவர் சலித்துக் கொண்டார்.

"கூலியாள் செய்யவேண்டிய வேலைகளைச் செய்யவா நான் இந்த ஆசிரமத்துக்கு வந்தேன்; கதைப் பாடல் கற்க அல்லவா வந்தேன்"

என்ற அலுப்புக் குரல் காத்திலியின் காதுல் விழுந்தது.

"கதையின் சாரத்தை இன்னும் நீர் அறிந்து கொள்ளவில்லையா? நமது கடமை எதுவானாலும் சரி, அதை பக்தியோடு செய்ய வேண்டும். பிரதி பலன் எதிர்பாராமல் ஈடுபட வேண்டும் என்பதுதான் கதை." ஏட்டளவில் அன்றி செயல் முறையில் கதைப் பாடத்தைத் தொடங்கிய காத்திலிக்கு நன்றி கூறினார் அந்த அன்பர்.

ஒரு சோப்புக் கட்டி

மகன்வாடியில் காத்திலி தங்கியிருந்த போது ஒரு நாள், சழிவுநீர் செல்லும்

இடத்தில் ஒரு சிறிய சோப்புக் கட்டி தண்ணீரில் கரைந்து கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தார். உடனே, அதை வெளியே எடுத்து வைத்தார். அன்று நிர்வாகிகளைக் கூப்பிட்டுச் சிறிய உரையாற்றினார்.

"நாட்டின் பொருளை இப்படி நாம் வீணாக்குவதற்கு நமக்கு எந்தவித உரிமையும் இல்லை. நம்நாடு

கவிதைப் போட்டி அறிவிக்கிறார்கள் இந்தக் காரிகை

6-ம் பக்கம் பார்க்க

வண்ணப்படம் :

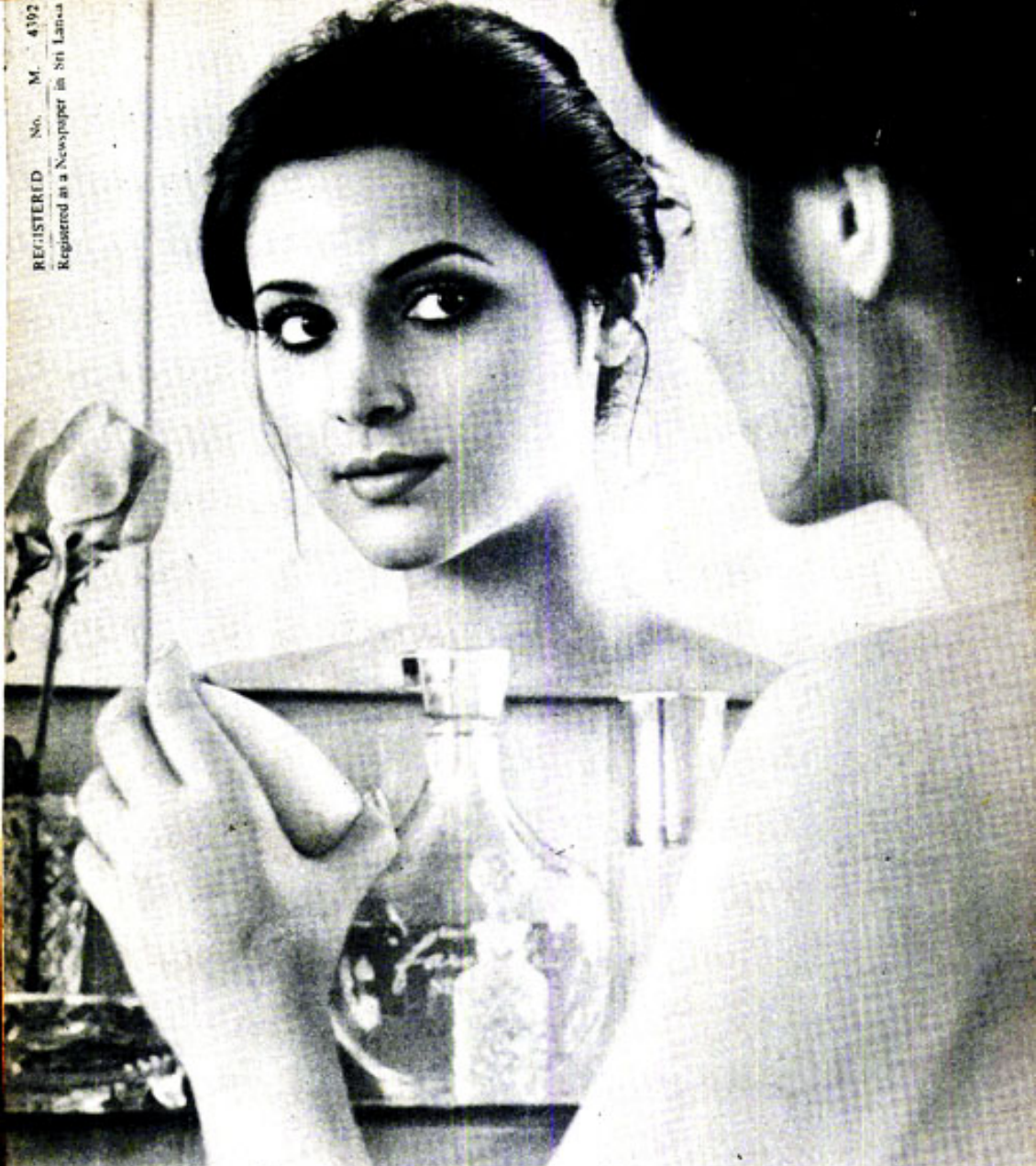
உத்ரா

வறுமை மிகுந்தது. எளிய வாழ்வு நடத்தும் நாம் சிக்கனமாகவும் ஜாக்கிரதை யாகவும் இருக்க வேண்டாமா? நீரில் கரைவது சிறிய சோப்புக் கட்டி தானே என்று இருக்க வாமா?" காத்திலியின் பொருளாதாரப் படிப்பிணையில் ஆசிரமவாசிகள் மனம் கரைந்தது.

-கங்கா ராமமூர்த்தி

ஸுப்ரீம். நீராடும் வேளையிலே நிறைவழகு பேணிடும்.

ஸுப்ரீம் குளியல்...முகம் மட்டுமல்ல, மேனி முழுவதும் அழகில் குளித்தெழும். ஏனெனில், செழுமையான பியூட்டி க்ரீம் கொண்டது ஸுப்ரீம்—செறிவான நுகரலாமே அதனை உணர்ந்திடுவீர். ஸுப்ரீம். மென்மையுடன் வின்று நிலவும் நறுமணம்...குளித்ததின் வெகுநேரம் வீகம் நல்ல வாசம்.

ஸுப்ரீம்—பியூட்டி க்ரீம் சோப்

இந்தஸ்தார் வீவ் லிமிடெட்கள் தயாரான தயாரிப்பு